

ความรู้และเจตคติเกี่ยวกับการจัดการขยะเพื่อสร้างรายได้: กรณีศึกษา

ชุมชนพระยาประสิทธิ์ เขตดุสิต กรุงเทพมหานคร

Knowledge and Attitude towards Waste Management to generate Income:

A Case Study of Community Phya Prasit Dusit District Bangkok

สนทยา เขมวีรัตน์
ดวงใจ เขมวีรัตน์
กุลิสรา ยงยิ่งประเสริฐ

งานวิจัยนี้ได้รับทุนสนับสนุนจากงบประมาณเงินรายได้ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2557

คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

- ชื่อเรื่อง : ความรู้และเจตคติเกี่ยวกับการจัดการขยะเพื่อสร้างรายได้: กรณีศึกษาชุมชน
พระยาประสิทธิ์ เขตดุสิต กรุงเทพมหานคร
- ผู้วิจัย : สนทยา เขมวิรัตน์ สาขาวิชาการเงิน คณะบริหารธุรกิจ มทร.พระนคร
ผศ.ดวงใจ เขมวิรัตน์ สาขาวิชาคณิตศาสตร์และสถิติ คณะวิทยาศาสตร์ฯ มทร.พระนคร
กุลิสรา ยงยิ่งประเสริฐ สาขาวิชาภาษาอังกฤษธุรกิจคณะบริหารธุรกิจ มทร.พระนคร
- พ.ศ. : 2557

บทคัดย่อ

ความมุ่งหมายของการศึกษาค้างนี้ เพื่อ 1) ศึกษาความรู้และเจตคติเกี่ยวกับการจัดการขยะเพื่อสร้างรายได้ ของสมาชิกชุมชนพระยาประสิทธิ์ เขตดุสิต กรุงเทพมหานคร 2) เปรียบเทียบความรู้และเจตคติเกี่ยวกับการจัดการขยะเพื่อสร้างรายได้ ของสมาชิกชุมชนพระยาประสิทธิ์ เขตดุสิต กรุงเทพมหานคร จำแนกตามตัวแปร เพศ อายุ อาชีพ ระดับการศึกษา และรายได้ต่อเดือน กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้างนี้ เป็นสมาชิกชุมชนพระยาประสิทธิ์ จำนวน 154 คน สุ่มตัวอย่างด้วยวิธีการสุ่มอย่างง่าย เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้างนี้ เป็นแบบทดสอบ จำนวน 20 ข้อ และแบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ จำนวน 20 ข้อ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน, ค่า t - test for independent sample, ค่า F- test และทดสอบความแตกต่างรายคู่ด้วยวิธี Scheffe's test

ผลการวิจัยพบว่า

1.สมาชิกชุมชนพระยาประสิทธิ์ มีความรู้เกี่ยวกับการจัดการขยะเพื่อสร้างรายได้ อยู่ในระดับสูง ส่วนเจตคติเกี่ยวกับการจัดการขยะเพื่อสร้างรายได้สมาชิกชุมชนพระยาประสิทธิ์ มีเจตคติเกี่ยวกับการจัดการขยะเพื่อสร้างรายได้ อยู่ในระดับค่อนข้างสูง

2.การเปรียบเทียบความรู้ และเจตคติเกี่ยวกับการจัดการขยะเพื่อสร้างรายได้ ของสมาชิกชุมชนพระยาประสิทธิ์ เขตดุสิต กรุงเทพมหานคร พบว่าสมาชิกชุมชนพระยาประสิทธิ์ ที่มีเพศ อายุ อาชีพ ระดับการศึกษา และรายได้ต่อเดือน ที่แตกต่างกัน มีความรู้เกี่ยวกับการจัดการขยะเพื่อสร้างรายได้แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับนัยสำคัญ 0.05 ส่วนเจตคติเกี่ยวกับการจัดการขยะเพื่อสร้างรายได้ พบว่า สมาชิกชุมชนพระยาประสิทธิ์ ที่มีเพศ อายุ ระดับการศึกษา และรายได้ต่อเดือน ที่แตกต่างกัน มีเจตคติเกี่ยวกับการจัดการขยะเพื่อสร้างรายได้แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับนัยสำคัญ 0.05

Title : Knowledge and Attitude towards Waste Management to generate Income: Case Study of Phya Prasit Community Dusit District Bangkok

Researcher : Sontaya Khamwirat. Faculty of Business Administration, RMUTP
Duangjai Khamwirat. Faculty of Science and Technology, RMUTP
Kulitsara Yongyingprasert. Faculty of Business Administration, RMUTP

Year : 2014

Abstract

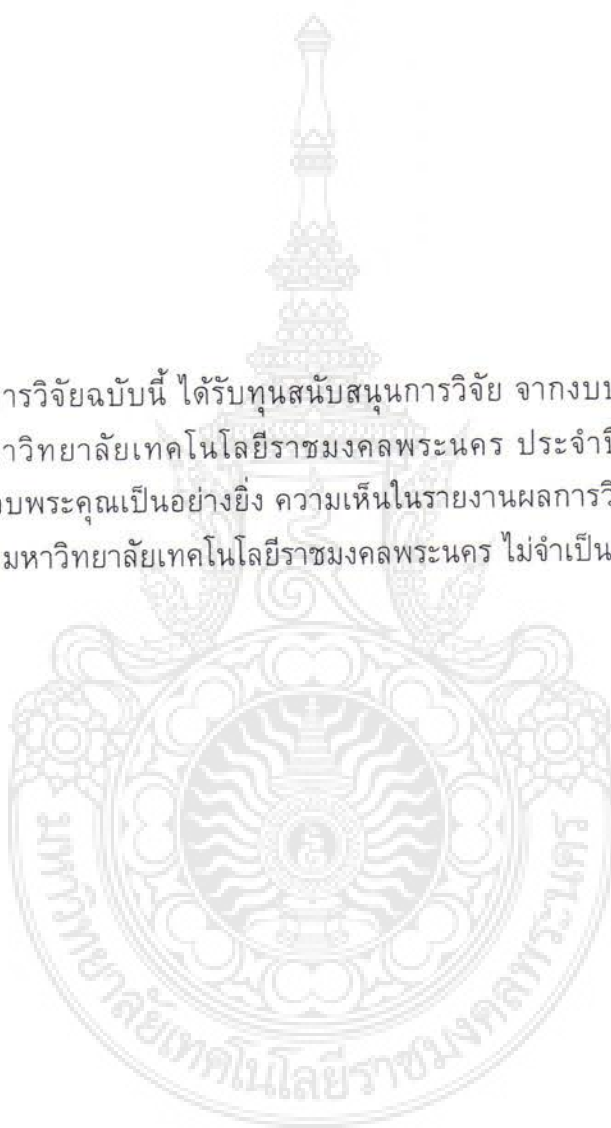
The purpose of this study 1) Study knowledge and attitude towards waste management to generate Income: case study of community Phya Prasit Dusit District Bangkok. 2) Comparison knowledge and attitude towards waste management to generate Income: case study of community Phya Prasit Dusit District Bangkok classified by gender, age, occupation, education and monthly income. The samples in this research were 154 members. The study participants selected by simple random sampling. The test with 20 items and questionnaires of rating scales with 20 items were used as the research instrument. Percentages, means, standard deviation, t - test for independent sample, F - test, and Scheffe's test analysis were statistical method to analyze data.

The results were as follows:

1. Knowledge towards waste management to generate Income of community members Phya Prasit was in high levels while attitude towards waste management to generate Income of community members Phya Prasit was in relatively high levels.

2. Comparison of knowledge and attitudes towards waste management to generate income of community members Phya Prasit, Dusit, Bangkok. Found that community members Phya Prasit with different sex, age, occupation, education and income per month were different knowledge towards waste management to generate incomes. Statistically significant differences at the significance level of 0.05. The attitude towards waste management to generate income, it was found that community members Phya Prasit with different sex, age, education and income per month , different attitude towards waste management to generate incomes. Statistically significant differences at the significance level of 0.05.

รายงานการวิจัยฉบับนี้ ได้รับทุนสนับสนุนการวิจัย จากงบประมาณเงินรายได้ คณะ
บริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ประจำปีงบประมาณ พ.ศ.2557
คณะผู้วิจัยขอขอบพระคุณเป็นอย่างยิ่ง ความเห็นในรายงานผลการวิจัยนี้เป็นของคณะผู้วิจัยฯ
คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ไม่จำเป็นต้องเห็นด้วยเสมอไป

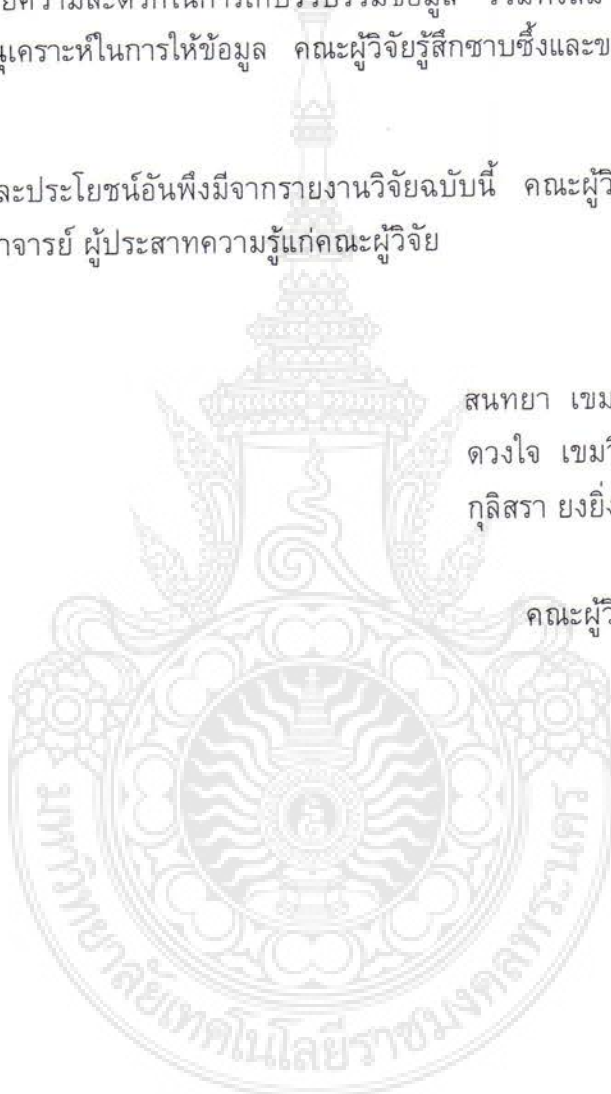
กิตติกรรมประกาศ

รายงานการวิจัยฉบับนี้สำเร็จได้ เนื่องจากคณะผู้วิจัย ได้รับความอนุเคราะห์จาก คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ในการสนับสนุนเงินทุนเพื่อการวิจัย นางมณี จิรโชติมงคลกุล (ประธานสภาองค์กรชุมชน เขตดุสิต) ที่กรุณาให้ความอนุเคราะห์ในการให้ข้อมูลและอำนวยความสะดวกในการเก็บรวบรวมข้อมูล รวมทั้งสมาชิกชุมชนพระยาประสิทธิ์ ที่กรุณาให้ความอนุเคราะห์ในการให้ข้อมูล คณะผู้วิจัยรู้สึกซาบซึ้งและขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงไว้ ณ ที่นี้

คุณค่าและประโยชน์อันพึงมีจากรายงานวิจัยฉบับนี้ คณะผู้วิจัยขอมอบเป็นเครื่องบูชา บิดา มารดา ครู อาจารย์ ผู้ประสาคความรู้แก่คณะผู้วิจัย

สนทยา เขมวิรัตน์
ดวงใจ เขมวิรัตน์
กุลิสรา ยงยิ่งประเสริฐ

คณะผู้วิจัย

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย	(1)
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	(2)
ขอบคุณทุน	(3)
กิตติกรรมประกาศ	(4)
สารบัญ	(5)
สารบัญตาราง	(8)
1 บทนำ.....	1
ภูมิหลัง.....	1
วัตถุประสงค์การวิจัย.....	3
ความสำคัญของการวิจัย.....	3
ขอบเขตของการวิจัย.....	4
นิยามศัพท์เฉพาะ.....	4
สมมติฐานในการวิจัย.....	5
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	6
แนวคิดเกี่ยวกับการจัดการขยะ.....	6
ความหมายของขยะ.....	6
ประเภทของขยะ.....	7
ปัญหาการจัดการขยะ.....	9
แนวทางการคัดแยกขยะ.....	12
แนวคิดเกี่ยวกับรายได้.....	12
ความหมายของรายได้.....	12
ปัจจัยที่ส่งผลต่อรายได้.....	13
แหล่งที่มาของรายได้.....	13
แนวคิดเกี่ยวกับความรู้และเจตคติ.....	14
ความหมายของความรู้.....	14
แหล่งที่มาของความรู้.....	14
พฤติกรรมการเรียนรู้ของมนุษย์.....	14

สารบัญ (ต่อ)

2	เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง (ต่อ).....	หน้า
	ความหมายของเจตคติ.....	16
	การสร้างเจตคติ.....	16
	ประเภทของเจตคติ.....	17
	การเปลี่ยนแปลงเจตคติ.....	19
	แนวคิดเกี่ยวกับชุมชนพระยาประสิทธิ์.....	19
	ประวัติความเป็นมาของสำนักงานเขตดุสิต.....	19
	สภาองค์กรชุมชนเขตดุสิต.....	23
	งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	25
	กรอบแนวคิดในการวิจัย.....	26
3	วิธีดำเนินการวิจัย.....	27
	ประชากร.....	27
	กลุ่มตัวอย่าง.....	27
	เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล.....	28
	วิธีดำเนินการสร้างเครื่องมือ.....	28
	การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	32
	การวิเคราะห์ข้อมูล.....	32
	สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	33
4	ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	38
	สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	38
	การเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	38
	ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	39
5	สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ.....	58
	วัตถุประสงค์ของการวิจัย.....	58
	วิธีดำเนินการวิจัย.....	58
	เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	58
	การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	59
	การวิเคราะห์ข้อมูล.....	59

สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	60
อภิปรายผล.....	63
ข้อเสนอแนะ.....	68
บรรณานุกรม.....	70
ภาคผนวก.....	74
คณะผู้วิจัย.....	84

สารบัญตาราง

ตารางที่		หน้า
1	แสดงคุณภาพของแบบทดสอบวัดระดับความรู้เกี่ยวกับการจัดการขยะเพื่อสร้างรายได้.....	30
2	แสดงคุณภาพของแบบสอบถามวัดระดับเจตคติเกี่ยวกับการจัดการขยะเพื่อสร้างรายได้.....	31
3	แสดงจำนวน ร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามตัวแปร เพศ อายุ อาชีพ ระดับการศึกษา และรายได้ต่อเดือน.....	39
4	แสดงค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานระดับความรู้ของสมาชิกชุมชนพระยาประสิทธิ์เกี่ยวกับการจัดการขยะเพื่อสร้างรายได้ จำแนกเป็นรายด้านและโดยรวมทุกด้าน.....	40
5	แสดงค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานระดับเจตคติของสมาชิกชุมชนพระยาประสิทธิ์เกี่ยวกับการจัดการขยะเพื่อสร้างรายได้ จำแนกเป็นรายด้านและโดยรวมทุกด้าน.....	41
6	แสดงการเปรียบเทียบระดับความรู้เกี่ยวกับการจัดการขยะเพื่อสร้างรายได้ของสมาชิกชุมชนพระยาประสิทธิ์จำแนกตามตัวแปรเพศ เป็นรายด้านและโดยรวมทุกด้าน.....	42
7	แสดงการเปรียบเทียบระดับความรู้เกี่ยวกับการจัดการขยะเพื่อสร้างรายได้ของสมาชิกชุมชนพระยาประสิทธิ์จำแนกตามตัวแปรอายุ เป็นรายด้านและโดยรวมทุกด้าน.....	43
8	แสดงการเปรียบเทียบพหุคูณ (Scheffe's) ระดับความรู้เกี่ยวกับการจัดการขยะเพื่อสร้างรายได้ของสมาชิกชุมชนพระยาประสิทธิ์ ด้านการคัดแยกขยะเพื่อจำหน่ายจำแนกตามอายุ.....	44
9	แสดงการเปรียบเทียบระดับความรู้เกี่ยวกับการจัดการขยะเพื่อสร้างรายได้ ของสมาชิกชุมชนพระยาประสิทธิ์จำแนกตามตัวแปรอาชีพ เป็นรายด้านและโดยรวมทุกด้าน.....	45
10	แสดงการเปรียบเทียบพหุคูณ (Scheffe's) ระดับความรู้เกี่ยวกับการจัดการขยะเพื่อสร้างรายได้ ของสมาชิกชุมชนพระยาประสิทธิ์ โดยรวม จำแนกตามอาชีพ.....	46
11	แสดงการเปรียบเทียบพหุคูณ (Scheffe's) ระดับความรู้เกี่ยวกับการจัดการขยะเพื่อสร้างรายได้ ของสมาชิกชุมชนพระยาประสิทธิ์ ด้านการสร้างรายได้จากขยะจำแนกตามอาชีพ.....	46
12	แสดงการเปรียบเทียบระดับความรู้เกี่ยวกับการจัดการขยะเพื่อสร้างรายได้ ของสมาชิกชุมชนพระยาประสิทธิ์ จำแนกตามตัวแปรระดับการศึกษา เป็นรายด้านและโดยรวมทุกด้าน.....	47

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่		หน้า
13	แสดงการเปรียบเทียบระดับความรู้เกี่ยวกับการจัดการขยะเพื่อสร้างรายได้ ของสมาชิกชุมชนพระยาประสิทธิ์ จำแนกตามตัวแปรรายได้ต่อเดือน เป็นรายด้านและโดยรวมทุกด้าน.....	48
14	แสดงการเปรียบเทียบพหุคูณ (Scheffe's) ระดับความรู้เกี่ยวกับการจัดการขยะเพื่อสร้างรายได้ ของสมาชิกชุมชนพระยาประสิทธิ์ ด้านการคัดแยกขยะเพื่อจำหน่าย จำแนกตามรายได้ต่อเดือน.....	49
15	แสดงการเปรียบเทียบพหุคูณ (Scheffe's) ระดับความรู้เกี่ยวกับการจัดการขยะเพื่อสร้างรายได้ ของสมาชิกชุมชนพระยาประสิทธิ์ ด้านการสร้างรายได้จากขยะ จำแนกตามรายได้ต่อเดือน.....	49
16	แสดงการเปรียบเทียบระดับเจตคติเกี่ยวกับการ จัดการขยะเพื่อสร้างรายได้ของสมาชิกชุมชนพระยาประสิทธิ์จำแนกตามตัวแปรเพศ เป็นรายด้านและโดยรวมทุกด้าน.....	50
17	แสดงการเปรียบเทียบระดับเจตคติเกี่ยวกับการ จัดการขยะเพื่อสร้างรายได้ของสมาชิกชุมชนพระยาประสิทธิ์จำแนกตามตัวแปรอายุ เป็นรายด้านและโดยรวมทุกด้าน.....	51
18	แสดงการเปรียบเทียบพหุคูณ (Scheffe's) ระดับเจตคติเกี่ยวกับการจัดการขยะเพื่อสร้างรายได้ของสมาชิกชุมชนพระยาประสิทธิ์ ด้านการคัดแยกขยะเพื่อจำหน่าย จำแนกตามอายุ.....	52
19	แสดงการเปรียบเทียบระดับเจตคติเกี่ยวกับการจัดการขยะเพื่อสร้างรายได้ ของสมาชิกชุมชนพระยาประสิทธิ์จำแนกตามตัวแปรอาชีพ เป็นรายด้านและโดยรวมทุกด้าน.....	53
20	แสดงการเปรียบเทียบระดับเจตคติเกี่ยวกับการจัดการขยะเพื่อสร้างรายได้ของสมาชิกชุมชนพระยาประสิทธิ์ จำแนกตามตัวแปรระดับการศึกษา เป็นรายด้านและโดยรวมทุกด้าน.....	54
21	แสดงการเปรียบเทียบระดับเจตคติเกี่ยวกับการจัดการขยะเพื่อสร้างรายได้ ของสมาชิกชุมชนพระยาประสิทธิ์ จำแนกตามตัวแปรรายได้ต่อเดือน เป็นรายด้านและโดยรวมทุกด้าน.....	55
22	แสดงการเปรียบเทียบพหุคูณ (Scheffe's) ระดับเจตคติเกี่ยวกับการจัดการขยะเพื่อสร้างรายได้ ของสมาชิกชุมชนพระยาประสิทธิ์ โดยรวม จำแนกตามรายได้ต่อเดือน.....	56

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่	หน้า
23 แสดงการเปรียบเทียบพหุคูณ (Scheffe's) ระดับเจตคติเกี่ยวกับการจัดการขยะเพื่อสร้างรายได้ ของสมาชิกชุมชนพระยาประสิทธิ์ ด้านการคัดแยกขยะเพื่อจำหน่าย จำแนกตามรายได้ต่อเดือน.....	57

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

ปัจจุบันความเจริญก้าวหน้าทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ซึ่งเกิดจากความฉลาดปราดเปรื่องของมนุษย์ ได้มีการพัฒนาอย่างไม่หยุดยั้ง แต่สภาพจิตใจซึ่งมีหน้าที่คอยกำกับดูแลพฤติกรรมกลับถูกมองข้าม และไม่ได้รับการพัฒนาตามไปด้วย เมื่อเป็นเช่นนี้พฤติกรรมต่างๆที่ไม่พึงประสงค์ อันได้แก่ ความมั่งงาย ความเหินแก่ตัว และการไม่รู้จักอ้อมไม่รู้จักพอ จึงทำให้มนุษย์ต้องกระเสือกกระสน และแสวงหาตลอดชีวิต ส่งผลให้ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมต่างๆ ได้ถูกมนุษย์ทำลายลงอย่างรวดเร็ว ลักษณะความสัมพันธ์ระหว่างมนุษย์กับสิ่งแวดล้อมจึงเป็นไปในลักษณะที่มนุษย์ทำลายสิ่งแวดล้อม จนเป็นสาเหตุทำให้เกิดปัญหามลพิษสิ่งแวดล้อมเพิ่มมากขึ้น ซึ่งปัญหาการเสื่อมโทรมลงของทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจัดเป็นปัญหาที่สำคัญระดับโลก เพราะผลกระทบที่เกิดขึ้นจากปัญหาดังกล่าว ล้วนส่งผลต่อสภาพการดำรงคงอยู่ของสิ่งมีชีวิตทั้งทางตรง และทางอ้อมอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ เช่น การเกิดปัญหาเกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงของสภาพภูมิอากาศ (Climate change) ซึ่งพบเห็นเพิ่มมากขึ้น คือสภาพอากาศร้อนเข้ามาแทนที่ความอบอุ่นที่เคยมีอยู่ในบรรยากาศของโลก จนทำให้เกิดช่วงฤดูร้อนที่ยาวนาน และช่วงฤดูหนาวที่สั้นลงหรือไม่มีสภาพอากาศหนาวเลย บางพื้นที่เกิดฝนตกในฤดูร้อนแต่ขณะที่บางพื้นที่เกิดความแห้งแล้ง สภาพภูมิอากาศที่เกิดการเปลี่ยนแปลงในลักษณะเช่นนี้ เรียกว่า “การเกิดสภาวะโลกร้อน”(Global warming) (มโนภา เทพสุต.2549:69) ผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงของภูมิอากาศ หรือสภาวะโลกร้อนดังกล่าวกำลังคุกคามมนุษย์เพิ่มมากขึ้นทุกขณะ โดยเฉพาะการเกิดภัยธรรมชาติในรูปแบบต่างๆ เช่น พายุ น้ำท่วม ภัยแล้ง สภาพอากาศที่ร้อนจัดหรือหนาวจัดมากขึ้น รวมทั้งฤดูกาลที่เปลี่ยนแปลงไป บัจฉัยต่างๆ เหล่านี้ส่งผลกระทบต่อการดำรงชีวิตของมนุษย์มากขึ้นเป็นลำดับ จึงส่งผลให้กระแสตื่นตัวในการอนุรักษ์ธรรมชาติและแก้ไขปัญหาสิ่งแวดล้อมขยายตัวเป็นวงกว้างมากขึ้น

สำหรับประเทศไทย ปัญหาสิ่งแวดล้อมที่สำคัญประการหนึ่ง คือปัญหาจากขยะมูลฝอยที่นับวันจะทวีความรุนแรงมากขึ้น โดยเฉพาะในชุมชนขนาดใหญ่ เขตเทศบาล เขตธุรกิจการค้า การท่องเที่ยว เขตอุตสาหกรรม ที่มีประชากรอาศัยกันอย่างหนาแน่น มีความเจริญทางด้านเศรษฐกิจและสังคมสูง มีการขยายตัวของชุมชนเมืองอย่างรวดเร็ว จึงทำให้มีเศษวัสดุที่เหลือใช้จากกิจกรรมต่างๆ ซึ่งก็คือขยะมูลฝอยเป็นจำนวนเพิ่มมากขึ้นตามไปด้วย ดังเช่นในปี พ.ศ. 2548 มีปริมาณขยะชุมชนประมาณ 14.3 ล้านตันต่อปี หรือ 39,221 ตันต่อวัน จากปริมาณดังกล่าวเป็น

ขยะที่เกิดขึ้นในกรุงเทพมหานครและปริมณฑล ถึงร้อยละ 24 (สำนักงานจัดการกากของเสียและสารอันตราย, 2552) และปริมาณขยะมูลฝอยทั่วประเทศยังคงเพิ่มขึ้นทุกปี โดยปี 2554 มีปริมาณขยะมูลฝอยทั่วประเทศประมาณ 16 ล้านตัน หรือวันละ 43,800 ตัน เพิ่มขึ้น 0.84 ล้านตัน หรือร้อยละ 5.5 ตามการขยายตัวของชุมชนและประชากรที่เพิ่มมากขึ้น จากปริมาณขยะที่มากมายทำให้เกิดปัญหาต่างๆตามมา เช่น กลิ่นเน่าเหม็นของขยะ เกิดน้ำเน่าเสียเป็นแหล่งเพาะพันธุ์ยุง เป็นแหล่งอาหารของสัตว์ที่เป็นพาหะนำโรค เช่น หนู แมลงวัน เป็นต้น จากปัญหาดังกล่าวจึงทำให้ภาครัฐ ภาคธุรกิจ และภาคอุตสาหกรรม ต้องมีการวางแผนก่อตั้งระบบที่ซับซ้อนเพื่อจัดการกับวัสดุเหลือใช้(ขยะมูลฝอย) ซึ่งต้องใช้ค่าใช้จ่ายในการดำเนินการสูงมาก

ปัจจุบันพบว่าเราสามารถจัดการกับวัสดุเหลือใช้ (ขยะมูลฝอย) ได้โดยไม่ต้องเสียค่าใช้จ่าย แต่ได้ผลลัพธ์เช่นเดียวกัน เพราะเป็นการจัดการที่ต้นทาง ด้วยกลุ่มบุคคลที่ถูกตราหน้าว่าเป็นผู้ก่อกำเนิดขยะต่างๆ เช่น ภาคอุตสาหกรรมและภาคธุรกิจสามารถสร้างรายได้จากการจำหน่ายขยะรีไซเคิล ภาครัฐสร้างเสริมจิตสำนึกให้กับประชาชนในการจัดการขยะ โดยการคัดแยกขยะเพื่อนำกลับมาใช้ใหม่ นำมาจำหน่าย ซึ่งเป็นการสร้างรายได้เสริมให้แก่ภาคครัวเรือนอีกวิธีหนึ่ง โดยไม่ต้องลงทุนไม่มีต้นทุนในการดำเนินการ วิธีการนี้จัดเป็นการหลีกเลี่ยงตั้งแต่วัตถุดิบต้นน้ำไปจนถึงผลิตผลสุดท้ายจากการผลิต ที่สร้างความเสี่ยงภัยให้เกิดกับสิ่งมีชีวิต ด้วยกิจกรรมเล็กๆโดยเริ่มจากการทำความเข้าใจกับขยะในบ้าน การรีไซเคิลการจัดการกับขยะต่างๆ ด้วยเทคโนโลยีที่เหมาะสมที่สุดด้วยมือของมนุษย์ทุกคนในบ้านทุกหลัง เพราะปัญหาดังกล่าวเกิดจากความไม่รู้ของผู้คนทั้งหลาย ที่ร่วมกันทิ้งขยะออกมาจากบ้าน คิดแต่เพียงว่าจะโยนสิ่งสกปรกต่างๆ ให้พ้นบ้านไปแล้วในบ้านจะเกิดความสะอาด จริงๆแล้วเพียงเสี้ยววินาทีที่ขยะพ้นจากประตูบ้านทุกหลังออกไปมันจะไปสร้างผลกระทบทางสังคม สิ่งแวดล้อม กลายเป็นมหันตภัยความเลวร้ายที่สะสมมากขึ้น จนกลายเป็นวิกฤตการณ์วิบัติของโลกที่ทุกคนไม่อาจปฏิเสธได้

จากที่กล่าวมาทั้งหมดจะเห็นได้ว่าการจัดการขยะเป็นเรื่องเร่งด่วน ที่จำเป็นต้องมีการส่งเสริมและปลูกฝังให้เกิดแก่ประชาชน เพราะสภาพแวดล้อมในปัจจุบันกำลังเสื่อมโทรมมากขึ้นตามลำดับ แนวทางที่แก้ปัญหาได้ดีที่สุดต้องเริ่มที่มนุษย์ โดยมนุษย์ต้องปรับเปลี่ยนพฤติกรรมและแนวคิด มองเห็นปัญหาการจัดการขยะเป็นปัญหาที่ทุกคนต้องรับผิดชอบ ด้วยการปรับเปลี่ยนวิธีการจัดการขยะ จากการกำจัดเป็นการบำบัด จะทำให้ระบบการจัดการขยะได้รับการปรับปรุงโดยเปลี่ยนวิธีใหม่แทนที่จะกำจัดที่ปลายเหตุ เปลี่ยนเป็นแก้ปัญหาที่ต้นเหตุแทน โดยก่อนซื้อสินค้า ควรต้องพิจารณาว่าผลิตภัณฑ์นั้นทำลายสิ่งแวดล้อมหรือไม่ สามารถเข้าสู่กระบวนการรีไซเคิลได้หรือไม่ จัดว่าเป็นเทคโนโลยีในการจัดการขยะที่เหมาะสมที่สุด โดยใช้สองมือของประชาชนบวกกับความรู้ในการคัดแยกขยะต้นทางที่บ้าน

ชุมชนพระยาประสิทธิ์ เขตดุสิต กรุงเทพมหานคร เป็นหนึ่งในชุมชนกลุ่มเขตกรุงเทพมหานครกลาง สมาชิกชุมชนพระยาประสิทธิ์ มีรายได้ประจำต่อเดือนเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลางค่อนข้างต่ำ

ไม่มีรายได้เสริม และมีภาระหนี้สิน (สนทนา เขมวรัตน์.2555: บทคัดย่อ) ดังนั้นหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับสมาชิกชุมชนพระยาประสิทธิ์ และภาคีรัฐบาลควรมีการส่งเสริมการสร้างรายได้เสริม ซึ่งวิธีการสร้างรายได้เสริมวิธีหนึ่ง ที่สามารถทำได้ทุกครัวเรือนโดยไม่ต้องมีการลงทุน หรือค่าใช้จ่ายในการดำเนินการใดๆ คือการจัดการขยะในครัวเรือน ซึ่งชุมชนพระยาประสิทธิ์ได้เข้าร่วมเป็นชุมชนนำร่อง ในโครงการ การจัดการขยะมูลฝอยโดยชุมชน ได้ดำเนินการจัดการในเรื่องของการคัดแยกขยะมูลฝอย ซึ่งพบว่าแต่ละครอบครัวมีการคัดแยกขยะมูลฝอยและนำไปจำหน่ายให้ร้านรับซื้อของเก่าด้วยตนเอง โดยไม่ผ่านหน่วยงานของชุมชน ทำให้ขาดข้อมูลที่จะใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาการจัดการขยะของสมาชิกในชุมชนเพื่อสร้างรายได้

ด้วยเหตุผลและความจำเป็นดังกล่าว จึงทำให้นักวิจัยสนใจที่จะศึกษา ความรู้และเจตคติเกี่ยวกับการจัดการขยะเพื่อสร้างรายได้ กรณีศึกษาชุมชนพระยาประสิทธิ์ เขตดุสิต กรุงเทพมหานคร เพื่อศึกษาความรู้ และเจตคติเกี่ยวกับการจัดการขยะเพื่อสร้างรายได้ ของสมาชิกชุมชนพระยาประสิทธิ์ เขตดุสิต กรุงเทพมหานคร เพื่อเป็นแนวทางในการสร้างเสริมความรู้และเจตคติที่ดี เกี่ยวกับการจัดการขยะเพื่อสร้างรายได้ ให้เกิดขึ้นแก่สมาชิกชุมชนพระยาประสิทธิ์ได้อย่างเหมาะสมและมีประสิทธิภาพ ทำให้สามารถช่วยลดปัญหาสิ่งแวดล้อม และช่วยสร้างรายได้ให้แก่ภาคครัวเรือน เป็นการช่วยสร้างความเข้มแข็งในการแก้ปัญหาสิ่งแวดล้อม และปัญหาเศรษฐกิจให้กับประเทศไทยในระยะยาวสืบต่อไป

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาความรู้เกี่ยวกับการจัดการขยะเพื่อสร้างรายได้ ของสมาชิกชุมชนพระยาประสิทธิ์ เขตดุสิต กรุงเทพมหานคร
2. เพื่อศึกษาเจตคติเกี่ยวกับการจัดการขยะเพื่อสร้างรายได้ ของสมาชิกชุมชนพระยาประสิทธิ์ เขตดุสิต กรุงเทพมหานคร
3. เพื่อเปรียบเทียบความรู้และเจตคติเกี่ยวกับการจัดการขยะเพื่อสร้างรายได้ ของสมาชิกชุมชนพระยาประสิทธิ์ เขตดุสิต กรุงเทพมหานคร จำแนกตามเพศ อายุ อาชีพ ระดับการศึกษา และรายได้ต่อเดือน

ความสำคัญของการวิจัย

1. ชุมชนพระยาประสิทธิ์ เขตดุสิต กรุงเทพมหานคร และชุมชนอื่นๆ สามารถนำผลการวิจัยที่ได้ไปใช้เป็นแนวทางในการส่งเสริมความรู้และเจตคติของสมาชิกชุมชนเกี่ยวกับการจัดการขยะเพื่อสร้างรายได้
2. เขตดุสิตและเขตอื่นๆ สามารถนำผลการวิจัยที่ได้ไปใช้เป็นแนวทางในการส่งเสริมความรู้และเจตคติเกี่ยวกับการจัดการขยะเพื่อสร้างรายได้ของสมาชิกชุมชนต่างๆ

3. ผู้สนใจสามารถนำผลการวิจัยที่ได้ ไปใช้เป็นแนวทางในการศึกษา เกี่ยวกับการแก้ปัญหามลพิษสิ่งแวดล้อม และการสร้างรายได้ภาคครัวเรือน

ขอบเขตของการวิจัย

ประชากร

กลุ่มประชากรที่ใช้ในการวิจัย คือ สมาชิกชุมชนพระยาประสิทธิ์ เขตดุสิต กรุงเทพมหานคร รวมทั้งสิ้นจำนวน 250 คน (มณี จิรโชติมงคลกุล, 2555)

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้างนี้ ได้แก่ สมาชิกชุมชนพระยาประสิทธิ์ เขตดุสิต กรุงเทพมหานคร รวมทั้งสิ้นจำนวน 154 คน ประมาณขนาดตัวอย่างด้วย สูตร Yamane (ธานินทร์ ศิลป์จารุ, 2547:36) ณ ระดับความเชื่อมั่น 95 % ยอมให้เกิดความคลาดเคลื่อนได้ 5 % สุ่มตัวอย่างด้วยการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling)

ตัวแปรที่ใช้ในการศึกษา

1. ตัวแปรอิสระ (Independent Variable) คือ ข้อมูลส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ อายุ อาชีพ ระดับการศึกษา และรายได้ต่อเดือน
2. ตัวแปรตาม (Dependent Variable) คือ ความรู้และเจตคติเกี่ยวกับการจัดการขยะ เพื่อสร้างรายได้ จำแนกเป็น 2 ด้าน คือ
  - 2.1 ด้านการคัดแยกขยะเพื่อจำหน่าย
  - 2.2 ด้านการสร้างรายได้จากขยะ

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. ขยะ หมายถึง วัสดุต่างๆที่ไม่เป็นที่ต้องการของครัวเรือน และเมื่อจัดการไม่ถูกวิธี อาจก่อให้เกิดปัญหามลพิษได้ เช่น เศษกระดาษ เศษผ้า เศษอาหาร ถุงพลาสติก ภาชนะที่ใส่อาหารหรือผลิตภัณฑ์ต่างๆ ถัง มูลสัตว์ หรือซากสัตว์ เป็นต้น
2. ความรู้เกี่ยวกับการจัดการขยะเพื่อสร้างรายได้ หมายถึง ผลจากการเรียนรู้ การศึกษาค้นคว้า หรือประสบการณ์ ของสมาชิกชุมชนพระยาประสิทธิ์ เกี่ยวกับการจัดการขยะเพื่อให้เกิดรายได้หรือลดรายจ่ายจำแนกเป็น 2 ด้าน ได้แก่ ด้านการคัดแยกขยะเพื่อจำหน่าย และด้านการสร้างรายได้จากขยะ
3. เจตคติเกี่ยวกับการจัดการขยะเพื่อสร้างรายได้ หมายถึง ท่าทีหรือความรู้สึกของสมาชิกชุมชนพระยาประสิทธิ์ ที่มีต่อการจัดการขยะเพื่อสร้างรายได้หรือลดรายจ่าย จำแนกเป็น 2 ด้าน ได้แก่ ด้านการคัดแยกขยะเพื่อจำหน่าย และด้านการสร้างรายได้จากขยะ

4. อายุ หมายถึง จำนวนปีที่นับตั้งแต่เกิดจนถึงปัจจุบัน จำแนกเป็น 4 กลุ่ม ได้แก่ ต่ำกว่า 30 ปี, 30 – 40 ปี, 41 – 50 ปี และตั้งแต่ 50 ปีขึ้นไป

5. รายได้ต่อเดือน หมายถึง เงินที่ได้จากการประกอบอาชีพที่ไม่ขัดต่อกฎหมายและจริยธรรมอันดีของสังคม ที่มีอัตรากำหนดเป็นรายเดือนไม่รวมรายได้พิเศษต่างๆ จำแนกเป็น 3 กลุ่ม ได้แก่ ต่ำกว่า 6,500 บาท, 6,500 – 12,700 บาท และตั้งแต่ 12,700 บาทขึ้นไป

สมมติฐานในการวิจัย

จากการศึกษาทำให้กำหนดสมมติฐานการวิจัยได้ ดังนี้

1. สมาชิกชุมชนพระยาประสิทธิ์ที่มีข้อมูลส่วนบุคคลที่แตกต่างกันมีความรู้เกี่ยวกับการจัดการขยะเพื่อสร้างรายได้ แตกต่างกัน
2. สมาชิกชุมชนพระยาประสิทธิ์ที่มีข้อมูลส่วนบุคคลที่แตกต่างกันมีเจตคติเกี่ยวกับการจัดการขยะเพื่อสร้างรายได้ แตกต่างกัน

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การศึกษาเรื่อง “ความรู้และเจตคติเกี่ยวกับการจัดการขยะเพื่อสร้างรายได้กรณีศึกษา: ชุมชนพระยาประสิทธิ์ เขตดุสิต กรุงเทพมหานคร” คณะผู้วิจัยได้ทำการศึกษาค้นคว้าในหัวข้อต่าง ๆ ดังนี้

- ตอนที่ 1. แนวคิดเกี่ยวกับการจัดการขยะ
- ตอนที่ 2. แนวคิดเกี่ยวกับรายได้
- ตอนที่ 3. แนวคิดเกี่ยวกับความรู้และเจตคติ
- ตอนที่ 4. แนวคิดเกี่ยวกับชุมชนพระยาประสิทธิ์
- ตอนที่ 5. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
- ตอนที่ 6. กรอบแนวคิดในการวิจัย

ตอนที่ 1. แนวคิดเกี่ยวกับการจัดการขยะ

ความหมายของขยะมูลฝอย

ขยะหรือมูลฝอย (Solid Waste) หมายความถึง เศษกระดาษ เศษผ้า เศษอาหาร เศษสินค้า เศษวัตถุ ถุงพลาสติก ภาชนะที่ใส่อาหาร ถัง มูลสัตว์หรือสิ่งอื่นใดที่เก็บกวาดจากถนน ตลาด ที่เลี้ยงสัตว์ หรือที่อื่น และหมายความรวมถึงมูลฝอยที่ติดเชื้อ มูลฝอยที่เป็นพิษ หรืออันตรายจากชุมชน หรือจากครัวเรือน ยกเว้นวัสดุที่ไม่ใช้แล้วของโรงงานซึ่งมีลักษณะและคุณสมบัติที่กำหนดไว้ตามกฎหมายที่ว่าด้วยโรงงาน (กรมควบคุมมลพิษ.2552) ซึ่งสอดคล้องกับพระราชบัญญัติสาธารณสุข พ.ศ. 2535 ให้คำจำกัดความคำว่า มูลฝอย ว่า หมายถึง สิ่งต่างๆที่เราไม่ต้องการทั้งที่เป็นของแข็ง หรืออ่อน มีความชื้น ได้แก่ เศษกระดาษ เศษผ้า เศษอาหาร ถุงพลาสติก ภาชนะที่ใส่อาหาร ถัง มูลสัตว์ หรือซากสัตว์ รวมถึงวัตถุอื่น สิ่งอื่นใดที่เก็บกวาดจากถนน ตลาด ที่เลี้ยงสัตว์ หรือที่อื่น และพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม พ.ศ. 2535 ที่ระบุว่าขยะมูลฝอยเป็นส่วนหนึ่งของคำว่าของเสียที่ถูกปล่อยทิ้ง หรือที่มาจากแหล่งกำเนิดมลพิษ รวมทั้งกากตะกอน หรือสิ่งตกค้าง จากสิ่งเหล่านั้นที่อยู่ในสภาพของแข็งของเหลวหรือก๊าซ

กล่าวโดยสรุปขยะในการศึกษานี้หมายถึง วัสดุต่างๆที่ไม่เป็นที่ต้องการของครัวเรือน และเมื่อจัดการไม่ถูกวิธีอาจก่อให้เกิดปัญหาหมอลพิษได้ เช่น เศษกระดาษ เศษผ้า เศษอาหาร ถุงพลาสติก ภาชนะที่ใส่อาหารหรือผลิตภัณฑ์ต่างๆ ถัง มูลสัตว์ หรือซากสัตว์ เป็นต้น

ประเภทของขยะมูลฝอย

กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น. (2550: 1-2) ได้จำแนกประเภทของขยะมูลฝอยตามคุณลักษณะของขยะมูลฝอย ได้ดังนี้

1. จำแนกโดยใช้ลักษณะทางเคมี สามารถจำแนกได้ 4 ประเภท ดังนี้

1.1 ขยะมูลฝอยที่เผาไหม้ได้ เช่น เศษไม้ ใบหญ้า พลาสติก กระดาษ ผ้า และสิ่งทอ เป็นต้น

1.2 ขยะมูลฝอยที่เผาไหม้ไม่ได้ เช่น เศษโลหะ เหล็ก แก้ว กระเบื้อง เป็นต้น

1.3 ขยะมูลฝอยที่ไม่เป็นพิษหรือขยะมูลฝอยทั่วไป ได้แก่ ขยะมูลฝอยที่เกิดจากบ้านเรือน ร้านค้า เช่น เศษอาหาร กระดาษ พลาสติก เป็นต้น

1.4 ขยะมูลฝอยที่เป็นพิษซึ่งอาจเป็นอันตรายต่อสุขภาพ และชีวิตมนุษย์ ได้แก่ วัสดุของส่วนประกอบที่มีสารอันตราย มีฤทธิ์กัดกร่อน ติดไฟง่าย หรือมีเชื้อโรคปะปนอยู่ เช่น ถ่านไฟฉาย แบตเตอรี่ ภาชนะบรรจุสารเคมี และขยะจากโรงพยาบาล

2. จำแนกตามลักษณะของส่วนประกอบของขยะมูลฝอย สามารถจำแนกได้ 9 ประเภท ดังนี้

2.1 กระดาษหรือผลิตภัณฑ์จากกระดาษ เช่น เศษกระดาษสำนักงาน กล่องลัง เป็นต้น

2.2 พลาสติกหรือขยะที่มีส่วนประกอบของพลาสติก เช่น กล่องพลาสติก ภาชนะใส่ผลิตภัณฑ์ต่างๆที่ทำจากพลาสติก

2.3 แก้วหรือขยะที่มีส่วนประกอบของแก้ว เช่น ขวดเครื่องดื่ม ภาชนะใส่ผลิตภัณฑ์ต่างๆที่ทำจากแก้ว

2.4 เศษอาหาร จากครัวเรือน หรือร้านอาหาร

2.5 ผ้าทอหรือขยะที่มีส่วนประกอบของผ้า เช่น เครื่องนุ่งห่มที่ใช้แล้ว

2.6 ขยะที่มีส่วนประกอบของยางและหนัง เช่น ยางรถยนต์ที่ใช้แล้ว

2.7 ไม้หรือขยะที่มีส่วนประกอบของ ไม้ เช่น เศษขยะไม้ กิ่งไม้ ต่างๆ

2.8 หินหรือขยะที่มีส่วนประกอบของหิน เช่น วัสดุเหลือทิ้งจากการก่อสร้าง อาคารบ้านเรือนต่างๆ

2.9 ผลิตภัณฑ์จากโลหะต่างๆหรือขยะที่มีส่วนประกอบของโลหะ เช่น ภาชนะใส่ผลิตภัณฑ์ต่างๆที่ทำจากโลหะ

3. จำแนกตามแหล่งที่มา เช่น ขยะมูลฝอยจากถนน ขยะมูลฝอยที่เกิดจากสิ่งที่เหลือจากการเผาไหม้ ขยะมูลฝอยจากการก่อสร้าง ขยะมูลฝอยจากการรื้อถอนสิ่งก่อสร้าง ซากสัตว์ ซากยานพาหนะทุกชนิดที่หมดสภาพ ขยะมูลฝอยจากโรงงานอุตสาหกรรม ขยะมูลฝอยประเภททำลายยาก ขยะจากกสิกรรม

กรมส่งเสริมคุณภาพสิ่งแวดล้อม.2538: 101-102 ขยะแบ่งเป็น 2 ประเภทใหญ่ๆได้แก่
 1.ขยะทั่วไป หมายถึง มูลฝอยที่ไม่มีพิษ เกิดจากเศษวัสดุเหลือใช้ในบ้านเรือน หรือ
 เศษวัสดุทางธรรมชาติ และสามารถย่อยสลายให้หมดไปได้ตามธรรมชาติ แบ่งเป็น 2 ชนิด คือ

1.1 ขยะเปียก ได้แก่ เศษอาหาร ขยะจากตลาดสดซึ่งมีความชื้นสูง ถ้าปล่อย
 ทิ้งไว้จะเน่าเปื่อยและส่งกลิ่นเหม็น

1.2 ขยะแห้ง ได้แก่ ขยะที่มีความชื้นน้อย เน่าเปื่อยน้อยหรือไม่เน่าเปื่อย เช่น
 กระดาษ กระป๋อง เศษไม้

2. ขยะอันตราย หมายถึง มูลฝอยที่เป็นพิษและเป็นอันตรายต่อสุขภาพ และเป็นมลพิษ
 ต่อสิ่งแวดล้อม แบ่งเป็น 3 ชนิด คือ

2.1 ขยะอันตรายจากบ้านเรือน ได้แก่ หลอดไฟฟ้านีออน ถ่านไฟฉาย
 แบตเตอรี่ ผลิตภัณฑ์เคมี สารกำจัดแมลง น้ำยาทำความสะอาด สารเหลวติดไฟ

2.2 ขยะติดเชื้อ ได้แก่ มูลฝอยที่เกิดจากสถานพยาบาล เช่น เศษวัสดุ
 พลาสติก เข็มฉีดยาที่ใช้แล้ว ซึ่งตามพระราชบัญญัติสาธารณสุข พ.ศ.2535 มูลฝอยเหล่านี้ต้อง
 อยู่ในการควบคุมของกรมอุตสาหกรรมตามพระราชบัญญัติโรงงาน พ.ศ.2535

2.3 กากอุตสาหกรรมเป็นพิษ ได้แก่ มูลฝอยที่เกิดจากโรงงานอุตสาหกรรม
 ซึ่งเป็นอันตรายต่อสิ่งแวดล้อม ซึ่งตามพระราชบัญญัติสาธารณสุข พ.ศ.2535 มูลฝอยเหล่านี้ต้อง
 อยู่ในการควบคุมของกรมอุตสาหกรรมตามพระราชบัญญัติโรงงาน พ.ศ.2535

ขยะภายในบ้าน

ขยะภายในบ้าน หมายถึง สิ่งของเหลือทิ้งจากการผลิตและการใช้สอยของมนุษย์ ที่
 เกิดขึ้นในบ้าน ทุกห้อง ทุกมุม และรอบบริเวณบ้านในอาณาเขตของรั้วบ้าน

ประเภทของขยะในบ้าน

ขยะในบ้านสามารถแบ่งย่อยออกตามลักษณะการนำไปใช้ได้ ดังนี้

1. ขยะประเภทขายได้ สามารถนำกลับมาใช้ใหม่ได้ (Recycle) ได้แก่ เศษเหล็ก เศษ
 กระดาษ ขวดแก้ว อลูมิเนียมและโลหะที่มีค่าสูง พลาสติก เครื่องใช้สำนักงานและเครื่องใช้ไฟฟ้า
 เป็นต้น

2. ขยะประเภทขยะแห้ง สามารถใช้เป็นเชื้อเพลิงทดแทน ได้แก่ เศษลังไม้ กิ่งไม้ใบไม้
 แห้ง รองเท้าหนัง รองเท้าฟองน้ำ ถุงมือ เสื้อผ้า

3. ขยะประเภทขยะเปียก สามารถใช้ทำปุ๋ย อาหารสัตว์ ได้แก่ เศษอาหาร เศษผัก
 ผลไม้

4. ขยะประเภทขยะอันตราย ซึ่งสามารถดัดแปลงขายได้ ได้แก่ กระป๋องยาฆ่าแมลง
 แบตเตอรี่เก่า น้ำมันเครื่องเก่า และที่ขายไม่ได้ต้องส่งกำจัด ได้แก่ เข็มฉีดยา แบตเตอรี่
 โทรศัพท์มือถือ

สาเหตุที่ทำให้เกิดปัญหาขยะ

1. ประชากรที่เพิ่มมากขึ้น ทำให้มีการใช้ทรัพยากรอย่างฟุ่มเฟือย มีการพัฒนาบรรจุภัณฑ์เพื่อเรียกร้องความสนใจจากผู้ซื้อ จนเป็นสาเหตุให้เกิดขยะกองโต
2. การเก็บขยะที่ไม่ทั่วถึง เนื่องจากมีงบประมาณในการกำจัดขยะที่ไม่พอเพียง
3. ขาดสถานที่ในการกำจัดขยะที่พอเพียงเนื่องจากการคัดค้านจากชุมชน
4. การกำจัดขยะด้วยวิธีการที่ไม่เหมาะสม เช่นการเผา หรือการปล่อยให้ย่อยสลายเอง

พิษภัยจากขยะมูลฝอย

1. เป็นแหล่งเพาะพันธุ์ของสัตว์ที่เป็นพาหะนำโรคต่าง ๆ
2. ทำให้เกิดมลพิษต่าง ๆ ทั้งดิน น้ำ และอากาศ
3. ก่อให้เกิดความเดือดร้อนรำคาญ เช่น การเกิดกลิ่นเหม็นต่าง ๆ
4. อาจทำให้เกิดเพลิงไหม้ เกิดความสูญเสียทางเศรษฐกิจได้
5. ก่อให้เกิดผลเสียทางทัศนียภาพได้
6. ก่อให้เกิดผลเสียต่อวัฒนธรรมอันดีของประเทศ คือแสดงถึงความไร้วินัยของคน
7. อาจเป็นสาเหตุที่ทำให้เกิดความขัดแย้งในชุมชนได้ เนื่องจากทุกคนย่อมรังเกียจขยะเหมือนกัน

8. สูญเสียงบประมาณจำนวนมากในการกำจัดขยะ

ปัญหาการจัดการขยะ

1. การขาดแคลนที่ดินสำหรับใช้เป็นสถานที่กำจัดขยะ
2. การดำเนินการและดูแลรักษาระบบกำจัดไม่มีประสิทธิภาพเท่าที่ควร
3. ขาดบุคลากรระดับปฏิบัติการที่มีความรู้ความชำนาญ
4. ข้อยกาด้านงบประมาณ
5. แผนการจัดการขยะมูลฝอยในระดับท้องถิ่น ยังไม่มีการพิจารณาดำเนินการในลักษณะ

ศูนย์กำจัดขยะมูลฝอยรวม

6. ระเบียบและแนวทางปฏิบัติในเรื่องศูนย์กำจัดขยะมูลฝอยรวม ยังไม่เคยมีการกำหนดขึ้นอย่างชัดเจน
7. ยังมีการนำขยะมูลฝอยกลับมาใช้ประโยชน์น้อย
8. กฎหมายที่เกี่ยวข้องไม่เอื้ออำนวยต่อการจัดการ เช่น ระเบียบให้ท้องถิ่นลงทุนและดำเนินการจัดการขยะมูลฝอยร่วมกัน
9. ประชาชนในท้องถิ่นเกิดขาดจิตสำนึก ความเข้าใจ และทัศนคติที่มีต่อการจัดการขยะมูลฝอย

10. ประชาชนที่อยู่ในพื้นที่ใกล้เคียงต่อต้านการก่อสร้างระบบกำจัดขยะมูลฝอย

โทษและประโยชน์จากขยะ

โทษที่เกิดจากขยะ ได้แก่

1. เป็นแหล่งเพาะพันธุ์เชื้อโรคและพาหะนำโรคซึ่งเป็นการเสี่ยงต่อสุขภาพ
2. ทำให้เกิดภาวะมลพิษ เช่น ทำให้น้ำเน่าเสีย ดินเป็นพิษ อากาศเป็นพิษ
3. เกิดการสูญเสียทางเศรษฐกิจ เช่น น้ำเน่าเสียทำให้ปลาตาย ไม่สามารถนำน้ำมาใช้

ประโยชน์ได้ ดินเป็นพิษไม่สามารถเพาะปลูกได้

4. ก่อให้เกิดความสกปรก ไม่เป็นระเบียบเรียบร้อย
5. ก่อให้เกิดความรำคาญ เช่น กลิ่นเน่าเหม็น

ประโยชน์ของขยะ ได้แก่

1. ใช้ทำปุ๋ย
2. ใช้ทำเชื้อเพลิง
3. เป็นอาหารสัตว์
4. นำกลับมาใช้ใหม่ ช่วยลดค่าใช้จ่าย
5. นำไปจำหน่าย ช่วยเพิ่มรายได้

หลักการ 5Rs

หลักการ 5Rs เป็นหลักการหนึ่งที่มีส่วนช่วยแก้ปัญหาขยะล้นเมืองมีรายละเอียด ดังนี้

1. Reduce หมายถึงการลดปริมาณขยะด้วยการใช้ผลิตภัณฑ์ที่เหลือเป็นขยะน้อยที่สุด
2. Reuse หมายถึง การนำขยะกลับมาใช้ซ้ำ การใช้ผลิตภัณฑ์ซ้ำแล้วซ้ำอีก ตามรูปแบบที่เป็นต้นกำเนิดของวัสดุนั้น
3. Recycle หมายถึงการดัดแปลงผลิตภัณฑ์เพื่อนำกลับมาใช้ใหม่
4. Reject หมายถึง การปฏิเสธการใช้ผลิตภัณฑ์ที่ยากต่อการกำจัด
5. Response หมายถึงการที่ผู้ทิ้งขยะยอมตอบรับที่จะคัดแยกขยะ

ภาชนะรองรับขยะมูลฝอย

ภาชนะที่ใช้รองรับขยะมูลฝอยมีการแยกประเภท ดังนี้

1. ถังขยะสีเขียวใช้รองรับขยะที่ย่อยสลายได้หรือขยะที่เน่าเสียง่าย ได้แก่ ผัก ผลไม้ เศษอาหาร ใบไม้ เป็นต้น ขยะเหล่านี้เป็นอินทรีย์วัตถุที่มีความชื้นสูงและย่อยสลายได้ดีตามธรรมชาติ จึงสามารถนำมาหมักทำปุ๋ยได้
2. ถังขยะสีเหลืองใช้รองรับขยะที่สามารถนำกลับมาใช้ใหม่ได้ หรือขยะรีไซเคิล เช่น แก้ว กระดาษ พลาสติก โลหะ เป็นต้น ซึ่งขยะเหล่านี้เมื่อเก็บรวบรวมไว้สามารถนำไปขายให้ร้านรับซื้อของเก่าได้

3. ถึงขยะสีเทาฝาสีส้มใช้รองรับขยะที่เป็นอันตราย หรือเป็นพิษต่อสิ่งมีชีวิต และสิ่งแวดล้อม เช่น หลอดฟลูออเรสเซนต์ ขวดยา ถ่านไฟฉาย กระป๋องสเปรย์ กระป๋องยาฆ่าแมลง ภาชนะบรรจุสารอันตรายต่างๆ ซึ่งขยะเหล่านี้จำเป็นต้องคัดแยกไว้ต่างหาก เพื่อนำไปกำจัดด้วยวิธีการที่เหมาะสมต่อไป

4. ถึงขยะสีฟ้าใช้รองรับขยะทั่วไปที่ย่อยสลายยากแต่ไม่เป็นพิษ และไม่สามารถนำไปรีไซเคิลหรือไม่คุ้มค่าต่อการรีไซเคิล เช่น พลาสติกห่อลูกอม ซองบะหมี่สำเร็จรูป ถุงพลาสติก โฟมและฟอล์ยที่เปื้อนอาหาร เป็นต้น

การลดและการใช้ประโยชน์ขยะมูลฝอย

1. การลดปริมาณขยะมูลฝอย ถ้าจะให้ได้ผลดีต้องเริ่มต้นที่การคัดแยกขยะมูลฝอยก่อนทิ้งเพื่อป้องกันปัญหาการปนเปื้อน ทำให้ได้วัสดุเหลือใช้ที่มีคุณภาพสูงสามารถนำไป Reused-Recycle ได้ง่าย และช่วยลดปริมาณขยะ สามารถดำเนินการได้ 4 ทางเลือก ดังนี้

1.1 การคัดแยกขยะมูลฝอยทุกประเภทและทุกชนิด ข้อดีคือจะได้วัสดุที่นำกลับไปใช้ประโยชน์ใหม่มีคุณภาพดีมาก

1.2 การคัดแยกขยะมูลฝอย 4 ประเภท (Four cans) โดยแบ่งเป็นถึงขยะรีไซเคิล ขยะทั่วไป ขยะย่อยสลายได้ และขยะอันตราย ข้อดีคือจะได้วัสดุที่นำกลับไปใช้ประโยชน์ใหม่มีคุณภาพดี

1.3 การคัดแยกขยะมูลฝอย 3 ประเภท (Three cans) โดยแบ่งเป็นขยะสด ขยะแห้งและขยะอันตราย ข้อดีคือง่ายต่อการนำขยะสดไปใช้ประโยชน์ และขยะอันตรายไปกำจัด

1.4 การคัดแยกขยะมูลฝอย 2 ประเภท (Two cans) โดยแบ่งเป็นขยะสดและขยะแห้ง ข้อดีคือง่ายต่อการนำขยะเปียกไปใช้ประโยชน์

ซึ่งในระยะแรกควรเริ่มที่การคัดแยกขยะมูลฝอย 4 ประเภท (Four cans)

2. การนำขยะมูลฝอยกลับมาใช้ประโยชน์ใหม่ ซึ่งทำได้หลายวิธี ขึ้นอยู่กับสภาพและลักษณะของขยะมูลฝอย ซึ่งมี 5 แนวทาง คือ

2.1 การนำขยะมูลฝอยกลับมาใช้ประโยชน์ใหม่ (Material Recovery) เป็นการนำขยะมูลฝอยที่ได้จากการคัดแยกแล้วกลับมาใช้ใหม่ โดยต้องผ่านกระบวนการแปรรูปใหม่ (Recycle) หรือแปรรูป (Reuse)

2.2 การแปรรูปเพื่อเปลี่ยนเป็นพลังงาน (Energy Recovery) เป็นการนำขยะมูลฝอยที่สามารถเปลี่ยนเป็นพลังงานความร้อน หรือเปลี่ยนรูปเป็นก๊าซชีวภาพเพื่อใช้ประโยชน์

2.3 การนำขยะมูลฝอยจำพวกเศษอาหารที่เหลือจากการรับประทานหรือการประกอบอาหารไปเลี้ยงสัตว์

2.4 การนำขยะมูลฝอยไปปรับสภาพต่อการบำรุงรักษาดิน เช่นการนำขยะมูลฝอยสดหรือเศษอาหารมาหมักทำปุ๋ย

2.5 การนำขยะมูลฝอยมาปรับปรุงพื้นที่โดยนำขยะมูลฝอยมากำจัดโดยวิธีฝังกลบอย่างถูกหลักวิชาการ (Sanitary landfill) จะทำให้ได้พื้นที่สำหรับปลูกพืช สวนสาธารณะ หรือลานกีฬา เป็นต้น

แนวทางการคัดแยกขยะ

แนวทางการคัดแยกขยะ(กรมควบคุมมลพิษ.2553) สามารถจัดการได้ ดังนี้

1. ขยะอินทรีย์หรือขยะที่ย่อยสลายได้ ให้คัดแยกเศษอาหาร เศษผัก ผลไม้ กิ่งไม้ ใบไม้ ออกจากขยะอื่นๆ เพื่อนำไปใช้เลี้ยงสัตว์ นำไปทำขยะหมอม หรือนำหมักจุลินทรีย์ (EM) เศษกิ่งไม้ ใบไม้ ผสมกับกากขยะหมอมเป็นปุ๋ยหมักอินทรีย์ได้
2. ขยะรีไซเคิล คัดแยกให้เป็นระเบียบ เพื่อสะดวกในการนำกลับมาใช้ใหม่ หรือจำหน่ายได้ เช่น

2.1 กระดาษ

2.2 พลาสติก เช่น ภาชนะบรรจุน้ำยาสระผม ครีมอาบน้ำ ถุงพลาสติกเหนียว ถังน้ำ กะละมัง ขวดน้ำมันพืชหรือขวดน้ำดื่มชนิดใส ขวดน้ำพลาสติกชนิดขุ่น ให้ทำความสะอาด และทำให้แบนเพื่อประหยัดพื้นที่ในการจัดเก็บ และแยกประเภทเป็นพลาสติกสีขาวขุ่น พลาสติกใส และพลาสติกอื่นๆ เพราะแต่ละประเภทมีราคาแตกต่างกัน

2.3 แก้ว เช่น ขวดหรือภาชนะแก้ว สำหรับบรรจุอาหาร เครื่องดื่ม ให้ทำความสะอาดและเก็บรวบรวมแยกประเภทให้เรียบร้อย ขวดน้ำปลา ขวดเครื่องดื่ม

3. ขยะอันตราย ให้แยกออกจากขยะอื่นๆ และต้องระวังไม่ให้เกิดการแตกหัก หรือสารเคมีที่บรรจุเข้าสู่ร่างกาย

ตอนที่ 2. แนวคิดเกี่ยวกับรายได้

ความหมายของรายได้

รายได้ (Income) ตามความคิดของ วีระพล บดีรัฐ(2547:55-56) หมายถึง สิ่งที่เป็นตัวเงินหรือสิ่งอื่นที่จำเป็นต่อการดำรงชีวิต อันได้มาจากการประกอบอาชีพ (หน้าที่การงานของบุคคลที่เป็นที่ต้องการ ไม่ขัดต่อกฎหมายและจริยธรรมอันดีของสังคม) รายได้มีหลากหลายลักษณะ เช่น เงินเดือน ค่าจ้างรายวัน ค่าจ้างรายชั่วโมง ค่าจ้างตามงานที่จ้าง ส่วนแบ่งรายได้จากการทำงาน กำไรจากการลงทุน และส่วนแบ่งรายได้จากการลงทุน ส่วน จันทรพีญ บุญฉาย (2552:3) กล่าวว่า รายได้ คือรายได้หลักที่ได้มาจากเงินเดือนประจำ ค่าตำแหน่ง เงินช่วยเหลือ และสวัสดิการต่างๆ รายได้พิเศษอื่นๆ รายได้จากอาชีพเสริม เช่น การขายประกันชีวิต ทำธุรกิจขายตรงประเภทต่างๆและ รายได้ หมายถึง ผลประโยชน์ที่บุคคลพึงได้รับจากการประกอบอาชีพ ซึ่งอาจจะอยู่ในรูปตัวเงิน หรือสิทธิประโยชน์ต่าง ๆ

ปัจจัยที่ส่งผลต่อรายได้

รายได้ที่บุคคลได้รับจะมีจำนวนมากหรือน้อยขึ้นอยู่กับปัจจัยต่าง ๆ ดังต่อไปนี้

1. อายุ ส่วนใหญ่พบว่าบุคคลในวัยกลางคน จะมีรายได้สูงกว่าวัยหนุ่มสาวที่เริ่มทำงาน
2. การศึกษา บุคคลที่มีระดับการศึกษาสูงๆ ย่อมมีรายได้สูงกว่าบุคคลที่มีระดับการศึกษา

ต่ำกว่า

3. อาชีพ ประเภทของอาชีพที่แตกต่างกันจะทำให้มีรายได้แตกต่างกัน โดยส่วนใหญ่ บุคคลจะเลือกสาขาอาชีพตามลักษณะการศึกษาที่มีอยู่

4. คุณสมบัติเฉพาะตัว คุณสมบัติส่วนบุคคลที่แตกต่างกันย่อมทำให้รายได้แตกต่างกัน

เช่น

4.1 ความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ บุคคลที่มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ใหม่ๆ ในงาน ย่อมทำให้สามารถสร้างผลงานใหม่ในอาชีพของตน จนอาจนำมาซึ่งรายได้และความก้าวหน้าในอาชีพได้

4.2 ความรู้ ความสามารถในงานที่ทำ บุคคลที่มีความรู้ความสามารถในงานที่ทำมากย่อมทำให้สามารถพัฒนางานให้มีความเจริญก้าวหน้าได้

4.3 ประสบการณ์ในงานที่ทำ บุคคลที่มีประสบการณ์ในงานที่ทำมาก ย่อมมีแนวทางในการแก้ไขปัญหาต่างๆ ที่อาจเกิดขึ้นจากการปฏิบัติงาน ได้ดีกว่าบุคคลที่มีประสบการณ์ในการทำงานน้อย

4.4 ความสนใจ ความชอบหรือไม่ชอบ ในงานที่ทำ บุคคลที่มีความสนใจหรือความชอบในงานที่ทำย่อมมีความสุขในการทำงาน และพร้อมที่จะพัฒนางานที่ทำให้มีความก้าวหน้ายิ่งขึ้น

4.5 ความขยันอดทนและความทุ่มเทในงานของคนแต่ละคนในการทำงาน

แหล่งที่มาของรายได้

รายได้ของแต่ละบุคคลอาจได้มาจากแหล่งต่างๆ ดังนี้

1. รายได้จากการมีอาชีพรับจ้าง เป็นอาชีพที่เกิดจากความรู้ ความสามารถและการศึกษาของคนคนนั้น เช่น รับราชการ พนักงานบริษัท รายได้ที่ได้รับเป็นเงินเดือน เงินเบี้ยเลี้ยง ค่านายหน้า เป็นต้น

2. รายได้ที่เกิดจากการประกอบอาชีพด้านเกษตรกรรมหรือปศุสัตว์ เช่น การทำไร่ การทำนา การเลี้ยงสัตว์ เช่น เลี้ยงวัว เลี้ยงปลา เลี้ยงกุ้ง เลี้ยงผึ้ง เลี้ยงกบ ฯลฯ เป็นรายได้ที่ได้รับจากการขายผลผลิตที่เกิดขึ้น เป็นต้น

3. รายได้จากการมีอาชีพเป็นผู้ประกอบการหรืออาชีพทำธุรกิจ เป็นรายได้ที่มาจากการผลิต การจำหน่าย ซื้อ-ขายแลกเปลี่ยนหรือการให้บริการ ซึ่งผลตอบแทนที่ผู้ประกอบการอาชีพนี้ ได้แก่ กำไรจากการประกอบธุรกิจ เป็นต้น

ตอนที่ 3. แนวคิดเกี่ยวกับความรู้และเจตคติ

ความหมายของความรู้

พจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ.2542 (2546) กล่าวว่าความรู้หมายถึง สิ่งที่สั่งสมมาจากการศึกษาเล่าเรียน การค้นคว้า หรือประสบการณ์ รวมทั้งความสามารถเชิงปฏิบัติ และทักษะ หรือหมายถึงความเข้าใจหรือสารสนเทศที่ได้รับมาจากประสบการณ์ และอาจหมายถึง สิ่งที่ได้รับมาจากการได้ยิน ได้ฟัง การคิด หรือการปฏิบัติ ส่วนวิจารณ์ พานิช (2548: 5-6) กล่าวว่าความรู้มีหลายนัยและหลายมิติได้แก่

ความรู้ คือ สิ่งที่น่าไปใช้จะไม่หมดหรือสึกหรอ แต่จะยิ่งออกเงยหรือองงามขึ้น

ความรู้ คือ สารสนเทศที่น่าไปสู่การปฏิบัติ

ความรู้ เกิดขึ้น ณ จุดที่ต้องการใช้ความรู้นั้น

ความรู้ เป็นสิ่งที่ขึ้นกับบริบทและกระตุ้นให้เกิดขึ้นโดยความต้องการ

แหล่งที่มาของความรู้

แหล่งที่มาของความรู้ตามแนวคิดของ อมร โสภณวิเศษฐ์เชษฐวงศ์ (2541: 3) กล่าวว่าความรู้สามารถเกิดได้ 3 ลักษณะ คือ

1. ความรู้เกิดจากประสาทสัมผัส หรือความรู้ประจักษ์ เป็นความรู้ที่เกิดขึ้นเมื่อประสาทสัมผัสต่างๆ ประสบกับอารมณ์ที่เป็นคู่กันซึ่งสิ่งเหล่านี้บุคคลสามารถรู้ได้โดยตรง
2. ความรู้เกิดจากการอนุมานหรือการคิดหาเหตุผล เป็นความรู้ที่ต้องอาศัยข้อมูลหรือความรู้ประจักษ์เป็นพื้นฐานแล้วคิดสืบสวนต่อไป ค้นหาสิ่งที่ยังไม่รู้
3. ความรู้ที่เกิดขึ้นโดยอาศัยพยานและหลักฐาน เป็นความรู้ที่ได้จากแหล่งต่างๆ เช่น อาจเกิดจากการบอกเล่าของบุคคลที่เชื่อถือได้ หรือได้จากหลักฐานที่เกิดจากคน วัตถุ หรือสถาบันที่น่าเชื่อถือ

พฤติกรรมการเรียนรู้ของมนุษย์

Bloom (1976) ได้อธิบายพฤติกรรมการเรียนรู้ของมนุษย์โดยจำแนกออกเป็น 3 หมวดใหญ่ ๆ ดังนี้

1. พฤติกรรมทางด้านพุทธิปัญญา (Cognitive Domain) เป็นพฤติกรรมด้านสมรรถภาพทางสมอง อันได้แก่ ความจำ ความนึกคิด การใช้เหตุผล การแก้ปัญหา แบ่งออกเป็น 6 ระดับ จากความรู้ขั้นต่ำไปหาขั้นสูงได้แก่

1.1 ความรู้ ความจำ (Knowledge) ได้แก่ การจำได้ ทราบ รู้ พูดยตามได้ จดบันทึกได้ จำรายชื่อได้ ฯลฯ เป็นความรู้ขั้นต่ำ

1.2 ความเข้าใจ (Comprehension) เป็นการแสดงพฤติกรรมที่ง่ายไปหายากที่สุด ได้แก่ สามารถแปลได้ อธิบายความหมายได้ และสรุปหรือตีความได้

1.3 ความสามารถนำความรู้ไปใช้ (Application) เป็นความรู้ขั้นสูงขึ้นมาอีกขั้น ได้แก่ การแปลความหมายได้ ดัดแปลงได้

1.4 ความสามารถในการวิเคราะห์ (Analysis) ได้แก่ วิเคราะห์ได้ คำนวณออกมาได้ ตรวจสอบได้ ตีราคาได้

1.5 การสังเคราะห์ (Synthesis) เป็นเรื่องของความสามารถในการนำองค์ประกอบหรือส่วนต่าง ๆ เข้ามารวมกันให้เป็นรูปแบบที่สมบูรณ์ ได้แก่ การวางแผนได้ ประกอบได้ จัดตั้งได้ บริหารได้ ออกแบบได้

1.6 การประเมินผล (Evaluation) หมายถึง การตัดสินเรื่องคุณค่า หรือประโยชน์ของเนื้อหาและวิธีการต่าง ๆ ตามจุดมุ่งหมายที่วางไว้ การตัดสินเรื่องคุณภาพและปริมาณ จะจัดทำภายในขอบเขตที่เนื้อหา และวิธีการที่นำมาใช้อาจเป็นหลักเกณฑ์ที่สร้างขึ้น หรือได้รับมอบหมาย ได้แก่ การเปรียบเทียบได้ การวัดได้ การเลือกได้ การจัดอันดับได้

2. พฤติกรรมที่แสดงออกทางด้านจริยธรรมหรือจิตพิสัย (Affective Domain) พฤติกรรมด้านนี้จะแสดงออกมาทางความรู้สึก ทำที่ จิตใจ ได้แก่ ความรู้สึกและอารมณ์ (Feeling and Emotion) ค่านิยม (Value) ความสนใจ (Interest) ความซาบซึ้ง (Appreciation) คุณธรรมจริยธรรม (Ethic) ซึ่งสิ่งเหล่านี้เป็นความเจริญงอกงามทางด้านจิตใจ แบ่งออกเป็น 5 ระดับ ดังนี้

2.1 ขั้นรับรู้ (Reception) ว่าจะรู้ ไม่รับรู้ เร็ว ช้า ต่างกัน ย่อมมีผลต่อพฤติกรรมที่จะเกิดหรือแสดงออกต่างกัน

2.2 การตอบสนองต่อสิ่งเร้า (Response) บางคนเร็ว บางคนช้า การตอบสนองเร็ว ช้า จึงต่างกันด้วย

2.3 ค่านิยม (Value) คือ คุณค่าของการตอบสนอง การแสดงออกมาว่ามีค่านิยมเป็นอย่างไร

2.4 การจัดเลือกค่านิยม (Organization) การจัดเลือก คัดเอาคุณค่าของสิ่งที่ได้รับจากสิ่งเร้าเอาไว้ลำดับต่าง ๆ กัน แล้วแต่ค่านิยมของแต่ละคน เช่น บางคนชอบฟังเพลงเป็นลำดับหนึ่ง ชอบดูภาพยนตร์เป็นลำดับสอง การเลือกค่านิยมของคนจึงต่างกัน

2.5 อุดมการณ์ที่เกิดจากค่านิยม (Characterization) ดังได้กล่าวมาแล้วว่าคนเรานั้นต่างกัน รับผิดชอบต่างกัน ตอบสนองต่างกัน การสร้างค่านิยม อุดมการณ์ ในขั้นนี้ก็จะแตกต่างกันด้วย แต่ถ้าได้รับการอบรมในสิ่งแวดล้อมเหมือนกัน อุดมการณ์ ค่านิยม ก็จะเหมือนกัน คล้ายกัน หรือใกล้เคียงกันมากขึ้น

3. พฤติกรรมด้านหัตถการหรือทักษะพิสัย (Psychomotor Domain) พฤติกรรมด้านนี้เรามองในแง่ของการพัฒนา ความคล่องแคล่วว่องไว การใช้ประสาท กล้ามเนื้อ อวัยวะต่าง ๆ ในการเคลื่อนไหว การใช้ประสาทสัมผัสทั้ง 5 การสั่งการความสัมพันธ์ประสาทต่าง ๆ

จากการศึกษาดังกล่าวทำให้สรุปได้ว่า ความรู้ หมายถึง พฤติกรรมขั้นต้นทางด้านพุทธิปัญญาของมนุษย์ที่ได้จากการเรียนรู้ โดยการศึกษาค้นคว้า หรือประสบการณ์ต่างๆ สามารถ

นำไปใช้ได้โดยไม่จบสิ้น สำหรับการศึกษาครั้งนี้ ความรู้เกี่ยวกับการจัดการขยะเพื่อสร้างรายได้ หมายถึง ผลจากการเรียนรู้ การศึกษาค้นคว้า หรือประสบการณ์ ของสมาชิกชุมชนพระยาประสิทธิ์ เกี่ยวกับการจัดการขยะเพื่อก่อให้เกิดรายได้

เจตคติ (Attitude)

ความหมายของเจตคติ

ตามพจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน หมายถึง ท่าทีหรือความรู้สึกของบุคคลต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง (พจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ.2542,2546)

พวงรัตน์ ทวีรัตน์(2540: 106) กล่าวว่าเจตคติ หมายถึง ความรู้สึกของบุคคลอันเป็นผลเนื่องมาจากการเรียนรู้และประสบการณ์ ซึ่งเป็นตัวกระตุ้นให้บุคคลแสดงพฤติกรรมต่อสิ่งต่างๆไปในทิศทางใดทิศทางหนึ่งซึ่งอาจเป็นไปในลักษณะสนับสนุนหรือต่อต้านก็ได้

การสร้างเจตคติ

เจตคติของบุคคลที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งจะเกิดขึ้นได้ เนื่องจากการสร้างหรือสะสมประสบการณ์ ในช่วงเวลานานพอสมควร โดยเจตคติสามารถเสริมสร้างได้จากเงื่อนไข ต่างๆ ดังนี้

1. การอบรมเลี้ยงดูในครอบครัวหรือกระบวนการการเรียนรู้ โดยเจตคติจะถูกสร้างเสริมได้ตั้งแต่วัยเด็ก จากการปลูกฝังเลี้ยงดูหรือการเลียนแบบเจตคติของบุคคลที่ตนพึงพอใจ เช่น เด็กที่เติบโตจากครอบครัวที่ไม่รับประทานเนื้อวัวก็อาจจะไม่รับประทานเนื้อวัวด้วย

2. ประสบการณ์ตรงส่วนบุคคล เจตคติเป็นการเกิดเฉพาะตัวของแต่ละบุคคลเนื่องจากประสบการณ์ส่วนตัวของแต่ละบุคคลที่แตกต่างกัน เช่น คนที่ถูกสุนัขกัดตั้งแต่เด็กก็จะมีเจตคติที่ไม่ดีต่อสุนัข กลียดกลัวสุนัข เป็นต้น

3. ประสบการณ์ที่ฝังใจ ได้แก่ สภาพการณ์หรือเหตุการณ์ที่มีอิทธิพลต่อความทรงจำของบุคคลไม่ว่าจะเกิดขึ้นกับตนเองหรือผู้อื่น เช่น ข่าวเครื่องบินสูญหายติดตามผู้โดยสารทั้งเครื่องไม่พบ อาจทำให้บุคคลบางคนเกิดเจตคติที่ไม่ดีต่อการโดยสารเครื่องบิน เพราะรู้สึกถึงความไม่ปลอดภัย เป็นต้น

4. การถ่ายทอดจากเจตคติที่มีอยู่แล้ว บุคคลบางคนได้รับการถ่ายทอดเจตคติจากครอบครัว เช่น เจตคติทางด้านการเมือง หรือได้รับการถ่ายทอดจากกลุ่มเพื่อน (Peer Group) เพราะบุคคลมีความเชื่อว่าถ้าคนหมู่มากทำสิ่งใดสิ่งนั้นย่อมมีความถูกต้อง คนใดที่ทำผิดไปจากคนหมู่มากอาจไม่ได้รับการยอมรับจากสังคม

5. บุคลิกภาพของตนเอง การที่บุคคลจะยอมรับเจตคติจากกลุ่มหรือไม่บุคลิกภาพของบุคคลนั้นมีส่วนอย่างมาก เพราะบางคนอาจมีความเชื่อมั่นในตนเองสูง จึงทำให้การคล้อยตามเจตคติของกลุ่มเป็นไปได้ยาก

6. สื่อมวลชน สื่อต่างๆมีส่วนในการให้ข้อมูลแก่มวลชนได้มาก จึงอาจมีอิทธิพลให้มวลชนบางส่วนเกิดเจตคติที่คล้อยตามได้ เช่น การโฆษณาสินค้าอาจส่งผลให้มวลชนเกิดเจตคติที่ดีต่อสินค้านั้นจนสนใจซื้อและใช้สินค้านั้นตามการโฆษณา

7. ความต้องการได้รับหรือไม่ได้รับการตอบสนอง เช่น คนป่วยที่ได้รับการรักษาจากโรงพยาบาลจนหายป่วยก็จะเกิดเจตคติที่ดีต่อโรงพยาบาลนั้น ส่วนคนที่ญาติเสียชีวิตจากการรักษาที่โรงพยาบาลนั้นก็เกิดเจตคติที่ไม่ดีต่อโรงพยาบาลนั้น

ประเภทของเจตคติ

เจตคติสามารถจำแนกได้เป็น 5 ประเภท(จุฑารัตน์ เอื้ออำนวย. 2549) ดังนี้

1. เจตคติด้านความรู้สึกหรืออารมณ์ (Affective Attitude) เป็นเจตคติที่เกิดจากประสบการณ์ที่บุคคลได้พบและสร้างความรู้สึกพึงพอใจและความสุขใจ จนทำให้เกิดเจตคติที่ดีต่อสิ่งนั้นและยังส่งผลต่อเรื่องอื่น ๆ ที่มีความคล้ายคลึงกัน

2. เจตคติทางปัญญา (Intellectual Attitude) เป็นเจตคติที่ประกอบด้วยความคิดและความรู้เป็นแกน บุคคลอาจมีเจตคติต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งโดยอาศัยการศึกษา ความรู้ จนเกิดความเข้าใจ และมีความสัมพันธ์กับจิตใจ คือมีอารมณ์และความรู้สึกร่วม จนเกิดความซาบซึ้งหรือเกิดความเห็นดีเห็นงามด้วย เช่น เจตคติที่ไม่ดีต่อสารเสพติด เป็นต้น

3. เจตคติทางการกระทำ (Action-oriented Attitude) เป็นเจตคติที่พร้อมจะนำไปปฏิบัติ เพื่อสนองความต้องการของบุคคล เช่น เจตคติที่ดีต่องานในสำนักงาน

4. เจตคติทางด้านความสมดุล (Balanced Attitude) เป็นเจตคติที่ประกอบด้วยความสัมพันธ์ของเจตคติด้านความรู้สึกหรืออารมณ์ เจตคติทางปัญญา และเจตคติทางการกระทำ เป็นเจตคติที่สามารถตอบสนองต่อความพึงพอใจในการทำงาน ทำให้บุคคลสามารถทำงานได้บรรลุเป้าหมายของตนเองและองค์กรได้

5. เจตคติในการป้องกันตนเอง (Ego-defensive Attitude) เป็นเจตคติเกี่ยวกับการป้องกันตนเองให้พ้นจากความขัดแย้งภายในใจ ประกอบด้วยความสัมพันธ์ทั้ง 3 ด้าน คือความสัมพันธ์ด้านความรู้สึกหรืออารมณ์ ด้านปัญญา และด้านการกระทำ

องค์ประกอบของเจตคติ

โดยทั่วไปเจตคติประกอบด้วยองค์ประกอบ 3 ประการ (Three Component) คือ

1. องค์ประกอบด้านความรู้ความเข้าใจ (Cognitive Component) ประกอบด้วยความรู้ความเข้าใจของบุคคลที่มีต่อสิ่งเรานั้นๆ เพื่อเป็นเหตุผลที่จะสรุปความ และรวมเป็นความเชื่อหรือช่วยในการประเมินค่าสิ่งเรานั้นๆ เนื่องจากการที่บุคคลจะมีเจตคติอย่างไรต้องอาศัยความรู้หรือประสบการณ์ที่มีในเรื่องนั้นๆก่อน เช่น การที่บุคคลจะมีเจตคติอย่างไรกับตำรวจต้องอาศัยความรู้และความเข้าใจที่มีต่ออาชีพตำรวจ และบุคคลที่มีอาชีพตำรวจ เมื่อมีความรู้ในทางที่ดีก็จะมีเจตคติที่ดีต่อตำรวจและอาชีพตำรวจ เป็นต้น

2. องค์ประกอบด้านความรู้สึกและอารมณ์ (Affective Component) เป็นองค์ประกอบด้านความรู้สึกหรืออารมณ์ของบุคคลที่มีความสัมพันธ์กับสิ่งเร้า เป็นผลต่อเนื่องมาจากการที่บุคคลประเมินค่าสิ่งเร้านั้น แล้วพบว่าเกิดความพึงพอใจหรือไม่ โดยทั้งสององค์ประกอบมีความสัมพันธ์กัน

3. องค์ประกอบด้านพฤติกรรม (Behavioral Cognitive) เป็นองค์ประกอบทางด้านความพร้อม หรือความโน้มเอียงที่บุคคลประพฤติปฏิบัติ หรือตอบสนองต่อสิ่งเร้าในทิศทางที่จะสนับสนุนหรือคัดค้าน ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับความเชื่อหรือความรู้สึกของบุคคลที่ได้รับจากการประเมินค่าให้สอดคล้องกับความรู้สึกที่มีอยู่

เจตคติที่บุคคลมีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง หรือบุคคลใดบุคคลหนึ่ง จะประกอบด้วยทั้ง สามองค์ประกอบเสมอ แต่จะมีปริมาณมากน้อยแตกต่างกันไป โดยปกติบุคคลจะแสดงพฤติกรรมในทิศทางที่สอดคล้องกับเจตคติที่มีอยู่

คุณลักษณะของเจตคติ

เจตคติมีคุณลักษณะที่สำคัญ ดังนี้

1. เจตคติเกิดจากประสบการณ์ สิ่งเร้าต่างๆ รอบตัวบุคคล การอบรมเลี้ยงดู การเรียนรู้ ขนบธรรมเนียม ประเพณีและวัฒนธรรม เป็นสิ่งที่ก่อให้เกิดเจตคติ แม้ว่าจะมีประสบการณ์ที่เหมือนกันก็อาจเกิดเจตคติแตกต่างกันได้ ด้วยสาเหตุหลายประการ เช่น สติปัญญา อายุ ที่แตกต่างกัน เป็นต้น

2. เจตคติเป็นการเตรียมหรือความพร้อมในการตอบสนองต่อสิ่งเร้า เป็นการเตรียมความพร้อมภายในของจิตใจมากกว่าภายนอกที่สังเกตได้ สภาวะความพร้อมที่จะตอบสนองมีลักษณะที่ซับซ้อนของบุคคลว่า ชอบหรือไม่ชอบ ยอมรับหรือไม่ยอมรับ ซึ่งเกี่ยวข้องกับอารมณ์ด้วย

3. เจตคติมีทิศทางของการประเมิน ทิศทางของการประเมินคือลักษณะความรู้สึกหรืออารมณ์ที่เกิดขึ้น ถ้าเป็นความรู้สึกหรือประเมินว่าชอบ พอใจ เห็นด้วย ก็ถือเป็นทิศทางในทางที่ดีเรียกว่าเป็นทิศทางในทางบวก และถ้าประเมินออกมาในทางไม่ดี เช่นไม่ชอบ ไม่พอใจ ก็มีทิศทางในทางลบ เจตคติทางลบไม่ได้หมายความว่าไม่ควรมีเจตคตินั้น แต่เป็นเพียงความรู้สึกที่ไม่ดีต่อสิ่งนั้น

4. เจตคติมีความเข้ม คือมีปริมาณมากน้อยของความรู้สึก ถ้าชอบมากหรือไม่เห็นด้วยอย่างมาก ก็แสดงว่ามีความเข้มสูง

5. เจตคติมีความคงทน เจตคติเป็นสิ่งที่บุคคลยึดมั่นถือมั่น และมีส่วนในการกำหนดพฤติกรรมของบุคคลนั้น การยึดมั่นในเจตคติต่อสิ่งใด ทำให้การเปลี่ยนแปลงเจตคติเกิดขึ้นได้ยาก

6. เจตคติมีทั้งพฤติกรรมภายในและพฤติกรรมภายนอก พฤติกรรมภายในเป็นสภาวะทางจิตใจซึ่งหากไม่ได้แสดงออก ก็ไม่สามารถรู้ได้ว่าบุคคลนั้นมีเจตคติอย่างไรในเรื่องนั้น เจตคติเป็นพฤติกรรมภายนอกแสดงออกเนื่องจากถูกกระตุ้น และการกระตุ้นยังมีสาเหตุอื่น ๆ ร่วมด้วย

7. เจตคติต้องมีสิ่งเร้าจึงมีการตอบสนองเกิดขึ้น ไม่จำเป็นว่าเจตคติที่แสดงออกจากพฤติกรรมภายในและพฤติกรรมภายนอกจะต้องตรงกัน เพราะก่อนแสดงออกนั้นก็มีการปรับปรุงให้เหมาะสมกับสภาพของสังคมแล้วจึงแสดงออกเป็นพฤติกรรมภายนอก

การเปลี่ยนแปลงเจตคติ

สุชา จันทน์เอมและสุรางค์ จันทน์เอม (2520: 110-111) กล่าวว่าเจตคติของบุคคลสามารถเปลี่ยนแปลงได้ เนื่องจากสาเหตุต่าง ดังนี้

1. การชักชวน (Persuasion) เจตคติจะเปลี่ยนแปลงหรือปรับปรุงใหม่ได้หลังจากได้รับคำแนะนำ บอกล่า หรือได้รับความรู้เพิ่มขึ้น
2. การเปลี่ยนแปลงกลุ่ม (Group change) ช่วยเปลี่ยนเจตคติของบุคคลได้
3. การโฆษณาชวนเชื่อ (Propaganda) เป็นการชักชวนให้บุคคลหันมาสนใจหรือรับรู้ โดยการสร้างสิ่งแปลกๆ ใหม่ ๆ ขึ้น

จากการศึกษาดังกล่าวทำให้สรุปได้ว่า เจตคติ หมายถึง ท่าทีหรือความรู้สึกของบุคคลต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งอันเป็นผลเนื่องมาจากการเรียนรู้และประสบการณ์ สำหรับการศึกษาครั้งนี้ เจตคติเกี่ยวกับการจัดการขยะเพื่อสร้างรายได้ หมายถึง ท่าทีหรือความรู้สึกของสมาชิกชุมชนพระยาประสิทธิ์ ที่มีต่อการจัดการขยะเพื่อสร้างรายได้

ตอนที่ 4. แนวคิดเกี่ยวกับชุมชนพระยาประสิทธิ์ เขตดุสิต กรุงเทพมหานคร

ประวัติความเป็นมาของสำนักงานเขตดุสิต(อำเภอดุสิตเดิม)

ในปี พ.ศ. 2441 รัชสมัยพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว ได้ทรงใช้เงินจากพระคลังข้างที่ ซึ่งเป็นเงินส่วนพระองค์ซื้อที่ดินทางทิศเหนือของพระนครซึ่งเป็นที่สวนติดกับที่นาระหว่างคลองผดุงกรุงเกษมกับคลองสามเสน ในปีต่อมาได้โปรดให้สร้างพลับพลาไว้เป็นที่เสด็จประทับแรม ทรงพระสำราญพระราชอิริยาบถในยามว่างจากพระราชกรณียกิจ พระราชทานนามว่า สวนดุสิต โปรดให้สร้างถนนพระราชดำเนินและถนนสามเสน เป็นถนนเชื่อมพระบรมมหาราชวังกับสวนดุสิต เมื่อพื้นที่สวนดุสิตสามารถติดต่อกับบริเวณภายในพระนครได้สะดวก จึงโปรดให้สร้างที่ประทับถาวรขึ้นพระราชทานนามว่า วังสวนดุสิต โดยจะเสด็จพระราชดำเนินไปยังพระบรมมหาราชวังเฉพาะเมื่อมีพระราชพิธีเท่านั้น ต่อมาใน ปี พ.ศ. 2452 เมื่อพระที่นั่งต่างๆ สามารถใช้ประกอบราชพิธีได้เช่นเดียวกับวังหลวง จึงโปรดให้เปลี่ยนวังสวนดุสิตเป็นพระราชวังดุสิต ในส่วนของที่ว่าการอำเภอดุสิต ได้เริ่มก่อตั้งขึ้นในปี พ.ศ. 2457 ซึ่งได้มีการแบ่งการปกครองมณฑลกรุงเทพมหานครออกเป็นอำเภอต่างๆ อำเภอดุสิตก็เริ่มก่อตั้งขึ้น โดยที่ว่าการอำเภอตั้งอยู่ริมคลองเปรมประชากร ถนนสุขุขทัย ติดต่อกับโรงเรียนวชิราวุธวิทยาลัยและตั้งอยู่ใกล้เคียงกับพระราชวังดุสิตมาตั้งแต่เริ่มแรกจนถึงปัจจุบัน

อำเภออุตุสิต มีเกียรติประวัติที่สำคัญควรแก่การจดจำ คือ ในปีแรกแห่งการเสียเงินรัชชูปการ พระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว ได้เสด็จพระราชดำเนินมาทรงเสียเงินรัชชูปการเป็นทางการ ณ ที่ว่าการอำเภออุตุสิตด้วยพระองค์เอง และเมื่อครั้งพระยาเพชรปानी เป็นสมุหพระราชนครบาลได้ชมเชยและยกย่องให้อำเภออุตุสิตเป็นอำเภอตัวอย่าง ในเรื่องระเบียบงานและหนังสือราชการ

เนื่องจากมีพื้นที่ที่ปกครองกว้างขวางและมีประชากรเพิ่มมากขึ้น กระทรวงมหาดไทย จึงได้ประกาศแยกพื้นที่ปกครองในท้องที่ตำบลสามเสนใน ตำบลมวกะสัน ตำบลทุ่งพญาไท ตำบลเพชรบุรี ตั้งขึ้นเป็นอำเภอพญาไท เมื่อปีพ.ศ. 2509 และต่อมา คือสำนักงานเขตพญาไท ส่วนอำเภออุตุสิต คงมีพื้นที่ประมาณ 22.21 ตารางกิโลเมตร ประกอบด้วย ตำบลอุตุสิต สวน จิตรลดา วชิรพยาบาล สีแยกมหานาค ถนนนครไชยศรี และบางซื่อ

ในปี พ.ศ. 2532 กรุงเทพมหานครเห็นว่า สำนักงานเขตอุตุสิตเป็นเขตขนาดใหญ่มีพื้นที่กว้างขวางและมีประชากร จำนวน 5-6 แสนคน จึงเสนอแบ่งพื้นที่เขตเพิ่ม ซึ่งกระทรวงมหาดไทย ได้มีประกาศกระทรวงลงวันที่ 9 พฤศจิกายน 2532 แยกพื้นที่แขวงบางซื่อออกจากเขตอุตุสิต ตั้งเป็นสำนักงานเขตบางซื่ออีกเขตหนึ่ง

สถานที่ตั้ง อาณาเขตติดต่อและพื้นที่การปกครอง

สำนักงานเขตอุตุสิต ตั้งอยู่เลขที่ 317 ถนนสุขุโขทัย ริมคลองเปรมประชากรติดกับ โรงเรียนวชิราวุธวิทยาลัย มีพื้นที่ขนาด 10.66 ตารางกิโลเมตร มีอาณาเขต ติดต่อดังนี้

ทิศเหนือ ติดกับคลองบางซื่อและคลองเปรมประชา

ทิศใต้ ติดต่อกับเขตพระนครและเขตป้อมปราบศัตรูพ่าย

ทิศตะวันออก ติดกับทางรถไฟสายเหนือติดต่อกับเขตพญาไทกับเขตราชเทวี

ทิศตะวันตก ติดต่อกับแม่น้ำเจ้าพระยา ซึ่งฝั่งตรงข้ามเป็นพื้นที่ของเขตบางพลัด

สำนักงานเขตอุตุสิต แบ่งพื้นที่การปกครองเป็น 5 แขวง ดังนี้

1. แขวงอุตุสิต พื้นที่ 2.238 ตารางกิโลเมตร
2. แขวงวชิรพยาบาล พื้นที่ 1.074 ตารางกิโลเมตร
3. แขวงสวนจิตรลดา พื้นที่ 1.737 ตารางกิโลเมตร
4. แขวงสีแยกมหานาค พื้นที่ 0.339 ตารางกิโลเมตร
5. แขวงถนนนครไชยศรี พื้นที่ 5.272 ตารางกิโลเมตร

ปัจจุบันจึงมีประชาชนตามทำเนียบของเขตอุตุสิตรวม 38 ชุมชน ดังนี้

1. ชุมชนวัดโบสถ์สามเสน พื้นที่ 6 ไร่ สถานที่ตั้ง 658/8ถนนสามเสนแขวงอุตุสิต
กรรมสิทธิ์ที่ดินกรมการศาสนา

2. ชุมชนซอยโชดา พื้นที่ 8 ไร่ สถานที่ตั้ง 2 ถนนสุพรรณ แขวงอุตุสิต กรรมสิทธิ์ที่ดิน
ทรัพย์สิน

3. ชุมชนสวนอ้อย พื้นที่ ไม่ได้ระบุสถานที่ตั้ง 48/5 ซอยสวนอ้อย กรรมสิทธิ์ที่ดิน
ทรัพย์สิน
4. ชุมชนเขี้ยวไขก้า พื้นที่ 7 ไร่สถานที่ตั้ง 44 ซอยเขี้ยวไขก้า ถนนสามเสน กรรมสิทธิ์
ที่ดิน บุกรุก
5. ชุมชนซอยสีคาม พื้นที่ 1 ไร่สถานที่ตั้ง 162 ซอยสีคาม แขวงถนนนครไชยศรี
กรรมสิทธิ์ที่ดิน เอกชนและทรัพย์สิน
6. ชุมชนพระยาประสิทธิ์ พื้นที่ 68 ไร่สถานที่ตั้ง 146/23 ซอยวัดพระขรรค์ไชยศรี
กรรมสิทธิ์ที่ดิน เอกชนและทรัพย์สิน
7. ชุมชนซอยราชพัสดุ พื้นที่ 4 ไร่สถานที่ตั้ง 41 ซอยราชพัสดุ กรรมสิทธิ์ที่ดิน ทรัพย์สิน
8. ชุมชนบ้านพักองค์การทอผ้า พื้นที่ 9 ไร่สถานที่ตั้ง 77/63 ถนนทหาร กรรมสิทธิ์ที่ดิน
กรมธนารักษ์
9. ชุมชนวัดสวัสดิ์วารีสีมาราม พื้นที่ 2 ไร่สถานที่ตั้ง 980/2 ซอยวัดแคใต้ ถนนนครไชย
ศรี กรรมสิทธิ์ที่ดิน ทรัพย์สินและกรมศาสนา
10. ชุมชนวัดพระขรรค์ไชยศรี 1 พื้นที่ 23 ไร่สถานที่ตั้ง 155/1 ซอยวัดพระขรรค์ไชยศรี
กรรมสิทธิ์ที่ดิน กรมการศาสนา
11. ชุมชนวัดพระขรรค์ไชยศรี 2 พื้นที่ 7 ไร่สถานที่ตั้ง 181/19 ซอยวัดพระขรรค์ไชยศรี
กรรมสิทธิ์ที่ดิน เอกชน
12. ชุมชนวัดพระขรรค์ไชยศรี 3 พื้นที่ 7 ไร่สถานที่ตั้ง 79/6 ซอยวัดพระขรรค์ไชยศรี
กรรมสิทธิ์ที่ดิน เอกชนและทรัพย์สิน
13. ชุมชนวัดพระขรรค์ไชยศรี 4 พื้นที่ 7 ไร่สถานที่ตั้ง 111/102 ซอยวัดพระขรรค์ไชยศรี
กรรมสิทธิ์ที่ดิน เอกชน
14. ชุมชนซอยมิตรอนันต์ พื้นที่ 2 ไร่สถานที่ตั้ง 957/1 ซอยมิตรอนันต์ กรรมสิทธิ์ที่ดิน
เอกชนและทรัพย์สิน
15. ชุมชนพัฒนาซอยสินทรัพย์ พื้นที่ 6 ไร่สถานที่ตั้ง 844/3 ซอยสินทรัพย์ ถนน
พระราม5 กรรมสิทธิ์ที่ดิน ทรัพย์สิน
16. ชุมชนวัดน้อยนพคุณ พื้นที่ 16 ไร่สถานที่ตั้ง 14/5 ตรอกวัดน้อยนพคุณ กรรมสิทธิ์
ที่ดิน ทรัพย์สิน
17. ชุมชนซอยสันติสุข พื้นที่ 7 ไร่สถานที่ตั้ง 116 ซอยสันติสุข กรรมสิทธิ์ที่ดิน ทรัพย์สิน
18. ชุมชนเสริมสุข(ฟ้าไข) พื้นที่ 6.5 ไร่สถานที่ตั้ง 638/12 ซอยฟ้าไข ถนนพระราม 5
กรรมสิทธิ์ที่ดิน ทรัพย์สิน
19. ชุมชนสะพานเกษะโกมล พื้นที่ ไม่ได้ระบุสถานที่ตั้ง 328/15 ถนนอำนวยสงคราม
กรรมสิทธิ์ที่ดิน กรมธนารักษ์

20. ชุมชนถนนนครไชยศรี พื้นที่ 10 ไร่สถานที่ตั้ง 328/15 ถนนอำนวยสงคราม
กรรมสิทธิ์ที่ดิน เอกชนและทรัพย์สิน
21. ชุมชนศรียานชอย 3 พื้นที่ ไม่ได้ระบุสถานที่ตั้ง 990/2 ถนนนครไชยศรี กรรมสิทธิ์
ที่ดิน ทรัพย์สิน
22. ชุมชนตรอกตระกุลดิษฐ์ พื้นที่ 3.61 ไร่สถานที่ตั้ง 260/7 ซอยตระกุลดิษฐ์ ถนน
สามเสน กรรมสิทธิ์ที่ดิน เอกชน
23. ชุมชนชาวบางกระบือ 14 พื้นที่ 14 ไร่สถานที่ตั้ง 199 ซอยองค์กรักษ์ ถนนสามเสน
กรรมสิทธิ์ที่ดิน กรมการศาสนา
24. ชุมชนชอยร่วมจิตต์ 3 พื้นที่ 14 ไร่สถานที่ตั้ง 351 ตรอกร่วมจิตต์ กรรมสิทธิ์ที่ดิน
เอกชนและศาสนา
25. ชุมชนพัฒนาชอยระนองกลาง พื้นที่ 5 ไร่สถานที่ตั้ง 87 ซอยระนองกลาง ถนน
พระราม 5 กรรมสิทธิ์ที่ดิน เอกชนและกรมทหารบก
26. ชุมชนท่าवासกรี พื้นที่ ไม่ได้ระบุสถานที่ตั้ง 499/23 ถนนสามเสน กรรมสิทธิ์ที่ดิน
เขตพระราชฐาน
27. ชุมชนราชผาหับทิมร่วมใจ พื้นที่ ไม่ได้ระบุสถานที่ตั้ง 5 ถนนราชวิถี กรรมสิทธิ์
ที่ดิน กรมเจ้าท่า
28. ชุมชนทำน้ำสามเสน พื้นที่ ไม่ได้ระบุสถานที่ตั้ง 283/1 ถนนดาวช่าง กรรมสิทธิ์
ที่ดิน ทรัพย์สิน
29. ชุมชนชาววัดราชา พื้นที่ 6 ไร่สถานที่ตั้ง 37/1 ซอยวัดราชาธิวาส ถนนสามเสน
กรรมสิทธิ์ที่ดิน กรมการศาสนา
30. ชุมชนวัดเทวราชกุญชร พื้นที่ 1 ไร่สถานที่ตั้ง 70 ซอยวัดเทวราชกุญชร ถนนศรี
อยุธยา กรรมสิทธิ์ที่ดิน กรมการศาสนา
31. ชุมชนหลังอาคารสงเคราะห์ยมราช พื้นที่ 6 ไร่สถานที่ตั้ง 3/115 ถนนสวรรคโลก
สวนจิตรลดา กรรมสิทธิ์ที่ดิน ทรัพย์สิน
32. ชุมชนถนนสุคันธาราม พื้นที่ 9 ไร่สถานที่ตั้ง 153 ถนนสุคันธาราม กรรมสิทธิ์ที่ดิน
ทรัพย์สิน
33. ชุมชนสุขโขทัยชอย 1 พื้นที่ 3 ไร่สถานที่ตั้ง 31/3 ซอยสุขโขทัย 9 กรรมสิทธิ์ที่ดิน
ทรัพย์สิน
34. ชุมชนป่า 7 พื้นที่ 3 ไร่สถานที่ตั้ง 63/18 ถนนสวรรคโลก กรรมสิทธิ์ที่ดิน
ทรัพย์สิน
35. ชุมชนริมทางรถไฟสายแปดริ้ว พื้นที่ 30 ไร่สถานที่ตั้ง 255/11 ถนนริมทางรถไฟ
สายแปดริ้ว กรรมสิทธิ์ที่ดิน การรถไฟแห่งประเทศไทย

36. ชุมชนหลังบ้านมนังคศิลา พื้นที่ 20 ไร่สถานที่ตั้ง 289/21 ถนนริมทางรถไฟสายแปดริ้ว กรมสิทธิที่ดิน กรมธนารักษ์

37. ชุมชนวัดญวน-คลองลำปักษ์ พื้นที่ 25 ไร่สถานที่ตั้ง 428/228 ถนนพิษณุโลก กรมสิทธิที่ดิน บุกรุก

38. ชุมชนข้างวัดสุคันธาราม พื้นที่ 15 ไร่สถานที่ตั้ง 73/74 ถนนสุคันธาราม กรมสิทธิที่ดิน วัด

สภาองค์กรชุมชน เขตดุสิต (กันยายน2554)

การก่อเกิดองค์กรชุมชน/สภาองค์กรชุมชน

การพัฒนาช่วงที่ผ่านมาที่เน้นรูปแบบการพัฒนาจากบนลงล่าง (Top Down) ที่ดำเนินการโดยบุคคล และหน่วยงานภาครัฐ/ภายนอก ส่งผลให้ชุมชนสูญเสียบทบาทในการจัดการตนเอง ทูทางทรัพยากรถูกทำลาย ทูชุมชนวัฒนธรรมถูกลดคุณค่าความสำคัญลง วิธีคิด ตลอดจนวิถีชีวิตของคนส่วนใหญ่เป็นไปตามกระแสทุนนิยม ในขณะที่เครือข่ายองค์กรชุมชนต่าง ๆ ได้มีความพยายามที่จะพัฒนาจากฐานรากของชุมชนเอง โดยใช้ประเด็นที่เป็นปัญหาร่วม ความต้องการร่วม ซึ่งมีอยู่อย่างหลากหลายเป็นตัวขับเคลื่อนการพัฒนาโดยชุมชน โดยเฉพาะแนวคิดในเรื่อง การจัดการทุนชุมชนด้วยตนเอง จึงทำให้เกิดการเชื่อมโยงการดำเนินงานกันระหว่างภาคประชาชนขึ้นและมีการรวมตัวกันในการจัดแจ้ง/จัดตั้งสภาองค์กรชุมชนขึ้นภายใต้

พรบ. สภาองค์กรชุมชน โดยมีขบวนองค์กรชุมชนในพื้นที่เป็นตัวขับเคลื่อนงาน

องค์กรที่จัดแจ้ง/ชื่อผู้ประสานงาน โทรศัพท์ (ของสภาฯ/ขบวน)

องค์กรที่จัดแจ้ง ณ ปัจจุบัน 84 องค์กร 36 ชุมชน 10 ประเด็นงาน

ผู้ประสานงานสภาฯ

1. นางมณี จิรโชติมงคลกุล
2. นางศุภมาศ รุกขชาติ
3. นางสาววย ฤาไชยคาม

สถานการณ์สภาองค์กรฯ จุดอ่อน/จุดแข็ง/อุปสรรค/โอกาส

จุดอ่อน

มีคนทำงานน้อย

ผู้นำมีความรู้ ความสามารถยังไม่มากพอ เวลาถ่ายทอดมีน้อย

ผู้นำยังขาดความรู้ความสามารถในบางเรื่อง เช่น ด้านบริหารจัดการ

กองเลขามีไม่พอในการสรุปงาน เวลาไม่พอกับการทำงาน เนื่องจาก ทำงานประจำ

การประสานงานไม่ทั่วถึง

ขาดเวทีแลกเปลี่ยนเรียนรู้ร่วมกัน มีไม่ต่อเนื่อง

ขบวนองค์กรชุมชนไม่สามารถทำแผนงานไปเชื่อมโยงกับภาครัฐได้

ไม่วางระบบรวบรวมจัดเก็บข้อมูล
ขาดการติดตาม ตรวจสอบทุกระดับขาดองค์ความรู้ด้านการบริหารที่เน้นคุณภาพ
ระบบเอกสารไม่เป็นระเบียบ

จุดแข็ง

ผู้นำมีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์
ผู้นำมีจิตสาธารณะ
มีปราชญ์ชาวบ้าน/ภูมิปัญญาท้องถิ่น สามารถถ่ายทอดให้ความรู้ได้
ผู้นำมีความรู้ความสามารถที่หลากหลาย มีประสบการณ์ เนื่องจากทำงานด้วยตนเอง
ผู้นำมีการวางแผนการทำงานร่วมกันอย่างเป็นระบบ
ผู้นำสามารถนำเทคโนโลยีมาใช้ในการทำงาน
ผู้นำทำงานในทุกระดับ ชุมชน/เขต และสามารถส่งคนเข้าร่วมในระดับจังหวัด
มีผู้นำในการประสานงาน/เจรจา กับหน่วยงานท้องถิ่น ได้รับการตอบรับที่ดี
มีพื้นที่ศักยภาพ/พื้นที่รูปธรรม ในการถ่ายทอดการเรียนรู้และขยายผล
มีเวทีแลกเปลี่ยนเรียนรู้ ทุกระดับ ระดับชุมชน/เขต/จังหวัด อย่างต่อเนื่อง
สามารถเชื่อมโยงกลุ่มองค์กรต่างๆในพื้นที่

ปัญหาและอุปสรรค

นโยบายของรัฐเปลี่ยนแปลงบ่อย / ไม่ต่อเนื่อง
ปัญหาเรื่องเศรษฐกิจ ในปัจจุบัน
ขาดงบประมาณในการสนับสนุนการทำงานขององค์กรชุมชน
การเมืองไม่เน้นการทำงานของชุมชนมีอุปสรรคบ่อย
การทำงานระดับนโยบายไม่ต่อเนื่อง
กฎหมายไม่เอื้อต่อการทำงาน เช่น ที่อยู่อาศัย
หน่วยงานมองขบวนองค์กรชุมชนในเชิงลบ
การหนุนเสริมของหน่วยงานไม่เอื้อกับชุมชน เช่น ระบบบัญชี

โอกาส

องค์กรชุมชนมีการเชื่อมโยงการทำงานเป็นเครือข่ายและหนุนเสริมการทำงานระหว่างกัน
องค์กรชุมชน มีทุน ภูมิปัญญา มีทรัพยากรธรรมชาติ
มีกฎหมายที่เอื้อต่อการทำงานของชุมชน เช่น พรบ.องค์กรชุมชน พรบ.สวัสดิการชุมชน
มีองค์กรการเงิน

มีพื้นที่รูปธรรม/องค์ความรู้ / สามารถศึกษาดูงานได้จริง ถ่ายทอดได้และนำสู่เวทีสาธารณะ
ภาคีพัฒนาให้การยอมรับและหนุนเสริมมากขึ้น ด้านงบประมาณ ความรู้ หลายหน่วยงาน กศน,
สสส. สนงเขต. สนง.ทรัพย์สิน, กรมธนารักษ์

องค์กรชุมชนมีโอกาสเสนอแผนงานสู่นโยบาย
 สื่อสาธารณะ ให้ความสนใจและสนับสนุนแนวคิดขบวนองค์กรชุมชนท้องถิ่น
 วิสัยทัศน์สภาเขตดุสิต “นำความรู้สู่การพัฒนา องค์กรเข้มแข็ง สังคมอยู่ดีมีสุข”

พันธกิจ

1. ใช้พื้นที่เป็นตัวตั้งในการพัฒนา
2. ใช้ขบวนองค์กรชุมชนเป็นกลไก การขับเคลื่อนงาน
3. สภาองค์กรชุมชนเป็นเครื่องมือ
4. พัฒนาองค์กรให้ม้องค์ความรู้ ระบบบริหารจัดการที่ดี มีประสิทธิภาพ ตามหลัก
 ธรรมาภิบาลและมีการพัฒนาบุคลากรอย่างต่อเนื่อง
5. พัฒนาและใช้ประโยชน์จากระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ เพื่อการบริหารจัดการของ
 สำนักสภา
6. นำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงเป็นแนวทางในการพัฒนาองค์กร
7. ร่วมมือกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในการสร้างสังคมอยู่เย็นเป็นสุข มีความ
 สมานฉันท์ โดยส่งเสริมให้ภาคประชาชนมีส่วนร่วมในการปกครองในระบอบประชาธิปไตยอันมี
 พระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข

สำนักงานสภาองค์กรชุมชนเขต (หรือสำนักงานขบวนองค์กรชุมชนเขต)

เลขที่ 146/18 ซอยวัดประจักษ์โพธิ์ธรรม ถนนสามเสน แขวงถนนนครไชยศรี
 เขตดุสิต กรุงเทพมหานคร E-mail: manee2503@gmail.com

ตอนที่ 5. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

จากการศึกษาของเอกนรินทร์ กลิ่นหอม (2553:บทคัดย่อ) เรื่อง การศึกษาความรู้
 ทักษะคิด และพฤติกรรมการจัดการขยะมูลฝอยของประชาชนในเขต เทศบาลตำบลจันทจิว อำเภอบึง
 แม่น้ำ จังหวัดเชียงราย โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาและเปรียบเทียบความรู้ ทักษะคิด และ
 พฤติกรรมการจัดการขยะมูลฝอยของประชาชน ที่มี เพศ อายุ การศึกษา อาชีพ และรายได้ที่
 แตกต่างกัน รวมถึงศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความรู้ และทักษะคิด ในการจัดการขยะมูลฝอย
 กับพฤติกรรมการจัดการขยะมูลฝอย ผลการศึกษาพบว่า ผู้ที่มีอายุ การศึกษา และอาชีพที่
 แตกต่างกันมีความรู้เกี่ยวกับการจัดการขยะมูลฝอยแตกต่างกัน ส่วนผู้ที่มีการศึกษาและรายได้ที่
 แตกต่างกัน มีทักษะคิดเกี่ยวกับการจัดการขยะมูลฝอยแตกต่างกัน และผู้ที่มีการศึกษาที่แตกต่าง
 กัน มีพฤติกรรมเกี่ยวกับการจัดการขยะมูลฝอยแตกต่างกัน สำหรับการศึกษาความสัมพันธ์
 พบว่าความรู้ และทักษะคิดเกี่ยวกับการจัดการขยะมูลฝอยมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมในการ
 จัดการขยะมูลฝอย

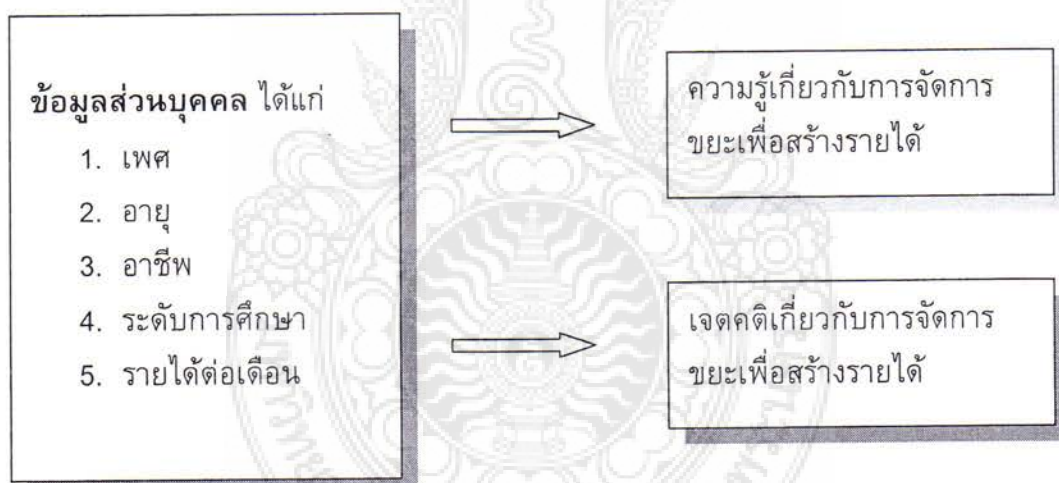
ปิยภัทร สายนรา (2552:บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเรื่องการจัดการขยะมูลฝอยแบบมีส่วนร่วมของประชาชน : กรณีศึกษาชุมชนวัดพระธาตุหนองบัว 1 เทศบาลนครอุบลราชธานี จังหวัดอุบลราชธานี เพื่อศึกษาวิธีการจัดการขยะ การมีส่วนร่วมของประชาชนในการจัดการขยะและเปรียบเทียบวิธีการจัดการขยะและการมีส่วนร่วมในการจัดการขยะของประชาชน จำแนกตามคุณลักษณะส่วนบุคคลที่แตกต่างกัน พบว่าการจัดการขยะของประชาชนอยู่ในระดับปานกลาง แต่การคัดแยกขยะมีการดำเนินการน้อย ประชาชนมีการติดตามข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับปัญหาขยะมูลฝอย วิธีการจัดการขยะ และการนำขยะที่ใช้แล้วกลับมาใช้ซ้ำอยู่ในระดับน้อย ประชาชนที่มีอายุ อาชีพ และรายได้ที่แตกต่างกันมีวิธีการจัดการขยะที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05

ตอนที่ 6. กรอบแนวคิดในการวิจัย

จากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ทำให้สรุปกรอบแนวคิดในการวิจัยได้ดังนี้

ตัวแปรอิสระ (Independent Variables)

ตัวแปรตาม (dependent Variables)

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยเรื่อง “ความรู้และเจตคติเกี่ยวกับการจัดการขยะเพื่อสร้างรายได้กรณีศึกษา: ชุมชนพระยาประสิทธิ์ เขตดุสิต กรุงเทพมหานคร” การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research) ซึ่งผู้วิจัยได้ดำเนินการวิจัยตามขั้นตอน คือ การกำหนดประชากรและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล การเก็บรวบรวมข้อมูล การวิเคราะห์ข้อมูล และสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล โดยมีรายละเอียดแต่ละขั้นตอนดังนี้

การกำหนดประชากรและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร

กลุ่มประชากรที่ใช้ในการวิจัย คือ สมาชิกชุมชนพระยาประสิทธิ์ เขตดุสิต กรุงเทพมหานคร รวมทั้งสิ้นจำนวน 250 คน (มณี จิรโชติมงคลกุล, 2555)

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ ได้แก่ สมาชิกชุมชนพระยาประสิทธิ์ เขตดุสิต กรุงเทพมหานคร รวมทั้งสิ้นจำนวน 154 คน ประมาณขนาดตัวอย่างด้วย สูตร Yamane' (ชานินทร์ ศิลป์จารุ, 2547) ณ ระดับความเชื่อมั่น 95 % ยอมให้เกิดความคลาดเคลื่อนได้ 5 % สุ่มตัวอย่างด้วยการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling)

ขนาดตัวอย่าง

ประมาณขนาดตัวอย่างด้วย สูตร Yamane' (ชานินทร์ ศิลป์จารุ, 2547:36) ณ ระดับความเชื่อมั่น 95 % ยอมให้เกิดความคลาดเคลื่อนได้ 5 %

$$n = \frac{N}{1+N(e)^2}$$

n แทน ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง

N แทน ขนาดของประชากร

e แทน ความคลาดเคลื่อนจากการสุ่มตัวอย่างที่ยอมให้เกิดขึ้นได้

สมาชิกชุมชนทั้งหมดจำนวน 250 คน

$$n = \frac{250}{1 + 250(0.05)^2}$$

$$= 153.85$$

ดังนั้นขนาดตัวอย่างสมาชิกชุมชนที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ คือ อย่างน้อย 154 คน

การสุ่มตัวอย่าง

สุ่มตัวอย่างด้วยการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling)

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับความรู้และเจตคติเกี่ยวกับการจัดการขยะเพื่อสร้างรายได้ กรณีศึกษา: ชุมชนพระยาประสิทธิ์ เขตดุสิต กรุงเทพมหานคร จำแนกเป็น 4 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลส่วนบุคคลของสมาชิกชุมชนพระยาประสิทธิ์ ได้แก่ เพศ อายุ อาชีพ ระดับการศึกษา และรายได้ต่อเดือน

ตอนที่ 2 แบบทดสอบความรู้เกี่ยวกับการจัดการขยะเพื่อสร้างรายได้ ของสมาชิกชุมชนพระยาประสิทธิ์ มีลักษณะเป็นข้อสอบปรนัย แบบถูกผิด ด้านการคัดแยกขยะเพื่อจำหน่าย จำนวน 10 ข้อ และด้านการสร้างรายได้จากขยะจำนวน 10 ข้อ รวมทั้งสิ้น จำนวน 20 ข้อ

ตอนที่ 3 แบบสอบถามเจตคติเกี่ยวกับการจัดการขยะเพื่อสร้างรายได้ ของสมาชิกชุมชนพระยาประสิทธิ์ มีลักษณะเป็นแบบสอบถามปลายปิด ตามแนวของลิเคิร์ต (Likert) ด้านการคัดแยกขยะเพื่อจำหน่าย จำนวน 10 ข้อ และด้านการสร้างรายได้จากขยะจำนวน 10 ข้อ รวมทั้งสิ้น จำนวน 20 ข้อ

ตอนที่ 4 ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการจัดการขยะเพื่อสร้างรายได้ ของสมาชิกชุมชนพระยาประสิทธิ์ มีลักษณะเป็นแบบสอบถามปลายเปิด

วิธีดำเนินการสร้างเครื่องมือ

แบบสอบถามความรู้และเจตคติเกี่ยวกับการจัดการขยะเพื่อสร้างรายได้ กรณีศึกษา: ชุมชนพระยาประสิทธิ์ เขตดุสิต กรุงเทพมหานคร จำแนกเป็น 4 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลส่วนบุคคลของสมาชิกชุมชนพระยาประสิทธิ์ เขตดุสิต กรุงเทพมหานคร มีลักษณะเป็นข้อคำถามปลายปิดแบบเลือกตอบ สอบถามเกี่ยวกับคุณลักษณะของสมาชิกชุมชน ได้แก่ เพศ อายุ อาชีพ ระดับการศึกษา และรายได้ต่อเดือน

ตอนที่ 2 แบบทดสอบความรู้เกี่ยวกับการจัดการขยะเพื่อสร้างรายได้ ของสมาชิกชุมชนพระยาประสิทธิ์ มีลักษณะเป็นข้อสอบปรนัย แบบถูกผิด สอบถามความรู้เกี่ยวกับการจัดการขยะเพื่อสร้างรายได้ ด้านต่าง ๆ ได้แก่ ด้านการคัดแยกขยะเพื่อจำหน่าย และด้านการสร้างรายได้จากขยะ มีขั้นตอนในการสร้างเครื่องมือดังนี้

1. ศึกษานิยามศัพท์เฉพาะ เอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการจัดการขยะเพื่อสร้างรายได้ เพื่อเป็นแนวทางในการสร้างแบบทดสอบวัดระดับความรู้เกี่ยวกับการจัดการขยะเพื่อสร้างรายได้

2. ดำเนินการสร้างข้อคำถาม เพื่อวัดระดับความรู้เกี่ยวกับการจัดการขยะเพื่อสร้างรายได้ ด้านการคัดแยกขยะเพื่อจำหน่าย จำนวน 10 ข้อ และด้านการสร้างรายได้จากขยะ จำนวน 10 ข้อ รวมทั้งสิ้น จำนวน 20 ข้อ

3. นำแบบทดสอบวัดระดับความรู้เกี่ยวกับการจัดการขยะเพื่อสร้างรายได้ดังกล่าว ไปตรวจหาคุณภาพเบื้องต้นของแบบทดสอบ ได้แก่ค่าความเที่ยงตรง (Validity) ของข้อคำถาม ด้วยการคำนวณหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of Consistency; IOC) เพื่อตรวจสอบความเหมาะสมด้านเนื้อหา จำนวนข้อคำถาม และภาษาที่ใช้ จากผู้ทรงคุณวุฒิ เลือกเฉพาะข้อคำถามที่มีค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC.) ตั้งแต่ 0.5 ขึ้นไป (ภาคผนวก ก.) ได้จำนวนข้อคำถามทั้งสิ้น 20 ข้อ

4. กำหนดเกณฑ์การตรวจให้คะแนนแบบทดสอบวัดระดับความรู้เกี่ยวกับการจัดการขยะเพื่อสร้างรายได้โดยตอบถูกให้ 1 คะแนน ตอบผิดให้ 0 คะแนน

5. นำแบบทดสอบวัดระดับความรู้เกี่ยวกับการจัดการขยะเพื่อสร้างรายได้ ซึ่งได้ผ่านการปรับปรุงและแก้ไขให้มีคุณภาพแล้ว ไปทำการทดลองใช้ (Try Out) กับสมาชิกชุมชนที่ไม่ได้รับการสุ่มเป็นกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 50 คน ตรวจสอบความสมบูรณ์ของแบบทดสอบที่ได้ นำแบบทดสอบที่สมบูรณ์แล้ว ตรวจให้คะแนน และดำเนินการหาคุณภาพของแบบทดสอบ ได้แก่ ค่าความยาก ค่าอำนาจจำแนก (Discrimination) โดยการหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน ระหว่างค่าคะแนนรายข้อกับคะแนนรวมทั้งฉบับและหาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบทดสอบชุดนี้ โดยการคำนวณหาค่า K.R.-20 พบว่า แบบทดสอบวัดระดับความรู้เกี่ยวกับการจัดการขยะเพื่อสร้างรายได้ มีค่าความยาก ระหว่าง 0.52 – 0.98 มีค่าอำนาจจำแนก (Discrimination) ระหว่าง 0.19-0.82 และค่าความเชื่อมั่น K.R.-20 มีค่า 0.84 (ภาคผนวก ข.) สรุปคุณภาพของแบบทดสอบวัดระดับความรู้เกี่ยวกับการจัดการขยะเพื่อสร้างรายได้ ดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1 แสดงคุณภาพของแบบทดสอบวัดระดับความรู้เกี่ยวกับการจัดการขยะเพื่อสร้างรายได้

แบบทดสอบ	ค่าความยาก	ค่าอำนาจจำแนก	ค่าความเชื่อมั่น
ด้านการคัดแยกขยะเพื่อจำหน่าย	0.52 – 0.98	0.19-0.82	0.78
ด้านการสร้างรายได้จากขยะ	0.54 – 0.88	0.25-0.61	0.68
รวมทั้งฉบับ	0.52 – 0.98	0.19-0.82	0.84

6. กำหนดเกณฑ์การแปลความหมายคะแนน ของแบบทดสอบวัดระดับความรู้เกี่ยวกับการจัดการขยะเพื่อสร้างรายได้ โดยจำแนกเป็น 3 กลุ่ม ดังนี้

ช่วงคะแนน

การแปลความหมาย

สูงกว่า 13	หมายถึง	ผู้ตอบมีความรู้เกี่ยวกับการจัดการขยะเพื่อสร้างรายได้ระดับสูง
7 – 13	หมายถึง	ผู้ตอบมีความรู้เกี่ยวกับการจัดการขยะเพื่อสร้างรายได้ระดับปานกลาง
ต่ำกว่า 7	หมายถึง	ผู้ตอบมีความรู้เกี่ยวกับการจัดการขยะเพื่อสร้างรายได้ระดับต่ำ

ตอนที่ 3 แบบสอบถามเจตคติเกี่ยวกับการจัดการขยะเพื่อสร้างรายได้ ของสมาชิกชุมชนพระยาประสิทธิ์ มีลักษณะเป็นแบบสอบถามปลายปิด ตามแนวของลิเคิร์ท (Likert) ได้แก่ ด้านการคัดแยกขยะเพื่อจำหน่ายและด้านการสร้างรายได้จากขยะ มีขั้นตอนในการสร้างเครื่องมือ ดังนี้

1. ศึกษานิยามศัพท์เฉพาะ เอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง กับการจัดการขยะเพื่อสร้างรายได้ เพื่อเป็นแนวทางในการสร้างแบบสอบถามวัดระดับเจตคติเกี่ยวกับการจัดการขยะเพื่อสร้างรายได้
2. ดำเนินการสร้างข้อคำถาม เพื่อวัดระดับเจตคติเกี่ยวกับการจัดการขยะเพื่อสร้างรายได้ จำแนกเป็น 2 ด้าน ได้แก่ ด้านการคัดแยกขยะเพื่อจำหน่าย จำนวน 10 ข้อ และด้านการสร้างรายได้จากขยะ จำนวน 10 ข้อ รวมทั้งสิ้น จำนวน 20 ข้อ
3. นำแบบสอบถามวัดระดับเจตคติเกี่ยวกับการจัดการขยะเพื่อสร้างรายได้ ดังกล่าวไป ตรวจสอบคุณภาพเบื้องต้นของแบบสอบถาม โดยการหาค่าความเที่ยงตรง (Validity) ของข้อคำถาม ด้วยการคำนวณ หาค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of Consistency; IOC) เพื่อตรวจสอบความเหมาะสมด้านเนื้อหา จำนวนข้อคำถาม และภาษาที่ใช้ จากผู้ทรงคุณวุฒิ เลือกเฉพาะข้อคำถามที่มีค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ตั้งแต่ 0.5 ขึ้นไป (ภาคผนวก ก.) ได้จำนวนข้อคำถามทั้งสิ้น 20 ข้อ
4. กำหนดเกณฑ์การตรวจให้คะแนน แบบสอบถามวัดระดับเจตคติเกี่ยวกับการจัดการขยะเพื่อสร้างรายได้ โดยมีการระบุคะแนนดังนี้

คะแนน	ความหมาย
5	หมายถึง ผู้ตอบคิดว่าข้อคำถามนั้นเป็นจริงมากที่สุด
4	หมายถึง ผู้ตอบคิดว่าข้อคำถามนั้นเป็นจริงมาก
3	หมายถึง ผู้ตอบคิดว่าข้อคำถามนั้นเป็นจริงปานกลาง
2	หมายถึง ผู้ตอบคิดว่าข้อคำถามนั้นเป็นจริงน้อย
1	หมายถึง ผู้ตอบคิดว่าข้อคำถามนั้นเป็นจริงน้อยที่สุด

5. นำแบบสอบถามวัดระดับเจตคติเกี่ยวกับการจัดการขยะเพื่อสร้างรายได้ ซึ่งได้ผ่านการปรับปรุงและแก้ไขให้มีคุณภาพแล้ว ไปทำการทดลองใช้ (Try Out) กับสมาชิกชุมชนชนที่ไม่ได้รับการสุ่มเป็นกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 50 คน ตรวจสอบความสมบูรณ์ของแบบสอบถามที่ได้ นำแบบสอบถามที่สมบูรณ์แล้ว ตรวจสอบให้คะแนน และดำเนินการหาคุณภาพของแบบสอบถาม ได้แก่ ค่าอำนาจจำแนก โดยการหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน ระหว่างค่าคะแนนรายข้อ กับคะแนนรวมทั้งฉบับและหาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบสอบถามชุดนี้ ด้วยการคำนวณค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha Coefficient) ของครอนบาค (Cronbach, 1970) พบว่า แบบสอบถามวัดระดับเจตคติเกี่ยวกับการจัดการขยะเพื่อสร้างรายได้ มีค่าอำนาจจำแนก (Discrimination) ระหว่าง 0.48 - 0.89 และค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha Coefficient) ของครอนบาค 0.96 (ภาคผนวก ข.) สรุปคุณภาพของแบบสอบถามวัดระดับเจตคติเกี่ยวกับการจัดการขยะเพื่อสร้างรายได้ ดังตารางที่ 2

ตารางที่ 2 แสดงคุณภาพของแบบสอบถามวัดระดับเจตคติเกี่ยวกับการจัดการขยะเพื่อสร้างรายได้

แบบสอบถาม	ค่าอำนาจจำแนก	ค่าความเชื่อมั่น
ด้านการคัดแยกขยะเพื่อจำหน่าย	0.48-0.88	0.91
ด้านการสร้างรายได้จากขยะ	0.55-0.89	0.94
รวมทั้งฉบับ	0.48-0.89	0.96

6. กำหนดเกณฑ์การแปลความหมายคะแนนของแบบสอบถามวัดระดับเจตคติเกี่ยวกับการจัดการขยะเพื่อสร้างรายได้ โดยอาศัยเกณฑ์การแปลความหมายคะแนน ของบุญชม ศรีสะอาด (2535:100) ดังนี้

ช่วงคะแนน	การแปลความหมาย
4.51 – 5.00	หมายถึง ผู้ตอบมีเจตคติเกี่ยวกับการจัดการขยะอยู่ในระดับสูง
3.51 – 4.50	หมายถึง ผู้ตอบมีเจตคติเกี่ยวกับการจัดการขยะอยู่ในระดับค่อนข้างสูง
2.51 – 3.50	หมายถึง ผู้ตอบมีเจตคติเกี่ยวกับการจัดการขยะอยู่ในระดับปานกลาง
1.51 – 2.50	หมายถึง ผู้ตอบมีเจตคติเกี่ยวกับการจัดการขยะอยู่ในระดับค่อนข้างต่ำ
1.00 – 1.50	หมายถึง ผู้ตอบมีเจตคติเกี่ยวกับการจัดการขยะอยู่ในระดับต่ำ

ตอนที่ 4 ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการจัดการขยะเพื่อสร้างรายได้มีลักษณะเป็นแบบสอบถามปลายเปิดเพื่อให้สมาชิกชุมชนที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง สามารถแสดงความคิดเห็นได้อย่างอิสระ

การเก็บรวบรวมข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลตามขั้นตอน ดังนี้

1. ผู้วิจัยนำแบบสอบถามจำนวน 185 ชุด (เพิ่มจากจำนวนกลุ่มตัวอย่าง ร้อยละ 20 เพื่อป้องกันความคลาดเคลื่อนที่อาจเกิดจากการเก็บรวบรวมข้อมูลได้น้อยกว่าจำนวนตัวอย่าง) แจกให้กับสมาชิกชุมชนพระยาประสิทธิ์ ที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง (โดยประสานงานกับผู้นำชุมชน) และรอรับแบบสอบถามกลับคืน ได้แบบสอบถามกลับคืนมา และทำการตรวจสอบความสมบูรณ์ของแบบสอบถาม พบว่ามีแบบสอบถามที่สมบูรณ์จำนวน 154 ชุด คิดเป็นร้อยละ 83.24

2. นำแบบสอบถามที่ผ่านการตรวจสอบความสมบูรณ์แล้วมาตรวจให้คะแนนตามเกณฑ์การให้คะแนนที่ได้ระบุไว้

3. นำข้อมูลที่มีคุณภาพแล้ว ดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยสถิติต่างๆ เพื่อให้สามารถตอบปัญหาการวิจัยได้

การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้คณะผู้วิจัยได้กำหนดวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาและเปรียบเทียบความรู้ และเจตคติเกี่ยวกับการจัดการขยะเพื่อสร้างรายได้ ของสมาชิกชุมชนพระยาประสิทธิ์ จำแนกตาม เพศ อายุ อาชีพ ระดับการศึกษา และรายได้ต่อเดือน ของสมาชิกชุมชนพระยาประสิทธิ์ ดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูล โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางคอมพิวเตอร์ เพื่อคำนวณหาค่าจำนวนและร้อยละ ค่าคะแนนเฉลี่ย (Mean; $\bar{X}$) ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation; S.D.) ค่าที่ (t - test for independent sample) การวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว (One-Way ANOVA) เมื่อพบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญ ดำเนินการเปรียบเทียบพหุคูณด้วยวิธี Scheffe's test

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลโดยคำนวณหาค่าสถิติ ดังนี้

1. ค่าสถิติเพื่อการหาคุณภาพของเครื่องมือ

1.1 ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC.) (มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช, 2539:158)

$$IOC = \frac{\sum R}{n}$$

เมื่อ IOC แทน ค่าดัชนีความสอดคล้อง
 $\sum R$ แทน ผลรวมของความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญทั้งหมด
 n แทน จำนวนผู้เชี่ยวชาญ

1.2 หาค่าอำนาจจำแนกของแบบทดสอบแบบถูกผิด โดยใช้สูตร (ล้วน สายยศ และ อังคณา สายยศ, 2538:210)

$$D = P_H - P_L$$

เมื่อ D แทน ค่าอำนาจจำแนก
 P_H แทน ค่าสัดส่วนของกลุ่มเก่ง
 P_L แทน ค่าสัดส่วนของกลุ่มอ่อน

1.3 หาค่าความยากของแบบทดสอบแบบถูกผิด (ล้วน สายยศ และ อังคณา สายยศ, 2538:209)

$$P = \frac{R}{N}$$

เมื่อ P แทน ค่าความยาก
 R แทน จำนวนคนที่ทำข้อนั้นถูก
 N แทน จำนวนคนทั้งหมด

1.4 หาค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบแบบถูกผิด โดยใช้สูตรของคูเดอร์ – ริชาร์ดสัน (Kuder – Richardson Method) สูตรที่ 20 (ลัว่น สายยศ และ อังคณา สายยศ, 2538:197)

$$r_{tt} = \left(\frac{n}{n-1} \right) \left(1 - \frac{\sum pq}{S_t^2} \right)$$

เมื่อ r_{tt} แทน ค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบ
 N แทน จำนวนข้อทั้งหมดของข้อสอบ
 p แทน สัดส่วนของผู้ที่ทำข้อสอบถูกในแต่ละข้อ
 q แทน สัดส่วนของผู้ที่ทำข้อสอบผิดในแต่ละข้อ
 S_t^2 แทน คะแนนความแปรปรวนของแบบทดสอบฉบับนั้น

1.5 หาค่าอำนาจจำแนกของแบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่า โดยใช้สูตรค่าสหสัมพันธ์เพียร์สัน (ลัว่น สายยศ และ อังคณา สายยศ, 2538:210)

$$r = \frac{n \sum xy - \sum x \sum y}{\sqrt{[n \sum x^2 - (\sum x)^2][n \sum y^2 - (\sum y)^2]}}$$

เมื่อ r แทน ค่าอำนาจจำแนกของแบบสอบถาม
 x แทน คะแนนของแบบสอบถามแต่ละข้อ
 y แทน คะแนนของแบบสอบถามทั้งฉบับ
 n แทน จำนวนตัวอย่าง

1.6 หาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่า โดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์แอลฟา (Coefficient alpha) (ลัว่น สายยศ และ อังคณา สายยศ, 2538:200)

$$\alpha = \frac{N}{N-1} \left[1 - \frac{\sum S_i^2}{S_t^2} \right]$$

เมื่อ α แทน ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม
 N แทน จำนวนข้อของแบบสอบถาม
 $\sum S_i^2$ แทน ผลรวมของค่าความแปรปรวนของคะแนนเป็นรายข้อ
 S_t^2 แทน ค่าความแปรปรวนของคะแนนแบบสอบถามทั้งฉบับ

2. ค่าสถิติพื้นฐาน

2.1 ค่าร้อยละ (Percentage) (บุญชม ศรีสะอาด, 2535: 101)

$$P = \frac{f}{n} \times 100$$

เมื่อ P แทน ค่าร้อยละ
 f แทน จำนวนข้อมูล
 n แทน จำนวนข้อมูลทั้งหมด

2.2 ค่าคะแนนเฉลี่ย (Mean; $\bar{x}$) (ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ, 2538:73)

$$\bar{x} = \frac{\sum X_i}{n}$$

เมื่อ $\bar{x}$ แทน ค่าเฉลี่ย
 $\sum X_i$ แทน ผลรวมของคะแนนทั้งหมด
 n แทน จำนวนคนในกลุ่มตัวอย่าง

2.3 ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนน (S.D.) (ล้วน สายยศ และ อังคณา สายยศ, 2538:79)

$$S.D. = \sqrt{\frac{n\sum X^2 - (\sum X)^2}{n(n-1)}}$$

เมื่อ S.D. แทน ความเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนน
 $\sum X^2$ แทน ผลรวมของคะแนนแต่ละตัวยกกำลังสอง
 $(\sum X)^2$ แทน ผลรวมของคะแนนทั้งหมดยกกำลังสอง
 n แทน จำนวนคนในกลุ่มตัวอย่าง

3. ค่าสถิติสำหรับทดสอบสมมติฐาน

3.1 เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่าง 2 กลุ่ม โดยใช้ t - test (t - test for independent sample) เมื่อทดสอบความแปรปรวนของประชากร กลุ่มที่ 1 (σ_1^2) และกลุ่มที่ 2 (σ_2^2) พบว่า $\sigma_1^2 = \sigma_2^2$ ใช้ t - test (ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ, 2538:100)

$$t = \frac{\bar{X}_1 - \bar{X}_2}{\sqrt{\left\{ \frac{(n_1 - 1)S_1^2 + (n_2 - 1)S_2^2}{n_1 + n_2 - 2} \right\} \left\{ \frac{1}{n_1} + \frac{1}{n_2} \right\}}}$$

$$df = n_1 + n_2 - 2$$

เมื่อ t แทน ค่าสถิติที่ใช้ในการพิจารณา t-distribution
 $\bar{X}_1, \bar{X}_2$ แทน ค่าเฉลี่ยของกลุ่มที่ 1 และกลุ่มที่ 2 ตามลำดับ
 S_1^2, S_2^2 แทน ค่าความแปรปรวนของคะแนนกลุ่มที่ 1 และกลุ่มที่ 2 ตามลำดับ
 n_1, n_2 แทน ขนาดของกลุ่มตัวอย่างในกลุ่มที่ 1 และกลุ่มที่ 2 ตามลำดับ

ถ้าพบว่า $\sigma_1^2 \neq \sigma_2^2$ ใช้สูตร (ล้วน สายยศ และ อังคณา สายยศ, 2538:102)

$$t = \frac{\bar{X}_1 - \bar{X}_2}{\sqrt{\frac{S_1^2}{n_1} + \frac{S_2^2}{n_2}}}$$

$$df = \frac{\left\{ \frac{S_1^2}{n_1} + \frac{S_2^2}{n_2} \right\}^2}{\frac{\left(\frac{S_1^2}{n_1} \right)^2}{n_1 - 1} + \frac{\left(\frac{S_2^2}{n_2} \right)^2}{n_2 - 1}}$$

- เมื่อ t แทน ค่าสถิติที่ใช้ในการพิจารณา t - distribution
 $\bar{X}_1, \bar{X}_2$ แทน ค่าเฉลี่ยของกลุ่มที่ 1 และกลุ่มที่ 2 ตามลำดับ
 S_1^2, S_2^2 แทน ค่าความแปรปรวนของคะแนนกลุ่มที่ 1 และกลุ่มที่ 2 ตามลำดับ
 n_1, n_2 แทน ขนาดของกลุ่มตัวอย่างในกลุ่มที่ 1 และกลุ่มที่ 2 ตามลำดับ

3.2 เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างที่มากกว่า 2 กลุ่ม โดยใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One – Way Analysis of Variance) (ลัวัน สายยศ และอังคณา สายยศ, 2538:112)

$$F = \frac{MS_b}{MS_w}$$

- เมื่อ F แทน ค่าสถิติที่ใช้ในการพิจารณา F - distribution
 MS_b แทน ความแปรปรวนระหว่างกลุ่ม
 MS_w แทน ความแปรปรวนภายในกลุ่ม

3.3 ทดสอบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยระหว่างสองกลุ่ม กรณีที่ค่า F มีนัยสำคัญทางสถิติทำการเปรียบเทียบพหุคูณ ด้วยวิธี Scheffe's test (ลัวัน สายยศ และ อังคณา สายยศ, 2538:140)

$$S = \sqrt{(k-1)F_{(\alpha; df_1, df_2)}} \sqrt{MS_E \left[\sum_{j=1}^K \frac{(c_j)^2}{n_j} \right]}$$

- เมื่อ S แทน ค่าวิกฤตของ Scheffe'
 K แทน จำนวนกลุ่มตัวอย่างที่ต้องการเปรียบเทียบ
 $F_{(\alpha; df_1, df_2)}$ แทน ค่า F ที่ได้จากการเปิดตารางการแจกแจงค่า F
 MS_E แทน ค่าความคลาดเคลื่อนของความแปรปรวน
 C_j แทน สัมประสิทธิ์ Contrast ขนาดกลุ่มตัวอย่างแต่ละชุด
 n_j แทน ขนาดกลุ่มตัวอย่างแต่ละชุด

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล สำหรับการวิจัยครั้งนี้ เพื่อให้เกิดความเข้าใจตรงกัน ผู้วิจัย ได้กำหนดสัญลักษณ์และอักษรย่อที่ใช้ในการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล ดังต่อไปนี้

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

n	แทน	จำนวนตัวอย่าง
$\bar{X}$	แทน	ค่าคะแนนเฉลี่ยตัวอย่าง
S.D.	แทน	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานตัวอย่าง
t	แทน	ค่าการแจกแจงที
F	แทน	ค่าการแจกแจงเอฟ
MS	แทน	ค่าความแปรปรวน
SS	แทน	ผลรวมของข้อมูลยกกำลังสอง
df	แทน	องศาแห่งความเป็นอิสระ
*	แทน	มีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ .05
**	แทน	มีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ .01

การเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ นำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลโดยจำแนกเป็น 4 ตอน ดังนี้
ตอนที่ 1 ผลการศึกษาจำนวน ร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามตัวแปร เกี่ยวกับสมาชิกชุมชนพระยาประสิทธิ์ เขตดุสิต กรุงเทพมหานคร ได้แก่ เพศ อายุ อาชีพ ระดับการศึกษา และรายได้ต่อเดือน

ตอนที่ 2 ผลการศึกษาค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับความรู้และระดับเจตคติของสมาชิกชุมชนพระยาประสิทธิ์ เกี่ยวกับการจัดการขยะเพื่อสร้างรายได้ โดยรวม และรายด้าน ได้แก่ ด้านการคัดแยกขยะเพื่อจำหน่าย และด้านการสร้างรายได้จากขยะ

ตอนที่ 3 ผลการเปรียบเทียบระดับความรู้ของสมาชิกชุมชนพระยาประสิทธิ์ เกี่ยวกับการจัดการขยะเพื่อสร้างรายได้ จำแนกตามตัวแปร เพศ อายุ อาชีพ ระดับการศึกษา และรายได้ต่อเดือน

ตอนที่ 4 ผลการเปรียบเทียบระดับเจตคติของสมาชิกชุมชนพระยาประสิทธิ์ เกี่ยวกับการจัดการขยะเพื่อสร้างรายได้ จำแนกตามตัวแปร เพศ อายุ อาชีพ ระดับการศึกษา และรายได้ต่อเดือน

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ตอนที่ 1 ผลการศึกษาจำนวน ร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามตัวแปร เกี่ยวกับสมาชิกชุมชนพระยาประสิทธิ์ เขตดุสิต กรุงเทพมหานคร ได้แก่ เพศ อายุ อาชีพ ระดับการศึกษา และรายได้ต่อเดือน ดังแสดงผลใน ตารางที่ 3

ตารางที่ 3 แสดงจำนวน ร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามตัวแปร เพศ อายุ อาชีพ ระดับการศึกษา และรายได้ต่อเดือน

ตัวแปร	ระดับของตัวแปร	จำนวน	ร้อยละ
1. เพศ	ชาย	58	37.70
	หญิง	96	62.30
	รวม	154	100.00
2. อายุ	ต่ำกว่า 30 ปี	38	24.70
	30 – 40 ปี	36	23.40
	41 – 50 ปี	39	25.30
	มากกว่า 50 ปี	41	26.60
	รวม	154	100.00
3. อาชีพ	รับราชการ/รัฐวิสาหกิจ	5	3.20
	พนักงานบริษัทเอกชน	57	37.00
	ค้าขาย/ธุรกิจส่วนตัว	92	59.70
	รวม	154	100.00
4. ระดับการศึกษา	ต่ำกว่า ปริญญาตรี	122	79.20
	ปริญญาตรีหรือเทียบเท่า	32	20.80
	รวม	154	100.00

ตารางที่ 1 (ต่อ)

ตัวแปร	ระดับของตัวแปร	จำนวน	ร้อยละ
5. รายได้ต่อเดือน	ต่ำกว่า 6,500 บาท	17	11.00
	6,500 – 12,700 บาท	110	71.40
	สูงกว่า 12,700 บาท	27	17.50
รวม		154	100.00

จากตารางที่ 3 แสดงให้เห็นว่า สมาชิกชุมชนพระยาประสิทธิ์ ที่เป็นกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง จำนวน 96 ตัวอย่าง คิดเป็นร้อยละ 62.30 อายุส่วนใหญ่มากกว่า 50 ปี จำนวน 41 ตัวอย่าง คิดเป็นร้อยละ 26.60 อาชีพส่วนใหญ่ ค้าขาย/ธุรกิจส่วนตัว จำนวน 92 ตัวอย่าง คิดเป็นร้อยละ 59.70 ระดับการศึกษาส่วนใหญ่ มีการศึกษต่ำกว่าปริญญาตรี จำนวน 122 ตัวอย่าง คิดเป็นร้อยละ 79.20 และรายได้ต่อเดือนส่วนใหญ่มีรายได้ระหว่าง 6,500 – 12,700 บาท จำนวน 110 ตัวอย่าง คิดเป็นร้อยละ 71.40

ตอนที่ 2 ผลการศึกษาค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับความรู้ และระดับเจตคติของสมาชิกชุมชนพระยาประสิทธิ์ เกี่ยวกับการจัดการขยะเพื่อสร้างรายได้ โดยรวม และรายด้าน ได้แก่ ด้านการคัดแยกขยะเพื่อจำหน่าย และด้านการสร้างรายได้จากขยะ ดังแสดงผลใน ตารางที่ 4 – ตารางที่ 5

ตารางที่ 4 แสดงค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับความรู้ของสมาชิกชุมชนพระยาประสิทธิ์ เกี่ยวกับการจัดการขยะเพื่อสร้างรายได้ จำแนกเป็นรายด้านและโดยรวมทุกด้าน

ความรู้เกี่ยวกับการจัดการขยะเพื่อสร้างรายได้	$\bar{X}$	S.D.	ระดับความรู้
ด้านการคัดแยกขยะเพื่อจำหน่าย	8.10	1.51	มีความรู้ระดับสูง
ด้านการสร้างรายได้จากขยะ	7.60	1.06	มีความรู้ระดับสูง
โดยรวม (คะแนนเต็ม 20 คะแนน)	15.70	1.95	มีความรู้ระดับสูง

จากตารางที่ 4 แสดงให้เห็นว่า ระดับความรู้ของสมาชิกชุมชนพระยาประสิทธิ์ เกี่ยวกับการจัดการขยะเพื่อสร้างรายได้ โดยรวม อยู่ในระดับสูง มีค่า $\bar{X} = 15.70$ S.D. = 1.95 โดยด้าน

ที่มีระดับความรู้สูงสุด คือ ด้านการคัดแยกขยะเพื่อจำหน่าย มีค่า $\bar{X} = 8.10$ S.D. = 1.51
รองลงมา คือ ด้านการสร้างรายได้จากขยะ มีค่า $\bar{X} = 7.60$ S.D. = 1.06

ตารางที่ 5 แสดงค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับเจตคติของสมาชิกชุมชนพระยาประสิทธิ์
เกี่ยวกับการจัดการขยะเพื่อสร้างรายได้ จำแนกเป็นรายด้านและโดยรวมทุกด้าน

เจตคติเกี่ยวกับการจัดการขยะเพื่อสร้างรายได้	$\bar{X}$	S.D.	ระดับเจตคติ
ด้านการคัดแยกขยะเพื่อจำหน่าย	3.30	0.25	มีเจตคติระดับปานกลาง
ด้านการสร้างรายได้จากขยะ	3.71	0.28	มีเจตคติระดับค่อนข้างสูง
โดยรวม	3.51	0.21	มีเจตคติระดับค่อนข้างสูง

จากตารางที่ 5 แสดงให้เห็นว่า ระดับเจตคติของสมาชิกชุมชนพระยาประสิทธิ์ เกี่ยวกับการจัดการขยะเพื่อสร้างรายได้ โดยรวม อยู่ในระดับค่อนข้างสูงมีค่า $\bar{X} = 3.51$ S.D. = 0.21 โดยด้านที่มีระดับเจตคติสูงสุด คือ ด้านการสร้างรายได้จากขยะ มีค่า $\bar{X} = 3.71$ S.D. = 0.28 รองลงมา คือ ด้านการคัดแยกขยะเพื่อจำหน่าย มีค่า $\bar{X} = 3.30$ S.D. = 0.25

ตอนที่ 3 ผลการเปรียบเทียบระดับความรู้ของสมาชิกชุมชนพระยาประสิทธิ์ เกี่ยวกับการจัดการขยะเพื่อสร้างรายได้ จำแนกตามตัวแปร เพศ อายุ อาชีพ ระดับการศึกษา และรายได้ต่อเดือน ดังแสดงผลใน ตารางที่ 6 – ตารางที่ 15

ตารางที่ 6 แสดงการเปรียบเทียบระดับความรู้เกี่ยวกับการจัดการขยะเพื่อสร้างรายได้ ของสมาชิกชุมชนพระยาประสิทธิ์จำแนกตามตัวแปรเพศ เป็นรายด้านและโดยรวมทุกด้าน

ความรู้เกี่ยวกับการจัดการขยะเพื่อสร้างรายได้	เพศ	n	$\bar{X}$	S.D.	t
ด้านการคัดแยกขยะเพื่อจำหน่าย	ชาย	58	7.72	1.47	2.46
	หญิง	96	8.33	1.50	
ด้านการสร้างรายได้จากขยะ	ชาย	58	7.74	0.91	1.39
	หญิง	96	7.51	1.13	
โดยรวม	ชาย	58	15.47	1.78	1.17
	หญิง	96	15.84	2.05	

จากตารางที่ 6 แสดงให้เห็นว่า เมื่อเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยระดับความรู้ของสมาชิกชุมชนพระยาประสิทธิ์เกี่ยวกับการจัดการขยะเพื่อสร้างรายได้ จำแนกตามตัวแปรเพศเป็นรายด้านและโดยรวมทุกด้าน ด้วยค่า t - test for independent sample พบว่า สมาชิกชุมชนพระยาประสิทธิ์เพศชายและเพศหญิง มีคะแนนเฉลี่ยระดับความรู้เกี่ยวกับการจัดการขยะเพื่อสร้างรายได้ โดยรวมแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับนัยสำคัญ 0.05 แต่เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่าด้านการคัดแยกขยะเพื่อจำหน่ายแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับนัยสำคัญ 0.05 โดยสมาชิกชุมชนพระยาประสิทธิ์เพศหญิง มีคะแนนเฉลี่ยความรู้ด้านการคัดแยกขยะเพื่อจำหน่าย สูงกว่า สมาชิกชุมชนพระยาประสิทธิ์เพศชาย

ตารางที่ 7 แสดงการเปรียบเทียบระดับความรู้เกี่ยวกับการจัดการขยะเพื่อสร้างรายได้ของสมาชิกชุมชนพระยาประสิทธิ์จำแนกตามตัวแปรอายุ เป็นรายด้านและโดยรวมทุกด้าน

ความรู้เกี่ยวกับการจัดการขยะเพื่อสร้างรายได้	แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
ด้านการคัดแยกขยะเพื่อจำหน่าย	ระหว่างกลุ่ม	3	21.37	7.12	3.25
	ภายในกลุ่ม	150	328.97	2.19	
	รวม	153	350.34		
ด้านการสร้างรายได้จากขยะ	ระหว่างกลุ่ม	3	4.20	1.40	1.26
	ภายในกลุ่ม	150	166.84	1.11	
	รวม	153	171.04		
โดยรวม	ระหว่างกลุ่ม	3	26.52	8.84	2.38
	ภายในกลุ่ม	150	557.74	3.72	
	รวม	153	584.26		

จากตารางที่ 7 แสดงให้เห็นว่า เมื่อเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยระดับความรู้ของสมาชิกชุมชนพระยาประสิทธิ์ เกี่ยวกับการจัดการขยะเพื่อสร้างรายได้ เป็นรายด้านและโดยรวมทุกด้าน จำแนกตามตัวแปรอายุ ด้วยค่า F - test พบว่า สมาชิกชุมชนพระยาประสิทธิ์ที่มีอายุต่างกัน มีคะแนนเฉลี่ยระดับความรู้เกี่ยวกับการจัดการขยะเพื่อสร้างรายได้ โดยรวม แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับนัยสำคัญ 0.05 แต่เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่าด้านการคัดแยกขยะเพื่อจำหน่าย แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับนัยสำคัญ 0.05

เมื่อพบว่า คะแนนเฉลี่ยระดับความรู้ของสมาชิกชุมชนพระยาประสิทธิ์ เกี่ยวกับการจัดการขยะเพื่อสร้างรายได้ ด้านการคัดแยกขยะเพื่อจำหน่าย ของสมาชิกชุมชนพระยาประสิทธิ์ที่มีอายุต่างกัน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับนัยสำคัญ 0.05 ผู้วิจัยจึงดำเนินการเปรียบเทียบพหุคูณด้วยวิธี Scheffe's test ปรากฏผลดัง ตารางที่ 8

ตารางที่ 8 แสดงการเปรียบเทียบพหุคูณ (Scheffe's) ระดับความรู้เกี่ยวกับการจัดการขยะเพื่อสร้างรายได้ของสมาชิกชุมชนพระยาประสิทธิ์ ด้านการคัดแยกขยะเพื่อจำหน่าย จำแนกตามอายุ

อายุ ($\bar{X}$)	ต่ำกว่า 30 ปี (7.71)	30 – 40 ปี (8.69)	41 – 50 ปี (7.85)	มากกว่า 50 ปี (8.20)
ต่ำกว่า 30 ปี (7.71)	-	0.98	0.14	0.49
30 – 40 ปี (8.69)		-	0.84	0.49
41 – 50 ปี (7.85)			-	0.35
มากกว่า 50 ปี (8.20)				-

จากตารางที่ 8 แสดงให้เห็นว่า เมื่อเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยระดับความรู้เกี่ยวกับการจัดการขยะเพื่อสร้างรายได้ ด้านการคัดแยกขยะเพื่อจำหน่าย ของสมาชิกชุมชนพระยาประสิทธิ์ ที่มีอายุต่างกัน เป็นรายคู่ด้วยวิธี Scheffe's test พบว่า สมาชิกชุมชนพระยาประสิทธิ์ ที่มีอายุระหว่าง 30 – 40 ปี มีคะแนนเฉลี่ยระดับความรู้เกี่ยวกับการจัดการขยะเพื่อสร้างรายได้ ด้านการคัดแยกขยะเพื่อจำหน่ายแตกต่างกับสมาชิกชุมชนพระยาประสิทธิ์ ที่มีอายุต่ำกว่า 30 ปี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับนัยสำคัญ 0.05 โดยสมาชิกชุมชนพระยาประสิทธิ์ ที่มีอายุระหว่าง 30 – 40 ปี มีคะแนนเฉลี่ยระดับความรู้เกี่ยวกับการจัดการขยะเพื่อสร้างรายได้ ด้านการคัดแยกขยะเพื่อจำหน่าย สูงกว่าสมาชิกชุมชนพระยาประสิทธิ์ ที่มีอายุต่ำกว่า 30 ปี

ตารางที่ 9 แสดงการเปรียบเทียบระดับความรู้เกี่ยวกับการจัดการขยะเพื่อสร้างรายได้ ของสมาชิกชุมชนพระยาประสิทธิ์จำแนกตามตัวแปรอาชีพ เป็นรายด้านและโดยรวมทุกด้าน

ความรู้เกี่ยวกับการจัดการขยะเพื่อสร้างรายได้	แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
ด้านการคัดแยกขยะเพื่อจำหน่าย	ระหว่างกลุ่ม	2	6.06	3.03	1.33
	ภายในกลุ่ม	151	344.27	2.28	
	รวม	153	350.34		
ด้านการสร้างรายได้จากขยะ	ระหว่างกลุ่ม	2	18.99	9.50	9.41
	ภายในกลุ่ม	151	152.04	1.01	
	รวม	153	171.04		
โดยรวม	ระหว่างกลุ่ม	2	40.58	20.29	5.64
	ภายในกลุ่ม	151	543.68	3.60	
	รวม	153	584.26		

จากตารางที่ 9 แสดงให้เห็นว่า เมื่อเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยระดับความรู้เกี่ยวกับการจัดการขยะเพื่อสร้างรายได้ ของสมาชิกชุมชนพระยาประสิทธิ์ เป็นรายด้านทุกด้าน จำแนกตามตัวแปรอาชีพ ด้วยค่า F - test พบว่า สมาชิกชุมชนพระยาประสิทธิ์ที่มีอาชีพต่างกัน มีคะแนนเฉลี่ยระดับความรู้เกี่ยวกับการจัดการขยะเพื่อสร้างรายได้ โดยรวม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับนัยสำคัญ 0.05 และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่าด้านการสร้างรายได้จากขยะ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับนัยสำคัญ 0.05

เมื่อพบว่า คะแนนเฉลี่ยระดับความรู้เกี่ยวกับการจัดการขยะเพื่อสร้างรายได้ ของสมาชิกชุมชนพระยาประสิทธิ์ โดยรวม และด้านการสร้างรายได้จากขยะ ของสมาชิกชุมชนพระยาประสิทธิ์ที่มีอาชีพต่างกัน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับนัยสำคัญ 0.05 ผู้วิจัยจึงดำเนินการเปรียบเทียบพหุคูณด้วยวิธี Scheffe's test ปรากฏผลดัง ตารางที่ 10 - 11

ตารางที่ 10 แสดงการเปรียบเทียบพหุคูณ (Scheffe's) ระดับความรู้เกี่ยวกับการจัดการขยะเพื่อสร้างรายได้ ของสมาชิกชุมชนพระยาประสิทธิ์ โดยรวม จำแนกตามอาชีพ

อาชีพ ($\bar{X}$)	รับราชการ/รัฐวิสาหกิจ (17.00)	พนักงานบริษัทเอกชน (15.07)	ค้าขาย (16.02)
รับราชการ/รัฐวิสาหกิจ (17.00)	-	1.93	0.98
พนักงานบริษัทเอกชน (15.07)		-	0.95
ค้าขาย(16.02)			-

จากตารางที่ 10 แสดงให้เห็นว่า เมื่อเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยระดับความรู้เกี่ยวกับการจัดการขยะเพื่อสร้างรายได้ โดยรวมของสมาชิกชุมชนพระยาประสิทธิ์ ที่มีอาชีพต่างกัน เป็นรายคู่ด้วยวิธี Scheffe's test พบว่า สมาชิกชุมชนพระยาประสิทธิ์ ที่มีอาชีพพนักงานบริษัทเอกชน มีคะแนนเฉลี่ยระดับความรู้เกี่ยวกับการจัดการขยะเพื่อสร้างรายได้ โดยรวมแตกต่างกับสมาชิกชุมชนพระยาประสิทธิ์ ที่มีอาชีพรับราชการ/รัฐวิสาหกิจ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับนัยสำคัญ 0.05 โดยสมาชิกชุมชนพระยาประสิทธิ์ ที่มีอาชีพรับราชการ/รัฐวิสาหกิจ มีคะแนนเฉลี่ยระดับความรู้เกี่ยวกับการจัดการขยะเพื่อสร้างรายได้ โดยรวม สูงกว่าสมาชิกชุมชนพระยาประสิทธิ์ ที่มีอาชีพพนักงานบริษัทเอกชน

ตารางที่ 11 แสดงการเปรียบเทียบพหุคูณ (Scheffe's) ระดับความรู้เกี่ยวกับการจัดการขยะเพื่อสร้างรายได้ ของสมาชิกชุมชนพระยาประสิทธิ์ ด้านการสร้างรายได้จากขยะ จำแนกตามอาชีพ

อาชีพ ($\bar{X}$)	รับราชการ/รัฐวิสาหกิจ (8.00)	พนักงานบริษัทเอกชน (7.14)	ค้าขาย (7.86)
รับราชการ/รัฐวิสาหกิจ (8.00)	-	0.86	0.14
พนักงานบริษัทเอกชน (7.14)		-	0.72
ค้าขาย(7.86)			-

จากตารางที่ 11 แสดงให้เห็นว่า เมื่อเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยระดับความรู้เกี่ยวกับการจัดการขยะเพื่อสร้างรายได้ ด้านการสร้างรายได้จากขยะ ของสมาชิกชุมชนพระยาประสิทธิ์ ที่มีอาชีพต่างกัน เป็นรายคู่ด้วยวิธี Scheffe's test พบว่า สมาชิกชุมชนพระยาประสิทธิ์ ที่มีอาชีพ

พนักงานบริษัทเอกชน มีคะแนนเฉลี่ยระดับความรู้เกี่ยวกับการจัดการขยะเพื่อสร้างรายได้ ด้านการสร้างรายได้จากขยะ แตกต่างกับสมาชิกชุมชนพระยาประสิทธิ์ ที่มีอาชีพรับราชการ/รัฐวิสาหกิจ และอาชีพค้าขาย อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับนัยสำคัญ 0.05 โดยสมาชิกชุมชนพระยาประสิทธิ์ ที่มีอาชีพรับราชการ/รัฐวิสาหกิจและอาชีพค้าขาย มีคะแนนเฉลี่ยระดับความรู้เกี่ยวกับการจัดการขยะเพื่อสร้างรายได้ ด้านการสร้างรายได้จากขยะ สูงกว่าสมาชิกชุมชนพระยาประสิทธิ์ ที่มีอาชีพพนักงานบริษัทเอกชน

ตารางที่ 12 แสดงการเปรียบเทียบระดับความรู้เกี่ยวกับการจัดการขยะเพื่อสร้างรายได้ ของสมาชิกชุมชนพระยาประสิทธิ์ จำแนกตามตัวแปรระดับการศึกษา เป็นรายด้าน และโดยรวมทุกด้าน

ความรู้เกี่ยวกับการจัดการ ขยะเพื่อสร้างรายได้	ระดับการศึกษา	n	$\bar{X}$	S.D.	t
ด้านการคัดแยกขยะเพื่อ จำหน่าย	ต่ำกว่า ปริญญาตรี	122	7.98	1.59	2.08
	ปริญญาตรีหรือเทียบเท่า	32	8.59	1.04	
ด้านการสร้างรายได้จากขยะ	ต่ำกว่า ปริญญาตรี	122	7.75	1.00	3.74
	ปริญญาตรีหรือเทียบเท่า	32	7.00	1.08	
โดยรวม	ต่ำกว่า ปริญญาตรี	122	15.73	2.09	0.45
	ปริญญาตรีหรือเทียบเท่า	32	15.59	1.32	

จากตารางที่ 12 แสดงให้เห็นว่า เมื่อเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยระดับความรู้เกี่ยวกับการจัดการขยะเพื่อสร้างรายได้ของสมาชิกชุมชนพระยาประสิทธิ์ เป็นรายด้านและโดยรวมทุกด้าน จำแนกตามตัวแปรระดับการศึกษา ด้วยค่า t - test for independent sample พบว่า สมาชิกชุมชนพระยาประสิทธิ์ที่มีระดับการศึกษา ต่ำกว่าปริญญาตรี และปริญญาตรีหรือเทียบเท่า มีคะแนนเฉลี่ยระดับความรู้เกี่ยวกับการจัดการขยะเพื่อสร้างรายได้ โดยรวม แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับนัยสำคัญ 0.05 แต่เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า คะแนนเฉลี่ยระดับความรู้ด้านการคัดแยกขยะเพื่อจำหน่าย และด้านการสร้างรายได้จากขยะแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับนัยสำคัญ 0.05 โดยสมาชิกชุมชนพระยาประสิทธิ์ที่มีการศึกษาระดับปริญญาตรีหรือเทียบเท่า มีความรู้ด้านการคัดแยกขยะเพื่อจำหน่ายสูงกว่าสมาชิกชุมชนพระยาประสิทธิ์ที่มีการศึกษาต่ำกว่าระดับปริญญาตรี แต่มีความรู้ด้านการสร้างรายได้จากขยะต่ำกว่าสมาชิกชุมชนพระยาประสิทธิ์ที่มีการศึกษาต่ำกว่าระดับปริญญาตรี

ตารางที่ 13 แสดงการเปรียบเทียบระดับความรู้เกี่ยวกับการจัดการขยะเพื่อสร้างรายได้ ของสมาชิกชุมชนพระยาประสิทธิ์ จำแนกตามตัวแปรรายได้ต่อเดือน เป็นรายด้านและโดยรวมทุกด้าน

ความรู้เกี่ยวกับการจัดการขยะเพื่อสร้างรายได้	แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
ด้านการคัดแยกขยะเพื่อจำหน่าย	ระหว่างกลุ่ม	2	29.49	14.74	6.94
	ภายในกลุ่ม	151	320.85	2.13	
	รวม	153	350.34		
ด้านการสร้างรายได้จากขยะ	ระหว่างกลุ่ม	2	9.03	4.51	4.21
	ภายในกลุ่ม	151	162.01	1.07	
	รวม	153	171.04		
โดยรวม	ระหว่างกลุ่ม	2	15.94	7.97	2.12
	ภายในกลุ่ม	151	568.32	3.76	
	รวม	153	584.26		

จากตารางที่ 13 แสดงให้เห็นว่า เมื่อเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยระดับความรู้เกี่ยวกับการจัดการขยะเพื่อสร้างรายได้ ของสมาชิกชุมชนพระยาประสิทธิ์ เป็นรายด้านและโดยรวมทุกด้าน จำแนกตามตัวแปรรายได้ต่อเดือน ด้วยค่า F - test พบว่า สมาชิกชุมชนพระยาประสิทธิ์ที่มีรายได้ต่อเดือนต่างกัน มีคะแนนเฉลี่ยระดับความรู้เกี่ยวกับการจัดการขยะเพื่อสร้างรายได้ โดยรวมแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับนัยสำคัญ 0.05 แต่เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ด้านการคัดแยกขยะเพื่อจำหน่าย และด้านการสร้างรายได้จากขยะแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับนัยสำคัญ 0.05

เมื่อพบว่า คะแนนเฉลี่ยระดับความรู้เกี่ยวกับการจัดการขยะเพื่อสร้างรายได้ ของสมาชิกชุมชนพระยาประสิทธิ์ ด้านการคัดแยกขยะเพื่อจำหน่าย และด้านการสร้างรายได้จากขยะ ของสมาชิกชุมชนพระยาประสิทธิ์ ที่มีรายได้ต่อเดือนต่างกัน แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับนัยสำคัญ 0.05 ผู้วิจัยจึงดำเนินการเปรียบเทียบพหุคูณด้วยวิธี Scheffe's test ปรากฏผลดัง ตารางที่ 14 - 15

ตารางที่ 14 แสดงการเปรียบเทียบพหุคูณ (Scheffe's) ระดับความรู้เกี่ยวกับการจัดการขยะเพื่อสร้างรายได้ ของสมาชิกชุมชนพระยาประสิทธิ์ ด้านการคัดแยกขยะเพื่อจำหน่าย จำแนกตามรายได้ต่อเดือน

รายได้ต่อเดือน ($\bar{X}$)	ต่ำกว่า 6,500 (8.76)	6,500 – 12,700 (7.83)	สูงกว่า 12,700 (8.81)
ต่ำกว่า 6,500 (8.76)	-	0.93	0.05
6,500 – 12,700 (7.83)		-	0.98
สูงกว่า 12,700 (8.81)			-

จากตารางที่ 14 แสดงให้เห็นว่า เมื่อเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยระดับความรู้เกี่ยวกับการจัดการขยะเพื่อสร้างรายได้ ด้านการคัดแยกขยะเพื่อจำหน่าย ของสมาชิกชุมชนพระยาประสิทธิ์ ที่มีรายได้ต่อเดือนต่างกัน เป็นรายคู่ด้วยวิธี Scheffe's test พบว่า สมาชิกชุมชนพระยาประสิทธิ์ ที่มีรายได้ต่อเดือน สูงกว่า 12,700 บาท มีคะแนนเฉลี่ยระดับความรู้เกี่ยวกับการจัดการขยะเพื่อสร้างรายได้ ด้านการคัดแยกขยะเพื่อจำหน่าย แตกต่างกับสมาชิกชุมชนพระยาประสิทธิ์ ที่มีรายได้ต่อเดือน 6,500 – 12,700 บาท อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับนัยสำคัญ 0.05 โดยสมาชิกชุมชนพระยาประสิทธิ์ที่มีรายได้ต่อเดือน สูงกว่า 12,700 บาท มีคะแนนเฉลี่ยระดับความรู้เกี่ยวกับการจัดการขยะเพื่อสร้างรายได้ ด้านการคัดแยกขยะเพื่อจำหน่าย สูงกว่าสมาชิกชุมชนพระยาประสิทธิ์ ที่มีรายได้ต่อเดือน 6,500 – 12,700 บาท

ตารางที่ 15 แสดงการเปรียบเทียบพหุคูณ (Scheffe's) ระดับความรู้เกี่ยวกับการจัดการขยะเพื่อสร้างรายได้ ของสมาชิกชุมชนพระยาประสิทธิ์ ด้านการสร้างรายได้จากขยะ จำแนกตามรายได้ต่อเดือน

รายได้ต่อเดือน ($\bar{X}$)	ต่ำกว่า 6,500 (7.76)	6,500 – 12,700 (7.70)	สูงกว่า 12,700 (7.07)
ต่ำกว่า 6,500 (7.76)	-	0.86	0.14
6,500 – 12,700 (7.70)		-	0.72
สูงกว่า 12,700 (7.07)			-

จากตารางที่ 15 แสดงให้เห็นว่า เมื่อเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยระดับความรู้เกี่ยวกับการจัดการขยะเพื่อสร้างรายได้ ด้านการสร้างรายได้จากขยะ ของสมาชิกชุมชนพระยาประสิทธิ์ ที่มีรายได้ต่อเดือนต่างกัน เป็นรายคู่ด้วยวิธี Scheffe's test พบว่า สมาชิกชุมชนพระยาประสิทธิ์ ที่มีรายได้ต่อเดือน ต่ำกว่า 6,500 บาท มีคะแนนเฉลี่ยระดับความรู้เกี่ยวกับการจัดการขยะเพื่อสร้างรายได้ ด้านการสร้างรายได้จากขยะ แตกต่างกับ สมาชิกชุมชนพระยาประสิทธิ์ ที่มีรายได้ต่อเดือน 6,500 – 12,700 บาท อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับนัยสำคัญ 0.05 โดยสมาชิกชุมชนพระยาประสิทธิ์ ที่มีรายได้ต่อเดือน ต่ำกว่า 6,500 บาท มีคะแนนเฉลี่ยระดับความรู้เกี่ยวกับการจัดการขยะเพื่อสร้างรายได้ ด้านการสร้างรายได้จากขยะ สูงกว่าสมาชิกชุมชนพระยาประสิทธิ์ ที่มีรายได้ต่อเดือน 6,500 – 12,700 บาท

ตอนที่ 4 ผลการเปรียบเทียบระดับเจตคติของสมาชิกชุมชนพระยาประสิทธิ์ เกี่ยวกับการจัดการขยะเพื่อสร้างรายได้ จำแนกตามตัวแปร เพศ อายุ อาชีพ ระดับการศึกษา และรายได้ต่อเดือน ดังแสดงผลใน ตารางที่ 16 – ตารางที่ 23

ตารางที่ 16 แสดงการเปรียบเทียบระดับเจตคติเกี่ยวกับการจัดการขยะเพื่อสร้างรายได้ของสมาชิกชุมชนพระยาประสิทธิ์จำแนกตามตัวแปรเพศ เป็นรายด้านและโดยรวมทุกด้าน

เจตคติเกี่ยวกับการจัดการขยะเพื่อสร้างรายได้	เพศ	n	$\bar{X}$	S.D.	t
ด้านการคัดแยกขยะเพื่อจำหน่าย	ชาย	58	3.24	0.19	2.36
	หญิง	96	3.33	0.28	
ด้านการสร้างรายได้จากขยะ	ชาย	58	3.71	0.25	0.27
	หญิง	96	3.72	0.30	
โดยรวม	ชาย	58	3.47	0.18	1.52
	หญิง	96	3.53	0.23	

จากตารางที่ 16 แสดงให้เห็นว่า เมื่อเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยระดับเจตคติของสมาชิกชุมชนพระยาประสิทธิ์ เกี่ยวกับการจัดการขยะเพื่อสร้างรายได้ จำแนกตามตัวแปรเพศ เป็นรายด้านและโดยรวมทุกด้าน ด้วยค่า t - test for independent sample พบว่า สมาชิกชุมชนพระยาประสิทธิ์ เพศชายและเพศหญิง มีคะแนนเฉลี่ยระดับเจตคติเกี่ยวกับการจัดการขยะเพื่อสร้างรายได้ โดยรวมแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับนัยสำคัญ 0.05 แต่เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่าด้านการคัดแยกขยะเพื่อจำหน่าย แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับนัยสำคัญ

0.05 โดยสมาชิกชุมชนพระยาประสิทธิ์พิเศษหญิง มีคะแนนเฉลี่ยระดับเจตคติด้านการคัดแยกขยะ เพื่อจำหน่าย สูงกว่า สมาชิกชุมชนพระยาประสิทธิ์พิเศษชาย

ตารางที่ 17 แสดงการเปรียบเทียบระดับเจตคติเกี่ยวกับการจัดการขยะเพื่อสร้างรายได้ของสมาชิกชุมชนพระยาประสิทธิ์จำแนกตามตัวแปรอายุ เป็นรายด้านและโดยรวมทุกด้าน

เจตคติเกี่ยวกับการจัดการขยะเพื่อสร้างรายได้	แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
ด้านการคัดแยกขยะเพื่อจำหน่าย	ระหว่างกลุ่ม	3	0.54	0.18	3.00
	ภายในกลุ่ม	150	9.08	0.06	
	รวม	153	9.62		
ด้านการสร้างรายได้จากขยะ	ระหว่างกลุ่ม	3	0.13	0.04	0.50
	ภายในกลุ่ม	150	11.70	0.08	
	รวม	153	11.83		
โดยรวม	ระหว่างกลุ่ม	3	0.30	0.10	2.50
	ภายในกลุ่ม	150	6.73	0.04	
	รวม	153	7.03		

จากตารางที่ 17 แสดงให้เห็นว่า เมื่อเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยระดับเจตคติของสมาชิกชุมชนพระยาประสิทธิ์ เกี่ยวกับการจัดการขยะเพื่อสร้างรายได้ เป็นรายด้านและโดยรวมทุกด้าน จำแนกตามตัวแปรอายุ ด้วยค่า F - test พบว่า สมาชิกชุมชนพระยาประสิทธิ์ที่มีอายุต่างกัน มีคะแนนเฉลี่ยระดับเจตคติเกี่ยวกับการจัดการขยะเพื่อสร้างรายได้ โดยรวม แตกต่างกัน อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับนัยสำคัญ 0.05 แต่เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่าด้านการคัดแยกขยะเพื่อจำหน่าย แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับนัยสำคัญ 0.05

เมื่อพบว่า คะแนนเฉลี่ยระดับเจตคติของสมาชิกชุมชนพระยาประสิทธิ์ เกี่ยวกับการจัดการขยะเพื่อสร้างรายได้ ด้านการคัดแยกขยะเพื่อจำหน่าย ของสมาชิกชุมชนพระยาประสิทธิ์ที่มีอายุต่างกัน แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับนัยสำคัญ 0.05 ผู้วิจัยจึงดำเนินการเปรียบเทียบพหุคูณด้วยวิธี Scheffe's test ปรากฏผลดัง ตารางที่ 18

ตารางที่ 18 แสดงการเปรียบเทียบพหุคูณ (Scheffe's) ระดับเจตคติเกี่ยวกับการจัดการขยะเพื่อสร้างรายได้ของสมาชิกชุมชนพระยาประสิทธิ์ ด้านการคัดแยกขยะเพื่อจำหน่าย จำแนกตามอายุ

อายุ ($\bar{X}$)	ต่ำกว่า 30 ปี (3.33)	30 – 40 ปี (3.37)	41 – 50 ปี (3.29)	มากกว่า 50 ปี (3.21)
ต่ำกว่า 30 ปี (3.33)	-	0.04	0.04	0.12
30 – 40 ปี (3.37)		-	0.08	0.16
41 – 50 ปี (3.29)			-	0.08
มากกว่า 50 ปี (3.21)				-

จากตารางที่ 18 แสดงให้เห็นว่า เมื่อเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยระดับเจตคติเกี่ยวกับการจัดการขยะเพื่อสร้างรายได้ ด้านการคัดแยกขยะเพื่อจำหน่าย ของสมาชิกชุมชนพระยาประสิทธิ์ ที่มีอายุต่างกัน เป็นรายคู่ด้วยวิธี Scheffe's test พบว่า สมาชิกชุมชนพระยาประสิทธิ์ ที่มีอายุระหว่าง 30 – 40 ปี มีคะแนนเฉลี่ยระดับเจตคติเกี่ยวกับการจัดการขยะเพื่อสร้างรายได้ ด้านการคัดแยกขยะเพื่อจำหน่าย แตกต่างกับสมาชิกชุมชนพระยาประสิทธิ์ ที่มีอายุมากกว่า 50 ปี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับนัยสำคัญ 0.05 โดยสมาชิกชุมชนพระยาประสิทธิ์ ที่มีอายุระหว่าง 30 – 40 ปี มีคะแนนเฉลี่ยระดับเจตคติเกี่ยวกับการจัดการขยะเพื่อสร้างรายได้ ด้านการคัดแยกขยะเพื่อจำหน่าย สูงกว่าสมาชิกชุมชนพระยาประสิทธิ์ ที่มีอายุมากกว่า 50 ปี

ตารางที่ 19 แสดงการเปรียบเทียบระดับเจตคติเกี่ยวกับการจัดการขยะเพื่อสร้างรายได้ ของสมาชิกชุมชนพระยาประสิทธิ์จำแนกตามตัวแปรอาชีพ เป็นรายด้านและโดยรวมทุกด้าน

เจตคติเกี่ยวกับการจัดการขยะเพื่อสร้างรายได้	แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
ด้านการคัดแยกขยะเพื่อจำหน่าย	ระหว่างกลุ่ม	2	0.34	0.17	2.83
	ภายในกลุ่ม	151	9.28	0.06	
	รวม	153	9.62		
ด้านการสร้างรายได้จากขยะ	ระหว่างกลุ่ม	2	0.10	0.05	0.63
	ภายในกลุ่ม	151	11.74	0.08	
	รวม	153	11.83		
โดยรวม	ระหว่างกลุ่ม	2	0.19	0.10	2.00
	ภายในกลุ่ม	151	6.84	0.05	
	รวม	153	7.03		

จากตารางที่ 19 แสดงให้เห็นว่า เมื่อเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยระดับเจตคติเกี่ยวกับการจัดการขยะเพื่อสร้างรายได้ของสมาชิกชุมชนพระยาประสิทธิ์ เป็นรายด้านและโดยรวมทุกด้าน จำแนกตามตัวแปรอาชีพ ด้วยค่า F - test พบว่า สมาชิกชุมชนพระยาประสิทธิ์ที่มีอาชีพต่างกัน มีคะแนนเฉลี่ยระดับเจตคติเกี่ยวกับการจัดการขยะเพื่อสร้างรายได้ โดยรวม แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับนัยสำคัญ 0.05 และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่าทุกด้าน แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับนัยสำคัญ 0.05

ตารางที่ 20 แสดงการเปรียบเทียบระดับเจตคติเกี่ยวกับการจัดการขยะเพื่อสร้างรายได้ของสมาชิกชุมชนพระยาประสิทธิ์ จำแนกตามตัวแปรระดับการศึกษา เป็นรายด้านและโดยรวมทุกด้าน

เจตคติเกี่ยวกับการจัดการขยะเพื่อสร้างรายได้	ระดับการศึกษา	n	$\bar{X}$	S.D.	t
ด้านการคัดแยกขยะเพื่อจำหน่าย	ต่ำกว่า ปริญญาตรี	122	3.25	0.24	5.27*
	ปริญญาตรีหรือเทียบเท่า	32	3.49	0.19	
ด้านการสร้างรายได้จากขยะ	ต่ำกว่า ปริญญาตรี	122	3.69	0.28	1.71
	ปริญญาตรีหรือเทียบเท่า	32	3.79	0.28	
โดยรวม	ต่ำกว่า ปริญญาตรี	122	3.47	0.20	4.16*
	ปริญญาตรีหรือเทียบเท่า	32	3.64	0.20	

จากตารางที่ 20 แสดงให้เห็นว่า เมื่อเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยระดับเจตคติเกี่ยวกับการจัดการขยะเพื่อสร้างรายได้ ของสมาชิกชุมชนพระยาประสิทธิ์ เป็นรายด้านและโดยรวมทุกด้าน จำแนกตามตัวแปรระดับการศึกษา ด้วยค่า t - test for independent sample พบว่า สมาชิกชุมชนพระยาประสิทธิ์ที่มีการศึกษากว่าระดับปริญญาตรี และระดับปริญญาตรีหรือเทียบเท่า มีคะแนนเฉลี่ยระดับเจตคติเกี่ยวกับการจัดการขยะเพื่อสร้างรายได้ โดยรวม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับนัยสำคัญ 0.05 โดยสมาชิกชุมชนพระยาประสิทธิ์ที่มีการศึกษาระดับปริญญาตรีหรือเทียบเท่า มีเจตคติเกี่ยวกับการจัดการขยะเพื่อสร้างรายได้สูงกว่าสมาชิกชุมชนพระยาประสิทธิ์ที่มีการศึกษาระดับต่ำกว่าปริญญาตรี และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่าด้านการคัดแยกขยะเพื่อจำหน่าย แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับนัยสำคัญ 0.05 โดยสมาชิกชุมชนพระยาประสิทธิ์ ที่มีการศึกษาระดับปริญญาตรีหรือเทียบเท่า มีระดับเจตคติด้านการคัดแยกขยะเพื่อจำหน่าย สูงกว่าสมาชิกชุมชนพระยาประสิทธิ์ ที่มีการศึกษาระดับต่ำกว่าปริญญาตรี

ตารางที่ 21 แสดงการเปรียบเทียบระดับเจตคติเกี่ยวกับการจัดการขยะเพื่อสร้างรายได้ ของสมาชิกชุมชนพระยาประสิทธิ์ จำแนกตามตัวแปรรายได้ต่อเดือน เป็นรายด้านและโดยรวมทุกด้าน

เจตคติเกี่ยวกับการจัดการขยะเพื่อสร้างรายได้	แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
ด้านการคัดแยกขยะเพื่อจำหน่าย	ระหว่างกลุ่ม	2	0.47	0.23	3.83
	ภายในกลุ่ม	151	9.15	0.06	
	รวม	153	9.62		
ด้านการสร้างรายได้จากขยะ	ระหว่างกลุ่ม	2	0.42	0.21	2.63
	ภายในกลุ่ม	151	11.41	0.08	
	รวม	153	11.83		
โดยรวม	ระหว่างกลุ่ม	2	0.31	0.15	3.75
	ภายในกลุ่ม	151	6.72	0.04	
	รวม	153	7.03		

จากตารางที่ 21 แสดงให้เห็นว่า เมื่อเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยระดับเจตคติเกี่ยวกับการจัดการขยะเพื่อสร้างรายได้ ของสมาชิกชุมชนพระยาประสิทธิ์ เป็นรายด้านและโดยรวมทุกด้าน จำแนกตามตัวแปรรายได้ต่อเดือน ด้วยค่า F - test พบว่า สมาชิกชุมชนพระยาประสิทธิ์ที่มีรายได้ต่อเดือนต่างกัน มีคะแนนเฉลี่ยระดับเจตคติเกี่ยวกับการจัดการขยะเพื่อสร้างรายได้ โดยรวมแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับนัยสำคัญ 0.05 และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่าด้านการคัดแยกขยะเพื่อจำหน่าย แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับนัยสำคัญ 0.05

เมื่อพบว่า คะแนนเฉลี่ยระดับเจตคติของสมาชิกชุมชนพระยาประสิทธิ์ เกี่ยวกับการจัดการขยะเพื่อสร้างรายได้ โดยรวม และด้านการคัดแยกขยะเพื่อจำหน่าย ของสมาชิกชุมชนพระยาประสิทธิ์ ที่มีรายได้ต่อเดือนต่างกัน แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับนัยสำคัญ 0.05 ผู้วิจัยจึงดำเนินการเปรียบเทียบพหุคูณด้วยวิธี Scheffe's test ปรากฏผลดังตารางที่ 22 - 23

ตารางที่ 22 แสดงการเปรียบเทียบพหุคูณ (Scheffe's) ระดับเจตคติเกี่ยวกับการจัดการขยะเพื่อสร้างรายได้ ของสมาชิกชุมชนพระยาประสิทธิ์ โดยรวม จำแนกตามรายได้ต่อเดือน

รายได้ต่อเดือน ($\bar{X}$)	ต่ำกว่า 6,500 (3.51)	6,500 – 12,700 (3.48)	สูงกว่า 12,700 (3.60)
ต่ำกว่า 6,500 (3.51)	-	0.03	0.09
6,500 – 12,700 (3.48)		-	0.12
สูงกว่า 12,700 (3.60)			-

จากตารางที่ 22 แสดงให้เห็นว่า เมื่อเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยระดับเจตคติเกี่ยวกับการจัดการขยะเพื่อสร้างรายได้ โดยรวม ของสมาชิกชุมชนพระยาประสิทธิ์ ที่มีรายได้ต่อเดือนต่างกัน เป็นรายคู่ด้วยวิธี Scheffe's test พบว่า สมาชิกชุมชนพระยาประสิทธิ์ ที่มีรายได้ต่อเดือนสูงกว่า 12,700 บาท มีคะแนนเฉลี่ยระดับเจตคติเกี่ยวกับการจัดการขยะเพื่อสร้างรายได้ โดยรวมแตกต่างกับ สมาชิกชุมชนพระยาประสิทธิ์ ที่มีรายได้ต่อเดือน 6,500 – 12,700 บาท อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับนัยสำคัญ 0.05 โดยสมาชิกชุมชนพระยาประสิทธิ์ ที่มีรายได้ต่อเดือนสูงกว่า 12,700 บาท มีคะแนนเฉลี่ยระดับเจตคติเกี่ยวกับการจัดการขยะเพื่อสร้างรายได้ โดยรวมสูงกว่าสมาชิกชุมชนพระยาประสิทธิ์ ที่มีรายได้ต่อเดือน 6,500 – 12,700 บาท

ตารางที่ 23 แสดงการเปรียบเทียบพหุคูณ (Scheffe's) ระดับเจตคติเกี่ยวกับการจัดการขยะเพื่อสร้างรายได้ ของสมาชิกชุมชนพระยาประสิทธิ์ ด้านการคัดแยกขยะเพื่อจำหน่าย จำแนกตามรายได้ต่อเดือน

รายได้ต่อเดือน ($\bar{X}$)	ต่ำกว่า 6,500 (3.22)	6,500 – 12,700 (3.28)	สูงกว่า 12,700 (3.41)
ต่ำกว่า 6,500 (3.22)	-	0.06	0.19
6,500 – 12,700 (3.28)		-	0.13
สูงกว่า 12,700 (3.41)			-

จากตารางที่ 23 แสดงให้เห็นว่า เมื่อเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยระดับเจตคติเกี่ยวกับการจัดการขยะเพื่อสร้างรายได้ ด้านการคัดแยกขยะเพื่อจำหน่าย ของสมาชิกชุมชนพระยาประสิทธิ์ ที่มีรายได้ต่อเดือนต่างกัน เป็นรายคู่ด้วยวิธี Scheffe's test พบว่า สมาชิกชุมชนพระยาประสิทธิ์ ที่มีรายได้ต่อเดือน สูงกว่า 12,700 บาท มีคะแนนเฉลี่ยระดับเจตคติเกี่ยวกับการจัดการขยะเพื่อสร้างรายได้ ด้านการคัดแยกขยะเพื่อจำหน่าย แตกต่างกับ สมาชิกชุมชนพระยาประสิทธิ์ ที่มีรายได้ต่อเดือน 6,500 – 12,700 บาท อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับนัยสำคัญ 0.05 โดยสมาชิกชุมชนพระยาประสิทธิ์ ที่มีรายได้ต่อเดือน สูงกว่า 12,700 บาท มีคะแนนเฉลี่ยระดับเจตคติเกี่ยวกับการจัดการขยะเพื่อสร้างรายได้ ด้านการคัดแยกขยะเพื่อจำหน่าย สูงกว่าสมาชิกชุมชนพระยาประสิทธิ์ ที่มีรายได้ต่อเดือน 6,500 – 12,700 บาท

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผล และ ข้อเสนอแนะ

การวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาความรู้และเจตคติเกี่ยวกับการจัดการขยะเพื่อสร้างรายได้ กรณีศึกษาชุมชนพระยาประสิทธิ์ เขตดุสิต กรุงเทพมหานคร โดยมีการดำเนินการวิจัยโดยสรุป ดังนี้

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาความรู้เกี่ยวกับการจัดการขยะเพื่อสร้างรายได้ ของสมาชิกชุมชนพระยาประสิทธิ์ เขตดุสิต กรุงเทพมหานคร
2. เพื่อศึกษาเจตคติเกี่ยวกับการจัดการขยะเพื่อสร้างรายได้ ของสมาชิกชุมชนพระยาประสิทธิ์ เขตดุสิต กรุงเทพมหานคร
3. เพื่อเปรียบเทียบความรู้และเจตคติเกี่ยวกับการจัดการขยะเพื่อสร้างรายได้ ของสมาชิกชุมชนพระยาประสิทธิ์ เขตดุสิต กรุงเทพมหานคร จำแนกตามเพศ อายุ อาชีพ ระดับการศึกษา และรายได้ต่อเดือน

วิธีดำเนินการวิจัย

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้านี้ ได้แก่ สมาชิกชุมชนพระยาประสิทธิ์ เขตดุสิต กรุงเทพมหานคร รวมทั้งสิ้นจำนวน 154 คน ประมาณขนาดตัวอย่างด้วย สูตร Yamane (ธานินทร์ ศิลป์จารุ, 2547:36) ณ ระดับความเชื่อมั่น 95 % ยอมให้เกิดความคลาดเคลื่อนได้ 5 % สุ่มตัวอย่างด้วยการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) ใช้สมาชิกของชุมชนพระยาประสิทธิ์ เป็นหน่วยในการสุ่ม

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ประกอบด้วยแบบทดสอบความรู้เกี่ยวกับการจัดการขยะเพื่อสร้างรายได้ และแบบสอบถามเจตคติเกี่ยวกับการจัดการขยะเพื่อสร้างรายได้ ของสมาชิกชุมชนพระยาประสิทธิ์ เขตดุสิต กรุงเทพมหานคร จำแนกเป็น 4 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่าง มีลักษณะเป็นแบบสอบถามปลายปิดแบบเลือกตอบ สอบถามเกี่ยวกับคุณลักษณะส่วนบุคคล ของสมาชิกชุมชนพระยาประสิทธิ์ ได้แก่ เพศ อายุ อาชีพ ระดับการศึกษา และรายได้ต่อเดือน

ตอนที่ 2 แบบทดสอบความรู้เกี่ยวกับการจัดการขยะเพื่อสร้างรายได้ ของสมาชิกชุมชนพระยาประสิทธิ์ มีลักษณะเป็นข้อสอบปรนัย แบบถูกผิด สอบถามความรู้เกี่ยวกับการจัดการขยะเพื่อสร้างรายได้ จำนวน 20 ข้อ จำแนกเป็น 2 ด้าน ได้แก่ ด้านการคัดแยกขยะเพื่อจำหน่าย และด้านการสร้างรายได้จากขยะ

ตอนที่ 3 แบบสอบถามเจตคติเกี่ยวกับการจัดการขยะเพื่อสร้างรายได้ ของสมาชิกชุมชนพระยาประสิทธิ์ มีลักษณะเป็นแบบสอบถามปลายปิด แบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ (Five – points rating scales) ตามแนวของลิเคิร์ต (Likert) (ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ, 2538) สอบถามเจตคติเกี่ยวกับการจัดการขยะเพื่อสร้างรายได้ จำนวน 20 ข้อ จำแนกเป็น 2 ด้าน ได้แก่ ด้านการคัดแยกขยะเพื่อจำหน่าย และด้านการสร้างรายได้จากขยะ

ตอนที่ 4 ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการจัดการขยะเพื่อสร้างรายได้ ของสมาชิกชุมชนพระยาประสิทธิ์ มีลักษณะเป็นแบบสอบถามปลายเปิด

การเก็บรวบรวมข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลตามขั้นตอน ดังนี้

1. ผู้วิจัยนำแบบทดสอบและแบบสอบถาม ความรู้และเจตคติเกี่ยวกับการจัดการขยะเพื่อสร้างรายได้ จำนวน 185 ชุด (เพิ่มจากจำนวนกลุ่มตัวอย่าง ร้อยละ 20 เพื่อป้องกันความคลาดเคลื่อน ที่อาจเกิดจากการเก็บรวบรวมข้อมูลได้น้อยกว่าจำนวนตัวอย่าง) แจกให้กับสมาชิกชุมชนพระยาประสิทธิ์ที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง (โดยประสานงานกับผู้นำชุมชน) และรอรับแบบทดสอบและแบบสอบถามกลับคืน ได้แบบทดสอบและแบบสอบถามกลับคืนทำการตรวจสอบความสมบูรณ์ของแบบทดสอบและแบบสอบถาม พบว่ามีแบบทดสอบและแบบสอบถาม ที่สมบูรณ์จำนวน 154 ชุด คิดเป็นร้อยละ 83.24

2. นำแบบทดสอบและแบบสอบถามที่ผ่านการตรวจสอบว่ามีความสมบูรณ์แล้ว ตรวจสอบให้คะแนนตามเกณฑ์การให้คะแนนที่ได้ระบุไว้

3. นำข้อมูลที่มีคุณภาพแล้ว ดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยตัวสถิติต่าง ๆ

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลตามจุดมุ่งหมายที่กำหนด ดังนี้

1. วิเคราะห์คุณลักษณะของกลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ เพศ อายุ อาชีพ ระดับการศึกษา และรายได้ต่อเดือน โดยใช้ค่าจำนวนและร้อยละ

2. วิเคราะห์ความรู้และเจตคติเกี่ยวกับการจัดการขยะเพื่อสร้างรายได้ ของสมาชิกชุมชนพระยาประสิทธิ์ ทั้งโดยรวม และรายด้าน ได้แก่ ด้านการคัดแยกขยะเพื่อจำหน่าย และด้านการสร้างรายได้จากขยะ โดยใช้ค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)

3. วิเคราะห์เปรียบเทียบความรู้เกี่ยวกับการจัดการขยะเพื่อสร้างรายได้ ของสมาชิกชุมชนพระยาประสิทธิ์ เขตดุสิต โดยรวมและรายด้าน ได้แก่ ด้านการคัดแยกขยะเพื่อจำหน่าย และด้านการสร้างรายได้จากขยะ จำแนกตามคุณลักษณะของสมาชิกชุมชนพระยาประสิทธิ์ ได้แก่ ตัวแปรเพศ และระดับการศึกษา โดยใช้ค่าสถิติ ค่าที (t - test for independent sample) ส่วนตัวแปรอายุ อาชีพ และรายได้ต่อเดือน โดยใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว (One - Way Analysis of Variance) และเมื่อพบความแตกต่างระหว่างกลุ่ม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ผู้วิจัยจะทดสอบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยเป็นรายคู่ ด้วยวิธี Scheffe's test

4. วิเคราะห์เปรียบเทียบเจตคติเกี่ยวกับการจัดการขยะเพื่อสร้างรายได้ ของสมาชิกชุมชนพระยาประสิทธิ์ เขตดุสิต โดยรวมและรายด้าน ได้แก่ ด้านการคัดแยกขยะเพื่อจำหน่าย และด้านการสร้างรายได้จากขยะ จำแนกตามคุณลักษณะของสมาชิกชุมชนพระยาประสิทธิ์ ได้แก่ ตัวแปรเพศและระดับการศึกษา โดยใช้ค่าสถิติ ค่าที (t - test for independent sample) ส่วนตัวแปรอายุ อาชีพ และรายได้ต่อเดือน โดยใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว (One - Way Analysis of Variance) และเมื่อพบความแตกต่างระหว่างกลุ่ม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ผู้วิจัยจะทดสอบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยเป็นรายคู่ ด้วยวิธี Scheffe's test

สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูล

จากการวิเคราะห์ข้อมูล สรุปผลการวิจัยได้ ดังนี้

1. ผลการศึกษาจำนวน ร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามตัวแปรเกี่ยวกับสมาชิกชุมชนพระยาประสิทธิ์ ได้แก่ เพศ อายุ อาชีพ ระดับการศึกษา และรายได้ต่อเดือน พบว่า สมาชิกชุมชนพระยาประสิทธิ์ ที่เป็นกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง จำนวน 96 ตัวอย่าง คิดเป็นร้อยละ 62.30 อายุส่วนใหญ่มากกว่า 50 ปี จำนวน 41 ตัวอย่าง คิดเป็นร้อยละ 26.60 อาชีพส่วนใหญ่ ค้าขาย/ธุรกิจส่วนตัว จำนวน 92 ตัวอย่าง คิดเป็นร้อยละ 59.70 ระดับการศึกษาส่วนใหญ่ มีการศึกษาดำกว่าปริญญาตรี จำนวน 122 ตัวอย่าง คิดเป็นร้อยละ 79.20 และรายได้ต่อเดือนส่วนใหญ่มีรายได้ระหว่าง 6,500 – 12,700 บาท จำนวน 110 ตัวอย่าง คิดเป็นร้อยละ 71.40

2. ผลการศึกษาค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับความรู้และเจตคติเกี่ยวกับการจัดการขยะเพื่อสร้างรายได้ ของสมาชิกชุมชนพระยาประสิทธิ์ ทั้งโดยรวม และรายด้าน ได้แก่ ด้านการคัดแยกขยะเพื่อจำหน่าย และด้านการสร้างรายได้จากขยะ พบว่า สมาชิกชุมชนพระยาประสิทธิ์ มีคะแนนเฉลี่ยความรู้เกี่ยวกับการจัดการขยะเพื่อสร้างรายได้ โดยรวม อยู่ในระดับสูงคือมีค่าคะแนนเฉลี่ย 15.70 โดยด้านที่มีความรู้เกี่ยวกับการจัดการขยะเพื่อสร้างรายได้ ในระดับสูง คือด้านการคัดแยกขยะเพื่อจำหน่าย มีค่าคะแนนเฉลี่ย 8.10 รองลงมา คือ ด้านการสร้างรายได้จากขยะ มีค่าคะแนนเฉลี่ย 7.60 ส่วนเจตคติเกี่ยวกับการจัดการขยะเพื่อสร้างรายได้ ของสมาชิกชุมชนพระยาประสิทธิ์พบว่า สมาชิกชุมชนพระยาประสิทธิ์ มีคะแนนเฉลี่ยเจตคติ

เกี่ยวกับการจัดการขยะเพื่อสร้างรายได้ โดยรวม อยู่ในระดับค่อนข้างสูง คือมีค่าคะแนนเฉลี่ย 3.51 โดยด้านที่มีเจตคติเกี่ยวกับการจัดการขยะเพื่อสร้างรายได้ ในระดับสูง คือด้านการสร้างรายได้จากขยะ มีค่าคะแนนเฉลี่ย 3.71 รองลงมา คือ ด้านการคัดแยกขยะเพื่อจำหน่าย มีค่าคะแนนเฉลี่ย 3.30

3. ผลการเปรียบเทียบระดับความรู้เกี่ยวกับการจัดการขยะเพื่อสร้างรายได้ ของสมาชิกชุมชนพระยาประสิทธิ์ เขตดุสิต โดยรวมและรายด้าน ได้แก่ ด้านการคัดแยกขยะเพื่อจำหน่าย และด้านการสร้างรายได้จากขยะ จำแนกตามคุณลักษณะของสมาชิกชุมชนพระยาประสิทธิ์ ได้แก่ ตัวแปรเพศ อายุ อาชีพ ระดับการศึกษา และรายได้ต่อเดือน พบว่า

3.1 สมาชิกชุมชนพระยาประสิทธิ์ เพศชายและเพศหญิง มีคะแนนเฉลี่ยระดับความรู้เกี่ยวกับการจัดการขยะเพื่อสร้างรายได้ โดยรวม ไม่แตกต่างกัน แต่เมื่อพิจารณาเปรียบเทียบระดับความรู้เกี่ยวกับการจัดการขยะเพื่อสร้างรายได้ ในแต่ละด้าน พบว่า ด้านการคัดแยกขยะเพื่อจำหน่าย สมาชิกชุมชนพระยาประสิทธิ์ มีคะแนนเฉลี่ยระดับความรู้แตกต่างกัน โดยสมาชิกชุมชนพระยาประสิทธิ์เพศหญิง มีคะแนนเฉลี่ยความรู้ด้านการคัดแยกขยะเพื่อจำหน่าย สูงกว่าสมาชิกชุมชนพระยาประสิทธิ์เพศชาย

3.2 สมาชิกชุมชนพระยาประสิทธิ์ที่มีอายุต่างกัน มีคะแนนเฉลี่ยระดับความรู้เกี่ยวกับการจัดการขยะเพื่อสร้างรายได้ โดยรวม ไม่แตกต่างกัน แต่เมื่อพิจารณาเปรียบเทียบระดับความรู้เกี่ยวกับการจัดการขยะเพื่อสร้างรายได้ ในแต่ละด้าน พบว่าด้านการคัดแยกขยะเพื่อจำหน่าย แตกต่างกัน โดยสมาชิกชุมชนพระยาประสิทธิ์ ที่มีอายุระหว่าง 30 - 40 ปี มีคะแนนเฉลี่ยระดับความรู้เกี่ยวกับการจัดการขยะเพื่อสร้างรายได้ ด้านการคัดแยกขยะเพื่อจำหน่าย สูงกว่าสมาชิกชุมชนพระยาประสิทธิ์ ที่มีอายุต่ำกว่า 30 ปี

3.3 สมาชิกชุมชนพระยาประสิทธิ์ที่มีอาชีพต่างกัน มีคะแนนเฉลี่ยระดับความรู้เกี่ยวกับการจัดการขยะเพื่อสร้างรายได้ โดยรวม แตกต่างกัน โดยสมาชิกชุมชนพระยาประสิทธิ์ที่มีอาชีพรับราชการ/รัฐวิสาหกิจ มีคะแนนเฉลี่ยระดับความรู้ เกี่ยวกับการจัดการขยะเพื่อสร้างรายได้ โดยรวม สูงกว่าสมาชิกชุมชนพระยาประสิทธิ์ ที่มีอาชีพพนักงานบริษัทเอกชน และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่าด้านการสร้างรายได้จากขยะ สมาชิกชุมชนพระยาประสิทธิ์ที่มีอาชีพต่างกัน มีคะแนนเฉลี่ยระดับความรู้ต่างกัน โดยสมาชิกชุมชนพระยาประสิทธิ์ ที่มีอาชีพรับราชการ/รัฐวิสาหกิจและอาชีพค้าขาย มีคะแนนเฉลี่ยระดับความรู้เกี่ยวกับการจัดการขยะเพื่อสร้างรายได้ ด้านการสร้างรายได้จากขยะ สูงกว่าสมาชิกชุมชนพระยาประสิทธิ์ ที่มีอาชีพพนักงานบริษัทเอกชน

3.4 สมาชิกชุมชนพระยาประสิทธิ์ที่มีระดับการศึกษา ต่ำกว่าปริญญาตรี และปริญญาตรีหรือเทียบเท่า มีคะแนนเฉลี่ยระดับความรู้ เกี่ยวกับการจัดการขยะเพื่อสร้างรายได้ โดยรวม ไม่แตกต่างกัน แต่เมื่อพิจารณาเปรียบเทียบระดับความรู้ เกี่ยวกับการจัดการขยะเพื่อสร้างรายได้ ในแต่ละด้าน พบว่า ด้านการคัดแยกขยะเพื่อจำหน่าย และด้านการสร้างรายได้จากขยะ

สมาชิกชุมชนพระยาประสิทธิ์ที่มีระดับการศึกษาต่างกัน มีคะแนนเฉลี่ยระดับความรู้แตกต่างกัน โดยสมาชิกชุมชนพระยาประสิทธิ์ที่มีการศึกษาระดับปริญญาตรีหรือเทียบเท่า มีความรู้ด้านการคัดแยกขยะเพื่อจำหน่าย สูงกว่าสมาชิกชุมชนพระยาประสิทธิ์ที่มีการศึกษาดำกว่าระดับปริญญาตรี แต่มีความรู้ด้านการสร้างรายได้จากขยะต่ำกว่า สมาชิกชุมชนพระยาประสิทธิ์ที่มีการศึกษาดำกว่าระดับปริญญาตรี

3.5 สมาชิกชุมชนพระยาประสิทธิ์ที่มีรายได้ต่อเดือนต่างกัน มีคะแนนเฉลี่ยระดับความรู้เกี่ยวกับการจัดการขยะเพื่อสร้างรายได้ โดยรวม ไม่แตกต่างกันแต่เมื่อพิจารณาเปรียบเทียบระดับความรู้ เกี่ยวกับการจัดการขยะเพื่อสร้างรายได้ ในแต่ละด้าน พบว่า ด้านการคัดแยกขยะเพื่อจำหน่าย สมาชิกชุมชนพระยาประสิทธิ์ที่มีรายได้ต่อเดือนต่างกัน มีคะแนนเฉลี่ยระดับความรู้แตกต่างกัน โดยสมาชิกชุมชนพระยาประสิทธิ์ที่มีรายได้ต่อเดือน สูงกว่า 12,700 บาท มีคะแนนเฉลี่ยระดับความรู้ ด้านการคัดแยกขยะเพื่อจำหน่าย สูงกว่าสมาชิกชุมชนพระยาประสิทธิ์ที่มีรายได้ต่อเดือน 6,500 – 12,700 บาท และด้านการสร้างรายได้จากขยะ สมาชิกชุมชนพระยาประสิทธิ์ที่มีรายได้ต่อเดือนต่างกันมีคะแนนเฉลี่ยระดับความรู้แตกต่างกัน โดยสมาชิกชุมชนพระยาประสิทธิ์ ที่มีรายได้ต่อเดือน ต่ำกว่า 6,500 บาท มีคะแนนเฉลี่ยระดับความรู้ด้านการสร้างรายได้จากขยะ สูงกว่าสมาชิกชุมชนพระยาประสิทธิ์ ที่มีรายได้ต่อเดือน 6,500 – 12,700 บาท

4. ผลการเปรียบเทียบระดับเจตคติเกี่ยวกับการจัดการขยะเพื่อสร้างรายได้ ของสมาชิกชุมชนพระยาประสิทธิ์ เขตดุสิต โดยรวมและรายด้าน ได้แก่ ด้านการคัดแยกขยะเพื่อจำหน่าย และด้านการสร้างรายได้จากขยะ จำแนกตามคุณลักษณะของสมาชิกชุมชนพระยาประสิทธิ์ ได้แก่ ตัวแปรเพศ อายุ อาชีพ ระดับการศึกษา และรายได้ต่อเดือน พบว่า

4.1 สมาชิกชุมชนพระยาประสิทธิ์ เพศชายและเพศหญิง มีคะแนนเฉลี่ยระดับเจตคติเกี่ยวกับการจัดการขยะเพื่อสร้างรายได้ โดยรวม ไม่แตกต่างกัน แต่เมื่อพิจารณาเปรียบเทียบระดับเจตคติเกี่ยวกับการจัดการขยะเพื่อสร้างรายได้ ในแต่ละด้าน พบว่า ด้านการคัดแยกขยะเพื่อจำหน่าย สมาชิกชุมชนพระยาประสิทธิ์ที่มีเพศต่างกันมีคะแนนเฉลี่ยระดับเจตคติด้านการคัดแยกขยะเพื่อจำหน่ายแตกต่างกัน โดยสมาชิกชุมชนพระยาประสิทธิ์เพศหญิง มีคะแนนเฉลี่ยเจตคติด้านการคัดแยกขยะเพื่อจำหน่าย สูงกว่า สมาชิกชุมชนพระยาประสิทธิ์เพศชาย

4.2 สมาชิกชุมชนพระยาประสิทธิ์ที่มีอายุต่างกัน มีคะแนนเฉลี่ยระดับเจตคติเกี่ยวกับการจัดการขยะเพื่อสร้างรายได้ โดยรวม ไม่แตกต่างกัน แต่เมื่อพิจารณาเปรียบเทียบระดับเจตคติเกี่ยวกับการจัดการขยะเพื่อสร้างรายได้ ในแต่ละด้าน พบว่าด้านการคัดแยกขยะเพื่อจำหน่าย สมาชิกชุมชนพระยาประสิทธิ์ที่มีอายุต่างกันมีคะแนนเฉลี่ยระดับเจตคติด้านการคัดแยกขยะเพื่อจำหน่ายแตกต่างกัน โดยสมาชิกชุมชนพระยาประสิทธิ์ ที่มีอายุระหว่าง 30 – 40 ปี มีคะแนนเฉลี่ยระดับเจตคติเกี่ยวกับการจัดการขยะเพื่อสร้างรายได้ ด้านการคัดแยกขยะเพื่อจำหน่าย สูงกว่าสมาชิกชุมชนพระยาประสิทธิ์ ที่มีอายุมากกว่า 50 ปี

4.3 สมาชิกชุมชนพระยาประสิทธิ์ที่มีอาชีพต่างกัน มีคะแนนเฉลี่ยระดับเจตคติเกี่ยวกับการจัดการขยะเพื่อสร้างรายได้ โดยรวม ไม่แตกต่างกัน และเมื่อพิจารณาเปรียบเทียบระดับเจตคติเกี่ยวกับการจัดการขยะเพื่อสร้างรายได้ ในแต่ละด้าน พบว่าทุกด้านไม่แตกต่างกัน

4.4 สมาชิกชุมชนพระยาประสิทธิ์ที่มีระดับการศึกษา ต่ำกว่าปริญญาตรี และปริญญาตรีหรือเทียบเท่า มีคะแนนเฉลี่ยระดับเจตคติเกี่ยวกับการจัดการขยะเพื่อสร้างรายได้ โดยรวม แตกต่างกัน โดยสมาชิกชุมชนพระยาประสิทธิ์ที่มีการศึกษาระดับปริญญาตรีหรือเทียบเท่า มีเจตคติเกี่ยวกับการจัดการขยะเพื่อสร้างรายได้สูงกว่าสมาชิกชุมชนพระยาประสิทธิ์ที่มีการศึกษาระดับต่ำกว่าปริญญาตรี และเมื่อพิจารณาเปรียบเทียบระดับเจตคติเกี่ยวกับการจัดการขยะเพื่อสร้างรายได้ ในแต่ละด้าน พบว่าด้านการคัดแยกขยะเพื่อจำหน่าย สมาชิกชุมชนพระยาประสิทธิ์ที่มีระดับการศึกษาต่างกัน มีคะแนนเฉลี่ยระดับเจตคติด้านการคัดแยกขยะเพื่อจำหน่ายแตกต่างกัน โดยสมาชิกชุมชนพระยาประสิทธิ์ ที่มีการศึกษาระดับปริญญาตรีหรือเทียบเท่า มีระดับเจตคติด้านการคัดแยกขยะเพื่อจำหน่าย สูงกว่าสมาชิกชุมชนพระยาประสิทธิ์ ที่มีการศึกษาระดับต่ำกว่าปริญญาตรี

4.5 สมาชิกชุมชนพระยาประสิทธิ์ที่มีรายได้ต่อเดือนต่างกัน มีคะแนนเฉลี่ยระดับเจตคติเกี่ยวกับการจัดการขยะเพื่อสร้างรายได้ โดยรวม แตกต่างกัน โดยสมาชิกชุมชนพระยาประสิทธิ์ ที่มีรายได้ต่อเดือนสูงกว่า 12,700 บาท มีคะแนนเฉลี่ยระดับเจตคติเกี่ยวกับการจัดการขยะเพื่อสร้างรายได้โดยรวม สูงกว่าสมาชิกชุมชนพระยาประสิทธิ์ ที่มีรายได้ต่อเดือน 6,500 – 12,700 บาท และเมื่อพิจารณาเปรียบเทียบระดับเจตคติเกี่ยวกับการจัดการขยะเพื่อสร้างรายได้ ในแต่ละด้าน พบว่าด้านการคัดแยกขยะเพื่อจำหน่าย สมาชิกชุมชนพระยาประสิทธิ์ที่มีรายได้ต่อเดือนต่างกัน มีคะแนนเฉลี่ยระดับเจตคติ ด้านการคัดแยกขยะเพื่อจำหน่าย แตกต่างกันโดยสมาชิกชุมชนพระยาประสิทธิ์ ที่มีรายได้ต่อเดือน สูงกว่า 12,700 บาท มีคะแนนเฉลี่ยระดับเจตคติ ด้านการคัดแยกขยะเพื่อจำหน่ายสูงกว่าสมาชิกชุมชนพระยาประสิทธิ์ ที่มีรายได้ต่อเดือน 6,500 – 12,700 บาท

อภิปรายผล

การวิจัยเรื่องความรู้และเจตคติเกี่ยวกับการจัดการขยะเพื่อสร้างรายได้ กรณีศึกษาชุมชนพระยาประสิทธิ์ เขตดุสิต กรุงเทพมหานคร มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความรู้และเจตคติของสมาชิกชุมชนพระยาประสิทธิ์ เกี่ยวกับการจัดการขยะเพื่อสร้างรายได้ รวมทั้งเปรียบเทียบความรู้และเจตคติเกี่ยวกับการจัดการขยะเพื่อสร้างรายได้ ของสมาชิกชุมชนพระยาประสิทธิ์ จำแนกตามเพศ อายุ อาชีพ ระดับการศึกษา และรายได้ต่อเดือน ผลการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้สามารถนำมาอภิปรายผล โดยจำแนกตามประเด็นการวิจัยได้ดังนี้

1. ความรู้ของสมาชิกชุมชนพระยาประสิทธิ์ เขตดุสิต กรุงเทพมหานคร เกี่ยวกับการจัดการขยะเพื่อสร้างรายได้ผลการวิจัยพบว่า สมาชิกชุมชนพระยาประสิทธิ์ มีความรู้เกี่ยวกับการจัดการขยะเพื่อสร้างรายได้ อยู่ในระดับสูงก็จริง แต่เมื่อพิจารณาแต่ละด้านพบว่าด้านการสร้างรายได้จากขยะ ยังไม่สูงนัก ดังนั้นผู้นำชุมชนและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรมีการให้ความรู้เกี่ยวกับการนำขยะมาใช้ประโยชน์ให้เพิ่มมากขึ้น ทั้งนี้เพราะประมาณ 95% ของขยะที่เกิดขึ้นในชีวิตประจำวัน ล้วนเป็นขยะที่นำกลับมาสู่กระบวนการผลิตเพื่อใช้ใหม่ได้ มีค่าเปรียบกับทองคำ เช่น เศษแก้ว กระจก และโลหะ โดยคิดเป็นมูลค่าประมาณวันละ 8 บาทต่อคน หรือปีละประมาณ 3,000 บาทต่อคน ดังนั้นควรมีการให้ความรู้เรื่องการคัดแยกขยะแก่ประชาชนตั้งแต่วัยเรียน เพื่อให้นำไปบอกต่อแก่สมาชิกในครอบครัวได้รู้ตามด้วย เพื่อให้ในที่สุดแล้วขยะจะได้เป็นที่ต้องการและอาจขาดตลาดในที่สุด(ผู้จัดการออนไลน์.2551)

2. เจตคติของสมาชิกชุมชนพระยาประสิทธิ์ เขตดุสิต กรุงเทพมหานคร เกี่ยวกับการจัดการขยะเพื่อสร้างรายได้ ผลการวิจัยพบว่า สมาชิกชุมชนพระยาประสิทธิ์ มีเจตคติเกี่ยวกับการจัดการขยะเพื่อสร้างรายได้ อยู่ในระดับค่อนข้างสูง โดยด้านการคัดแยกขยะเพื่อจำหน่าย อยู่ในระดับปานกลาง ดังนั้นผู้นำชุมชนและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องต่างๆ ควรมีการให้ความรู้และข้อมูลเกี่ยวกับการจัดการขยะ และกระตุ้นให้ประชาชนรู้ว่าประชาชนทุกคน สามารถช่วยรีไซเคิลขยะในชีวิตประจำวันได้ โดยพยายามให้รับรู้ว่าการแยกขยะเป็นหน้าที่ที่ทุกคนต้องทำ เหมือนกับกิจวัตรประจำวันอื่นๆ ซึ่งจะช่วยให้แทบจะไม่เกิดของเสียในครัวเรือนเลย แถมยังทำให้เกิดรายได้จากการขายขยะอีกด้วย (ผู้จัดการออนไลน์.2551)

3. การเปรียบเทียบความรู้เกี่ยวกับการจัดการขยะเพื่อสร้างรายได้ ของสมาชิกชุมชนพระยาประสิทธิ์ เขตดุสิต กรุงเทพมหานคร จำแนกตามตัวแปรเพศ อายุ อาชีพ ระดับการศึกษา และรายได้ต่อเดือน ปรากฏผลดังนี้

3.1 ตัวแปรเพศ ผลการวิจัยพบว่า สมาชิกชุมชนพระยาประสิทธิ์เพศหญิง มีความรู้เกี่ยวกับการจัดการขยะเพื่อสร้างรายได้ ด้านการคัดแยกขยะเพื่อจำหน่าย สูงกว่า เพศชาย ทั้งนี้อาจเป็นเพราะค่านิยมของสังคมไทยที่ระบุให้เพศหญิงต้องรับผิดชอบกิจการต่างๆภายในบ้าน ดูแลอาหารการกิน จัดเตรียมเครื่องอุปโภคและบริโภคให้แก่สมาชิกในครัวเรือน ซึ่งกิจกรรมต่างๆดังกล่าวจัดเป็นแหล่งขยะเหลือใช้ในครัวเรือน จึงทำให้เพศหญิงมีการแสวงหาความรู้ในการจัดเก็บขยะเหล่านั้น เพราะเมื่อมีขยะเหลือใช้จะเป็นหน้าที่ของแม่บ้านในการจัดการกำจัดขยะนั้นเพศหญิงจึงมีความรู้เกี่ยวกับการจัดการขยะสูงกว่าเพศชาย ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ เอกนรินทร์ กลิ่นหอม (2553: บทคัดย่อ) ที่ศึกษาเรื่องการศึกษาความรู้ ทศนคติ และพฤติกรรมจัดการขยะมูลฝอยของประชาชนในเขตเทศบาลตำบลจันทบุรี อำเภอแม่จัน จังหวัดเชียงราย พบว่าประชาชนเพศหญิงมีความรู้เกี่ยวกับการจัดการขยะดีกว่าประชาชนเพศชาย

3.2 ตัวแปรอายุ ผลการวิจัยพบว่า สมาชิกชุมชนพระยาประสิทธิ์ ที่มีอายุระหว่าง 30 – 40 ปี มีความรู้เกี่ยวกับการจัดการขยะเพื่อสร้างรายได้ ด้านการคัดแยกขยะเพื่อจำหน่าย สูงกว่า สมาชิกชุมชนพระยาประสิทธิ์ ที่มีอายุต่ำกว่า 30 ปี ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ ความรู้ หมายถึง สิ่งที่สั่งสมมาจากการศึกษาเล่าเรียน การค้นคว้า หรือประสบการณ์ รวมทั้งความสามารถเชิงปฏิบัติและทักษะ หรือหมายถึงความเข้าใจหรือสารสนเทศที่ได้รับมาจากประสบการณ์ และอาจหมายถึง สิ่งที่ได้รับมาจากการได้ยิน ได้ฟัง การคิด หรือการปฏิบัติ (พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ.2542.2546) ดังนั้นการที่สมาชิกชุมชนพระยาประสิทธิ์ ที่มีอายุระหว่าง 30 – 40 ปี มีความรู้เกี่ยวกับการจัดการขยะเพื่อสร้างรายได้ สูงกว่าสมาชิกชุมชนพระยาประสิทธิ์ ที่มีอายุต่ำกว่า 30 ปี อาจเนื่องมาจาก ประสบการณ์ และสิ่งที่ได้รับมาจากการได้ยิน ได้ฟัง การคิด หรือการปฏิบัติที่สูงกว่า ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ เอกนรินทร์ กลิ่นหอม (2553: บทคัดย่อ) ที่ศึกษาเรื่องการศึกษาความรู้ ทักษะ และพฤติกรรมจัดการขยะมูลฝอยของประชาชนในเขตเทศบาลตำบลจันจว้า อำเภอแม่จัน จังหวัดเชียงราย พบว่าประชาชนที่มีอายุอยู่ในช่วงวัยทำงานมีความรู้เกี่ยวกับการจัดการขยะสูงกว่าประชาชนช่วงอายุต่าง ๆ

3.3 ตัวแปรอาชีพ ผลการวิจัยพบว่า สมาชิกชุมชนพระยาประสิทธิ์ ที่มีอาชีพรับราชการ/รัฐวิสาหกิจ มีความรู้เกี่ยวกับการจัดการขยะเพื่อสร้างรายได้ สูงกว่าสมาชิกชุมชนพระยาประสิทธิ์ ที่มีอาชีพพนักงานบริษัทเอกชน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะอาชีพรับราชการมีโอกาสรับรู้ข่าวสารเกี่ยวกับการจัดการขยะเพื่อสร้างรายได้จากหน่วยงานที่สังกัด จึงเกิดการเรียนรู้และทำให้มีความรู้ สูงกว่ากลุ่มอาชีพอื่น ๆ ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ ปิยภัทร สายนรา (2552: บทคัดย่อ) ซึ่งศึกษาการจัดการขยะมูลฝอยแบบมีส่วนร่วมของประชาชน ในชุมชนวัดพระธาตุหนองบัว 1 เทศบาลนครอุบลราชธานี พบว่าประชาชนที่ประกอบอาชีพข้าราชการ มีวิธีการจัดการขยะมูลฝอยที่มีประสิทธิภาพสูงกว่าอาชีพอื่น และผลการวิจัยของ เอกนรินทร์ กลิ่นหอม (2553: บทคัดย่อ) ที่ศึกษาเรื่องการศึกษาความรู้ ทักษะ และพฤติกรรมจัดการขยะมูลฝอยของประชาชนในเขตเทศบาลตำบลจันจว้า อำเภอแม่จัน จังหวัดเชียงราย พบว่าประชาชนที่มีอาชีพรับราชการมีความรู้เกี่ยวกับการจัดการขยะสูงกว่าประชาชนอาชีพอื่น ๆ

3.4 ตัวแปรระดับการศึกษา ผลการวิจัยพบว่า สมาชิกชุมชนพระยาประสิทธิ์ ที่มีการศึกษาระดับปริญญาตรีหรือเทียบเท่า มีความรู้เกี่ยวกับการจัดการขยะเพื่อสร้างรายได้ ด้านการคัดแยกขยะเพื่อจำหน่าย สูงกว่าสมาชิกชุมชนพระยาประสิทธิ์ที่มีการศึกษาดำกว่าระดับปริญญาตรี อาจเป็นเพราะความรู้ หมายถึง สิ่งที่สั่งสมมาจากการศึกษาเล่าเรียน การค้นคว้า รวมทั้งความสามารถเชิงปฏิบัติและทักษะ หรือหมายถึง ความเข้าใจ หรือสารสนเทศที่ได้รับมาจากประสบการณ์ และอาจหมายถึง สิ่งที่ได้รับมาจากการได้ยิน ได้ฟัง การคิด หรือการปฏิบัติ (พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ.2542.2546) ดังนั้นการที่สมาชิกชุมชนพระยาประสิทธิ์ ที่มีการศึกษาระดับปริญญาตรี มีความรู้เกี่ยวกับการจัดการขยะเพื่อสร้างรายได้ สูงกว่าสมาชิก

ชุมชนพระยาประสิทธิ์ ที่มีการศึกษต่ำกว่าระดับปริญญาตรี จึงอาจเนื่องมาจากการศึกษาเล่าเรียนที่สูงกว่า จึงส่งผลให้สมาชิกชุมชนพระยาประสิทธิ์ที่มีการศึกษาระดับปริญญาตรีหรือเทียบเท่า มีความรู้เกี่ยวกับการจัดการขยะเพื่อสร้างรายได้ ด้านการคัดแยกขยะเพื่อจำหน่าย สูงกว่าสมาชิกชุมชนพระยาประสิทธิ์ที่มีการศึกษต่ำกว่าระดับปริญญาตรี ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ เอกนรินทร์ กลิ่นหอม (2553: บทคัดย่อ) ที่ศึกษาเรื่องการศึกษาความรู้ ทักษะและพฤติกรรมการจัดการขยะมูลฝอยของประชาชน ในเขตเทศบาลตำบลจันจว้า อำเภอแม่จัน จังหวัดเชียงราย พบว่าประชาชนที่มีการศึกษาระดับปริญญาตรี/สูงกว่า มีความรู้เกี่ยวกับการจัดการขยะสูงกว่า ประชาชนที่มีระดับการศึกษาต่ำกว่า

3.5 ตัวแปรรายได้ต่อเดือน ผลการวิจัยพบว่า สมาชิกชุมชนพระยาประสิทธิ์ที่มีรายได้ต่อเดือน สูงกว่า 12,700 บาท มีความรู้เกี่ยวกับการจัดการขยะเพื่อสร้างรายได้ ด้านการคัดแยกขยะเพื่อจำหน่าย และด้านการสร้างรายได้จากขยะ สูงกว่าสมาชิกชุมชนพระยาประสิทธิ์ที่มีรายได้ต่อเดือน 6,500 – 12,700 บาท ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ ผู้ที่มีรายได้สูงย่อมอาจเป็นเพราะมีอายุมาก มีการศึกษาสูง หรือมีประสบการณ์สูง จึงทำให้มีความรู้เกี่ยวกับการจัดการขยะเพื่อสร้างรายได้สูงตามไปด้วย ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ เอกนรินทร์ กลิ่นหอม (2553: บทคัดย่อ) ที่ศึกษาเรื่องการศึกษาความรู้ ทักษะและพฤติกรรมการจัดการขยะมูลฝอยของประชาชน ในเขตเทศบาลตำบลจันจว้า อำเภอแม่จัน จังหวัดเชียงรายพบว่าประชาชนที่มีรายได้มากกว่า 30,000 บาท มีความรู้เกี่ยวกับการจัดการขยะมากที่สุด

4. การเปรียบเทียบเจตคติเกี่ยวกับการจัดการขยะเพื่อสร้างรายได้ ของสมาชิกชุมชนพระยาประสิทธิ์ เขตดูลิต กรุงเทพมหานคร จำแนกตามตัวแปรเพศ อายุ อาชีพ ระดับการศึกษา และรายได้ต่อเดือน ปรากฏผลดังนี้

4.1 ตัวแปรเพศ ผลการวิจัยพบว่า สมาชิกชุมชนพระยาประสิทธิ์เพศหญิง มีเจตคติเกี่ยวกับการจัดการขยะเพื่อสร้างรายได้ ด้านการคัดแยกขยะเพื่อจำหน่าย สูงกว่าเพศชาย ทั้งนี้อาจเป็นเพราะสังคมไทยมีแนวโน้มที่จะอบรมเลี้ยงดู บุตรเพศหญิงให้มีความอ่อนโยน สุภาพเรียบร้อย มีความรับผิดชอบ ในขณะที่บุตรเพศชายจะได้รับการอบรมให้มีความเข้มแข็ง และโดยธรรมชาติเพศชายและเพศหญิง มีลักษณะแตกต่างกันทั้งโครงสร้างทางร่างกายและจิตใจ ลักษณะนี้ย่อมมีผลต่อแนวคิดของเพศทั้งสอง จึงอาจทำให้เพศหญิงและเพศชายมีเจตคติ เกี่ยวกับการจัดการขยะเพื่อสร้างรายได้แตกต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ เอกนรินทร์ กลิ่นหอม (2553: บทคัดย่อ) ที่ศึกษาเรื่องการศึกษาความรู้ ทักษะและพฤติกรรมการจัดการขยะมูลฝอยของประชาชน ในเขตเทศบาลตำบลจันจว้า อำเภอแม่จัน จังหวัดเชียงราย พบว่าประชาชนเพศหญิงมีเจตคติในการจัดการขยะมูลฝอยดีกว่าประชาชนเพศชาย

4.2 ตัวแปรอายุ ผลการวิจัยพบว่า สมาชิกชุมชนพระยาประสิทธิ์ ที่มีอายุระหว่าง 30 – 40 ปี มีเจตคติเกี่ยวกับการจัดการขยะเพื่อสร้างรายได้ ด้านการคัดแยกขยะเพื่อจำหน่าย สูงกว่า

สมาชิกชุมชนพระยาประสิทธิ์ ที่มีอายุมากกว่า 50 ปี ทั้งนี้อาจเป็นเพราะเจตคติสามารถสร้างให้เกิดขึ้นได้จากการรับรู้ข่าวสารจากสื่อต่างๆ ซึ่งบุคคลที่มีอายุระหว่าง 30 – 40 ปี อยู่ในช่วงวัยของการรับรู้ข่าวสารต่างๆ และมีการเข้าถึงสื่อต่างๆ ได้มากกว่าบุคคลที่มีอายุมากกว่า 50 ปี จึงอาจส่งผลให้สมาชิกชุมชนพระยาประสิทธิ์ ที่มีอายุระหว่าง 30 – 40 ปี มีเจตคติเกี่ยวกับการจัดการขยะเพื่อสร้างรายได้ ด้านการคัดแยกขยะเพื่อจำหน่าย สูงกว่าสมาชิกชุมชนพระยาประสิทธิ์ ที่มีอายุมากกว่า 50 ปี ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ เอกนรินทร์ กลิ่นหอม (2553: บทคัดย่อ) ที่ศึกษาเรื่องการศึกษาความรู้ ทักษะและพฤติกรรมการจัดการขยะมูลฝอยของประชาชน ในเขตเทศบาลตำบลจันจว้า อำเภอแม่จัน จังหวัดเชียงราย พบว่าประชาชนที่มีอายุ 20-35 ปี มีทัศนคติในการกำจัดขยะมูลฝอยสูงที่สุด

4.3 ตัวแปรอาชีพ ผลการวิจัยพบว่า สมาชิกชุมชนพระยาประสิทธิ์ ที่มีอาชีพต่างกันมีเจตคติเกี่ยวกับการจัดการขยะเพื่อสร้างรายได้ ไม่แตกต่างกัน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะปัจจุบันหน่วยงานต่างๆ ทั้งภาครัฐและเอกชน ได้พยายามส่งเสริมให้ประชาชนเกิดความตระหนักในการจัดการขยะ การคัดแยกขยะ รวมทั้งการสร้างรายได้จากขยะ โดยมีการให้ความรู้และรณรงค์ผ่านสื่อต่างๆ อย่างต่อเนื่องสม่ำเสมอ จึงทำให้บุคคลไม่ว่าประกอบอาชีพใด ๆ ก็ตามย่อมมีโอกาสได้รับความรู้ที่ถูกต้องเหมาะสม เกี่ยวกับการจัดการขยะเพื่อสร้างรายได้ไม่ต่างกัน จึงส่งผลให้มีเจตคติเกี่ยวกับการจัดการขยะเพื่อสร้างรายได้ไม่แตกต่างกันซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ เอกนรินทร์ กลิ่นหอม (2553: บทคัดย่อ) ที่ศึกษาเรื่องการศึกษาความรู้ ทักษะและพฤติกรรมการจัดการขยะมูลฝอยของประชาชน ในเขตเทศบาลตำบลจันจว้า อำเภอแม่จัน จังหวัดเชียงราย พบว่าประชาชนที่มีอาชีพต่างกันมีทัศนคติเกี่ยวกับการจัดการขยะไม่แตกต่างกัน

4.4 ตัวแปรระดับการศึกษา ผลการวิจัยพบว่า สมาชิกชุมชนพระยาประสิทธิ์ ที่มีการศึกษาระดับปริญญาตรีหรือเทียบเท่า มีเจตคติเกี่ยวกับการจัดการขยะเพื่อสร้างรายได้สูงกว่าสมาชิกชุมชนพระยาประสิทธิ์ที่มีการศึกษาระดับต่ำกว่าปริญญาตรี ทั้งนี้อาจเป็นเพราะเจตคติหมายถึงความรู้สึกรู้สึกของบุคคล อันเป็นผลเนื่องมาจากการเรียนรู้และประสบการณ์ ซึ่งเป็นตัวกระตุ้นให้บุคคลแสดงพฤติกรรมต่อสิ่งต่างๆ ไปในทิศทางใดทิศทางหนึ่งซึ่งอาจเป็นไปในลักษณะสนับสนุนหรือต่อต้านก็ได้ (พวงรัตน์ ทวีรัตน์.2540: 106) ซึ่งผู้ที่มีการศึกษาระดับปริญญาตรีย่อมได้รับความรู้และการส่งเสริมในการจัดการขยะเพื่อสร้างรายได้ มากกว่าผู้ที่มีการศึกษาระดับต่ำกว่าปริญญาตรี จึงอาจส่งผลให้สมาชิกชุมชนพระยาประสิทธิ์ที่มีการศึกษาระดับปริญญาตรีหรือเทียบเท่า มีระดับเจตคติเกี่ยวกับการจัดการขยะเพื่อสร้างรายได้สูงกว่าสมาชิกชุมชนพระยาประสิทธิ์ที่มีการศึกษาระดับต่ำกว่าปริญญาตรี ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ เอกนรินทร์ กลิ่นหอม (2553: บทคัดย่อ) ที่ศึกษาเรื่องการศึกษาความรู้ ทักษะและพฤติกรรมการจัดการขยะมูลฝอยของประชาชน ในเขตเทศบาลตำบลจันจว้า อำเภอแม่จัน จังหวัดเชียงราย พบว่า ประชาชนที่มี

การศึกษาระดับปริญญาตรี/สูงกว่ามีทัศนคติเกี่ยวกับการจัดการขยะสูงกว่าประชาชนที่ไม่เคยเข้าเรียนเลย

4.5 ตัวแปรรายได้ต่อเดือน ผลการวิจัยพบว่า สมาชิกชุมชนพระยาประสิทธิ์ ที่มีรายได้ต่อเดือน สูงกว่า 12,700 บาท มีเจตคติเกี่ยวกับการจัดการขยะเพื่อสร้างรายได้ สูงกว่าสมาชิกชุมชนพระยาประสิทธิ์ ที่มีรายได้ต่อเดือน 6,500 – 12,700 บาท ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ ผู้ที่มีรายได้สูงย่อมอาจเป็นเพราะมีอายุมาก มีการศึกษาสูง หรือมีประสบการณ์สูง จึงทำให้มีการรับรู้ข้อมูลข่าวสารที่ดีเกี่ยวกับการจัดการขยะเพื่อสร้างรายได้มาก ส่งผลให้มีเจตคติที่ดีเกี่ยวกับการจัดการขยะเพื่อสร้างรายได้สูงตามไปด้วย จึงทำให้สมาชิกชุมชนพระยาประสิทธิ์ที่มีรายได้ต่อเดือน สูงกว่า 12,700 บาท มีระดับเจตคติเกี่ยวกับการจัดการขยะเพื่อสร้างรายได้สูงกว่าสมาชิกชุมชนพระยาประสิทธิ์ ที่มีรายได้ต่อเดือน 6,500 – 12,700 บาท ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ เอกนรินทร์ กลิ่นหอม (2553: บทคัดย่อ) ที่ศึกษาเรื่องการศึกษาความรู้ ทัศนคติและพฤติกรรมการจัดการขยะมูลฝอยของประชาชน ในเขตเทศบาลตำบลจันจว้า อำเภอแม่จัน จังหวัดเชียงราย พบว่า ประชาชนที่มีรายได้ 15,000 - 30,000 บาท มีเจตคติเกี่ยวกับการจัดการขยะสูงกว่าประชาชนที่มีรายได้ต่ำกว่า 5,000 บาท

ข้อเสนอแนะ

ผลการวิจัยที่ได้ ผู้วิจัยสรุปข้อเสนอแนะได้ ดังนี้

ข้อเสนอแนะทั่วไป

1. จากผลการวิจัย พบว่า สมาชิกชุมชนพระยาประสิทธิ์ มีความรู้ด้านการสร้างรายได้จากขยะ ยังไม่สูงนัก ดังนั้นผู้นำชุมชนและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรมีการให้ความรู้เกี่ยวกับการนำขยะมาใช้ประโยชน์ การคัดแยกประเภทขยะภายในบ้าน เพื่อให้สามารถจำหน่ายได้ในราคาสูงขึ้น เป็นการเพิ่มรายได้ให้แก่ตนเองและครอบครัว เช่น

1.1 ขยะอินทรีย์อาจจัดโครงการให้ความรู้เกี่ยวกับการทำปุ๋ยหมัก ปุ๋ยชีวภาพ

1.2 ขยะรีไซเคิล อาจให้ความรู้เกี่ยวกับวิธีการคัดแยกขยะ การจัดเก็บขยะ ควรมีการรายงานราคารับซื้อขยะแต่ละชนิดให้เป็นปัจจุบัน รวมทั้งให้ความรู้เกี่ยวกับช่วงเวลาที่เหมาะสม

ในการจำหน่ายขยะแต่ละชนิด

1.3 จัดตั้งธนาคารขยะ

1.4 จัดอบรมความรู้เกี่ยวกับการประดิษฐ์สิ่งของจากขยะ เพื่อใช้ในครัวเรือน เป็นการช่วยลดรายจ่าย และเพื่อจัดจำหน่ายเป็นการสร้างรายได้ให้กับครอบครัวโดยหน่วยงานที่เกี่ยวข้องอาจช่วยหาตลาดในการกระจายสินค้าที่สมาชิกผลิตขึ้น

2. ควรมีการจัดกิจกรรมเพื่อปลูกจิตสำนึก สร้างค่านิยม และสร้างเจตคติที่ดีเกี่ยวกับการจัดการขยะเพื่อสร้างรายได้ รวมทั้งควรมีการติดตามการดำเนินการจัดกิจกรรมส่งเสริมการ

จัดการขยะเพื่อสร้างรายได้อย่างสม่ำเสมอ สร้างเสริมแนวคิดเกี่ยวกับปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ตามแนวพระราชดำริ เพื่อช่วยสร้างเสริมลักษณะนิสัยและแนวทางในการดำเนินชีวิตที่เหมาะสม ให้กับสมาชิกชุมชนพระยาประสิทธิ์

ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัย

1. ควรมีการศึกษาปัจจัยต่างๆ ทั้งทางด้านจิตสังคมและด้านจิตลักษณะ ที่อาจส่งผลต่อ เจตคติเกี่ยวกับการจัดการขยะเพื่อสร้างรายได้ของสมาชิกชุมชนพระยาประสิทธิ์ เช่น สังคมกลุ่ม เพื่อน ค่านิยม แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ เป็นต้น เพื่อหาแนวทางในการส่งเสริมคุณลักษณะทางด้านจิต สังคมและด้านจิตลักษณะ ให้แก่สมาชิกชุมชนพระยาประสิทธิ์ได้อย่างเหมาะสม เพื่อช่วยส่งเสริม ให้สมาชิกชุมชนพระยาประสิทธิ์ มีเจตคติที่ดีเกี่ยวกับการจัดการขยะเพื่อสร้างรายได้ที่เหมาะสม ต่อไป

2. ควรมีการศึกษา ความต้องการและความสนใจของสมาชิกชุมชนพระยาประสิทธิ์ ในการฝึกอบรมความรู้ต่างๆ เช่น การแปรรูปขยะรีไซเคิล มาเป็นข้าวของเครื่องใช้ เพื่อจำหน่าย สร้างรายได้เพิ่มขึ้น โดยไม่ต้องลงทุนซื้อวัตถุดิบ เพราะหาได้ง่ายในชุมชน เพื่อหาแนวทางในการ ส่งเสริมได้อย่างเหมาะสมต่อไป

3. ควรมีการศึกษาความตระหนักในการจัดการขยะในครัวเรือน ของสมาชิกชุมชนพระยา ประสิทธิ์ เพื่อหาแนวทางในการส่งเสริมได้อย่างเหมาะสมต่อไป

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- กรมควบคุมมลพิษ.2547. การจัดการขยะมูลฝอยอย่างครบวงจร. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์คุรุสภา
- กรมควบคุมมลพิษ.2552.คู่มือแนวทางและข้อกำหนดเบื้องต้น การลดและใช้ประโยชน์จาก
ขยะมูลฝอย. กรุงเทพฯ : กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
- กรมควบคุมมลพิษ.2553. คู่มือการคัดแยกขยะมูลฝอยอย่างถูกวิธีและเพิ่มมูลค่า. กรุงเทพฯ :
สำนักพิมพ์ บริษัทซีซีจำกัด
- กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น.2550.มาตรฐานการจัดการขยะมูลฝอยและสิ่งปฏิกูล.
กรุงเทพฯ : กระทรวงมหาดไทย.
- กรมส่งเสริมคุณภาพสิ่งแวดล้อม.2538.การอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม.กรุงเทพฯ :โรงพิมพ์ชุมนุม
สหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย
- กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม. 2554.อุตสาหกรรมสาร ปีที่ 54 ฉบับเดือนมกราคม – กุมภาพันธ์
กัลยา วานิชย์บัญชา. 2546. การวิเคราะห์สถิติ: สถิติสำหรับการบริหารและการวิจัย.
กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- กิตติภูมิ มีประดิษฐ์. 2552. สร้างความตระหนักในสิ่งแวดล้อม....หยุดมรดกแห่งมลพิษ [30
มิถุนายน 2552] <http://www.sahavicha.com> เข้าถึงเมื่อ 8 กันยายน 2557
- จันทร์เพ็ญ บุญฉาย. 2552. การจัดการการเงินส่วนบุคคล: กรณีศึกษาเฉพาะกลุ่มวัยทำงาน
ในเขตกรุงเทพมหานคร. กรุงเทพฯ :มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต.
- จุฑารัตน์ เอื้ออำนวย. 2549.จิตวิทยาสังคม.กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
- ชูศรี วงศ์รัตน์. 2544. เทคนิคการใช้สถิติเพื่อการวิจัย. กรุงเทพฯ : เทพเนรมิตรการพิมพ์.
- ชานินทร์ ศิลปจารุ. 2547. คู่มือการวิจัยและวิเคราะห์ข้อมูลด้วยโปรแกรม SPSS. นนทบุรี :
โรงพิมพ์นิตการพิมพ์
- บุญชม ศรีสะอาด. 2535. การวิจัยเบื้องต้น. กรุงเทพฯ : สุวีริยาสาส์น.
- ปิยภัทร สายนรา.2552. การจัดการขยะมูลฝอยแบบมีส่วนร่วมของประชาชน: กรณีศึกษา
ชุมชนวัดพระธาตุหนองบัว 1 เทศบาลนครอุบลราชธานี. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตร
มหาบัณฑิต สาขาสังคมศาสตร์เพื่อการพัฒนา. อุบลราชธานี: บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี.
- ผู้จัดการออนไลน์."ธุรกิจขยะ" สร้างรายได้จากของทิ้งให้ครัวเรือนปีละ 3 พัน. 10 มิถุนายน
2551. <http://www.manager.co.th> เข้าถึงเมื่อ 8 กันยายน 2557
- พวงรัตน์ ทวีรัตน์. 2535. วิธีการวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์และสังคมศาสตร์. กรุงเทพฯ :
บริษัทฟิงเกอร์ปริ้นแอนด์มีเดียจำกัด.

- มนนภา เทพสุด. 2549. "สภาวะโลกร้อน: หายนะภัยสำหรับมนุษยชาติ". วารสารศรีปทุมปริทัศน์ ฉบับมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์. ปีที่ 6 ฉบับที่ 1
- มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช. 2539. เอกสารชุดฝึกอบรมการเรียนรู้การทำวิจัยด้วยตนเอง. นนทบุรี: สำนักพิมพ์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช.
- ราชบัณฑิตยสถาน. 2546. พจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2542. กรุงเทพฯ: นานมีบุ๊คส์พับลิเคชั่น.
- ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. 2538. เทคนิคการวิจัยทางการศึกษา. กรุงเทพฯ : สุวีริยาสาส์น.
- ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. 2540. สถิติวิทยาทางการวิจัย. กรุงเทพฯ : สุวีริยาสาส์น
- วิจารณ์ พานิช. 2548. การจัดการความรู้กับการบริหารราชการแนวใหม่. กรุงเทพฯ: สถาบันส่งเสริมการจัดการความรู้เพื่อสังคม
- วิเชียร เกตุสิงห์. 2538. สถิติวิเคราะห์สำหรับการวิจัย. พิมพ์ครั้งที่ 9. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช.
- วิเชียร เกตุสิงห์. 2538. "ค่าเฉลี่ยกับการแปลความหมาย: เรื่องง่ายๆที่บางครั้งก็พลาดได้". ข่าวสารการวิจัยการศึกษา. ปีที่ 18 ฉบับที่ 3 กุมภาพันธ์ – มีนาคม: 8 – 11
- วีระพล บดีรัฐ. 2547. เงินทองของมีค่า ช่วงชั้นที่ 1. กรุงเทพฯ : ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย
- วีระพล บดีรัฐ. 2547. เงินทองของมีค่า ช่วงชั้นที่ 2. กรุงเทพฯ : ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย.
- สนทยา เขมวิรัตน์. 2555. ปัญหาและแนวทางในการพัฒนาการออม : กรณีศึกษาชุมชน พระยาประสิทธิ์ เขตดุสิต กรุงเทพมหานคร. กรุงเทพฯ : คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร
- สมไทย วงศ์เจริญ. 2544. การคัดแยกขยะรีไซเคิล. กรุงเทพฯ: กรมส่งเสริมคุณภาพสิ่งแวดล้อม กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
- สุชา จันทน์เอมและสุรางค์ จันทน์เอม. 2520. จิตวิทยาสังคม. กรุงเทพฯ : แพร่พิทยา
- สำนักงานจัดการกากของเสียและสารอันตราย. 2552. การจัดการขยะกากของเสียอันตราย จากชุมชนในกรุงเทพมหานคร. [27 เมษายน 2552] <http://www.pcd.go.th> เข้าถึงเมื่อ 18 กันยายน 2557
- อมร โสภณวิเชษฐ์เชษฐ์วงศ์. 2541. ตรรกวิทยาเบื้องต้น. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยรามคำแหง
- เอกนรินทร์ กลิ่นหอม. 2553. การศึกษาความรู้ ทัศนคติ และพฤติกรรมการจัดการขยะมูลฝอยของประชาชนในเขต เทศบาลตำบลจันทน์จ้าว อำเภอแม่จัน จังหวัดเชียงราย. วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาสาธารณสุขศาสตร์สิ่งแวดล้อม. เชียงราย: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย

Bloom, Benjamin S. 1976. **Human Characteristics and School Learning**. New York:

Mc Graw - Hall Book Co.

Cronbach, Lee J. 1970. **Essential of Psychology Testing**. 3rd ed. New York:

Harper and Row.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

รายชื่อผู้เชี่ยวชาญ

รายชื่อผู้เชี่ยวชาญ

1. ผู้ช่วยศาสตราจารย์พรประภา แสงสินเจริญชัย การศึกษามหาบัณฑิต(การอุดมศึกษา)
 ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ระดับ 8
 สาขาวิชาการจัดการ
 คณะบริหารธุรกิจ
 มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร
 บธ.ม.
2. อาจารย์สมใจ ฉินชนะปทุมพร อาจารย์ ระดับ 7
 สาขาวิชาการบัญชี
 คณะบริหารธุรกิจ
 มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร
3. อาจารย์ศรีนัย คุณเนนทราศัย บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต (บธ.ม.)
 อาจารย์ ระดับ 7
 สาขาวิชาการจัดการ
 คณะบริหารธุรกิจ
 มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร
4. นางดำรงฤดี มิตรภักดี พณิชยศาสตร์มหาบัณฑิต
 ข้าราชการบำนาญ
 อดีตอาจารย์สาขาวิชาการเงิน
 คณะบริหารธุรกิจ
 มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร
5. อาจารย์สมศรี เว็นทอง บัญชีมหาบัณฑิต (บธ.ม.)
 อาจารย์ ระดับ 7
 สาขาวิชาการบัญชี
 คณะบริหารธุรกิจ
 มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

ภาคผนวก ข.

ผลการวิเคราะห์คุณภาพเครื่องมือ

แบบทดสอบความรู้และแบบสอบถามเจตคติเกี่ยวกับการจัดการขยะเพื่อสร้างรายได้ :

กรณีศึกษาชุมชนพระยาประสิทธิ์ เขตดุสิต กรุงเทพมหานคร

คุณภาพแบบทดสอบความรู้เกี่ยวกับการจัดการขยะเพื่อสร้างรายได้ กรณีศึกษา:

ชุมชนพระยาประสิทธิ์ เขตดุสิต กรุงเทพมหานคร

คุณภาพเครื่องมือด้านความเที่ยงตรง

ค่าดัชนีความสอดคล้องจากผู้เชี่ยวชาญจำนวน 5 ท่าน

ข้อ	คะแนนจากผู้เชี่ยวชาญ					ค่า IOC.	คุณภาพ
	1.	2.	3.	4.	5.		
1.	1	1	1	1	1	1.00	ใช้ได้
2.	1	1	1	1	1	1.00	ใช้ได้
3.	1	1	1	1	1	1.00	ใช้ได้
4.	1	1	1	1	1	1.00	ใช้ได้
5.	1	1	0	1	1	0.80	ใช้ได้
6.	1	0	1	1	1	0.80	ใช้ได้
7.	1	1	1	0	1	0.80	ใช้ได้
8.	1	1	1	1	1	1.00	ใช้ได้
9.	1	1	1	1	1	1.00	ใช้ได้
10.	1	1	0	1	1	0.80	ใช้ได้
11.	1	1	1	1	1	1.00	ใช้ได้
12.	0	1	1	1	1	0.80	ใช้ได้
13.	1	1	1	1	0	0.80	ใช้ได้
14.	1	1	1	1	1	1.00	ใช้ได้
15.	1	0	1	1	1	0.80	ใช้ได้
16.	1	1	1	1	1	1.00	ใช้ได้
17.	1	1	1	1	1	1.00	ใช้ได้
18.	1	1	1	1	1	1.00	ใช้ได้
19.	1	1	1	1	1	1.00	ใช้ได้
20.	1	1	1	0	1	0.80	ใช้ได้

คุณภาพแบบทดสอบความรู้เกี่ยวกับการจัดการขยะเพื่อสร้างรายได้ กรณีศึกษา:

ชุมชนพระยาประสิทธิ์ เขตดุสิต กรุงเทพมหานคร

ด้านค่าอำนาจจำแนกและค่าความเชื่อมั่น

ด้านการตัดแยกขยะเพื่อจำหน่าย

ข้อ คำถาม	Scale Mean if Item Deleted	Scale Variance if Item Deleted	Corrected Item- Total Correlation	Alpha if Item Deleted	คุณภาพ
1.	6.9000	4.8673	.1897	.7898	ใช้ได้
2.	7.0800	4.0751	.4704	.7642	ใช้ได้
3.	6.9000	4.8673	.1897	.7898	ใช้ได้
4.	7.0400	4.1616	.4679	.7646	ใช้ได้
5.	7.0000	4.2449	.4828	.7639	ใช้ได้
6.	7.1200	3.9445	.5107	.7588	ใช้ได้
7.	7.0800	4.4833	.2099	.7970	ใช้ได้
8.	7.0800	4.3200	.3110	.7847	ใช้ได้
9.	7.3600	3.2555	.8212	.7050	ใช้ได้
10.	7.3600	3.2963	.7938	.7102	ใช้ได้

Reliability Coefficients

N of Cases = 50.0

N of Items = 10

Alpha = .7848

ด้านการสร้างรายได้จากขยะ

ข้อ คำถาม	Scale Mean if Item Deleted	Scale Variance if Item Deleted	Corrected Item- Total Correlation	Alpha if Item Deleted	คุณภาพ
11.	7.0800	3.6261	.3174	.6666	ใช้ได้
12.	7.1600	3.6882	.2676	.6783	ใช้ได้
13.	6.8600	3.9596	.2459	.6759	ใช้ได้
14.	6.8200	3.8649	.3770	.6563	ใช้ได้
15.	6.8800	3.8629	.2922	.6685	ใช้ได้
16.	6.8400	3.8514	.3525	.6591	ใช้ได้
17.	6.8200	3.8241	.3227	.6633	ใช้ได้
18.	7.0000	3.2245	.6138	.6004	ใช้ได้
19.	6.8600	3.6739	.4566	.6409	ใช้ได้
20.	6.9800	3.8159	.2469	.6792	ใช้ได้

Reliability Coefficients

N of Cases = 50.0

N of Items = 10

Alpha = .6830

คุณภาพแบบทดสอบความรู้เกี่ยวกับการจัดการขยะเพื่อสร้างรายได้รวมทั้งฉบับ

Reliability Coefficients

N of Cases = 50.0

N of Items = 20

Alpha = .8386

คุณภาพแบบสอบถามเจตคติเกี่ยวกับการจัดการขยะเพื่อสร้างรายได้ กรณีศึกษา:

ชุมชนพระยาประสิทธิ์ เขตดุสิต กรุงเทพมหานคร

คุณภาพเครื่องมือด้านความเที่ยงตรง

ค่าดัชนีความสอดคล้องจากผู้เชี่ยวชาญจำนวน 5 ท่าน

ข้อ	คะแนนจากผู้เชี่ยวชาญ					ค่า IOC.	คุณภาพ
	1.	2.	3.	4.	5.		
1.	1	0	1	1	1	0.80	ใช้ได้
2.	1	1	1	0	1	0.80	ใช้ได้
3.	1	1	1	1	1	1.00	ใช้ได้
4.	1	1	1	1	1	1.00	ใช้ได้
5.	1	1	0	1	1	0.80	ใช้ได้
6.	1	0	1	1	1	0.80	ใช้ได้
7.	1	1	1	0	1	0.80	ใช้ได้
8.	0	1	1	1	1	0.80	ใช้ได้
9.	1	1	1	1	1	1.00	ใช้ได้
10.	1	1	1	1	1	1.00	ใช้ได้
11.	1	1	1	1	1	1.00	ใช้ได้
12.	0	1	1	1	1	0.80	ใช้ได้
13.	1	1	1	1	0	0.80	ใช้ได้
14.	1	1	1	1	1	1.00	ใช้ได้
15.	1	0	1	1	1	0.80	ใช้ได้
16.	1	1	1	0	1	0.80	ใช้ได้
17.	1	1	1	1	0	0.80	ใช้ได้
18.	1	1	1	1	1	1.00	ใช้ได้
19.	1	0	1	1	1	0.80	ใช้ได้
20.	1	1	1	0	1	0.80	ใช้ได้

คุณภาพแบบสอบถามเจตคติเกี่ยวกับการจัดการขยะเพื่อสร้างรายได้ กรณีศึกษา:

ชุมชนพระยาประสิทธิ์ เขตดุสิต กรุงเทพมหานคร

ด้านค่าอำนาจจำแนกและค่าความเชื่อมั่น

ด้านการคัดแยกขยะเพื่อจำหน่าย

ข้อ คำถาม	Scale Mean if Item Deleted	Scale Variance if Item Deleted	Corrected Item- Total Correlation	Alpha if Item Deleted	คุณภาพ
1.	28.2800	44.0016	.4825	.9150	ใช้ได้
2.	28.2600	43.4208	.5287	.9125	ใช้ได้
3.	28.4200	39.7180	.7633	.8986	ใช้ได้
4.	28.1400	42.0820	.7025	.9028	ใช้ได้
5.	28.5000	38.3367	.8828	.8906	ใช้ได้
6.	28.4000	39.4286	.8382	.8940	ใช้ได้
7.	28.1600	45.1984	.5572	.9109	ใช้ได้
8.	28.3400	44.7188	.5210	.9122	ใช้ได้
9.	28.3600	39.9902	.7196	.9016	ใช้ได้
10.	28.4600	38.4576	.8010	.8961	ใช้ได้

Reliability Coefficients

N of Cases = 50.0

N of Items = 10

Alpha = .9127

ด้านการสร้างรายได้จากขยะ

ข้อ คำถาม	Scale Mean if Item Deleted	Scale Variance if Item Deleted	Corrected Item- Total Correlation	Alpha if Item Deleted	คุณภาพ
11.	25.8200	54.0282	.8789	.9324	ใช้ได้
12.	25.9400	59.8943	.6205	.9438	ใช้ได้
13.	25.9400	56.7922	.8063	.9364	ใช้ได้
14.	25.9200	55.5445	.8082	.9359	ใช้ได้
15.	26.5800	57.8404	.5569	.9483	ใช้ได้
16.	25.9600	53.2637	.8818	.9321	ใช้ได้
17.	26.1400	55.5106	.8010	.9362	ใช้ได้
18.	26.4400	54.0065	.7586	.9388	ใช้ได้
19.	25.8400	58.5861	.7007	.9408	ใช้ได้
20.	25.8800	53.5771	.8972	.9314	ใช้ได้

Reliability Coefficients

N of Cases = 50.0

N of Items = 10

Alpha = .9436

คุณภาพแบบสอบถามเจตคติเกี่ยวกับการจัดการขยะเพื่อสร้างรายได้รวมทั้งฉบับ

Reliability Coefficients

N of Cases = 50.0

N of Items = 20

Alpha = .9602

คณะผู้วิจัย

หัวหน้าโครงการวิจัย

ชื่อ	สนทยา เขมวิรัตน์
สถานที่ติดต่อ	79/235 หมู่บ้านลภาวัน 9 ตำบลบางพลับ อำเภอบางแพะ จังหวัดนนทบุรี 11120
ตำแหน่งหน้าที่ปัจจุบัน	อาจารย์ ระดับ 7 มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร
สถานที่ทำงานปัจจุบัน	มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร คณะบริหารธุรกิจ
ประวัติการศึกษา	
2529	บริหารธุรกิจบัณฑิต (บธ.บ.) การเงินและธนาคาร มหาวิทยาลัยรามคำแหง
2542	ศึกษามหาบัณฑิต (กศ.ม.) การอุดมศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร
2546	บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต (บธ.ม.) มหาวิทยาลัยรามคำแหง

ประสบการณ์เกี่ยวกับงานวิจัย

- คุณลักษณะของผู้สำเร็จการศึกษา สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตพณิชยการพระนคร ตามความคาดหวังของผู้บริหารสถานประกอบการ
- คุณลักษณะของอาจารย์ สายบริหารธุรกิจ ตามความคาดหวังของนักศึกษา อาจารย์ และผู้บริหารมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร
- การศึกษาการดำเนินงาน เพื่อป้องกัน และแก้ไขการประพฤติดีระดับวินัย ของนักศึกษา มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร
- สภาพที่เป็นจริงและสภาพที่คาดหวังของผู้บริหารและอาจารย์ในการพัฒนาอาจารย์ของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร
- ความพึงพอใจของผู้บริหารสถานประกอบการ ต่อคุณลักษณะของบัณฑิต คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร.

- ปัจจัยที่สัมพันธ์กับทัศนคติเกี่ยวกับมลพิษสิ่งแวดล้อมของนักศึกษา คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล ในเขตกรุงเทพมหานคร
- ความรู้และทัศนะของนักศึกษา คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล ในเขตกรุงเทพมหานคร เกี่ยวกับจริยธรรมทางธุรกิจ
- ความคาดหวังของนักศึกษาระดับปริญญาโท คณะบริหารธุรกิจ ต่อการจัดการศึกษา หลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร
- การวางแผนทางการเงินของนักศึกษา มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร
- ทัศนคติและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิชาการเงินธุรกิจ ของนักศึกษา คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ที่ผ่านการเรียนแบบร่วมมือ
- การพัฒนาการเรียนการสอน คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร
- พฤติกรรมการใช้จ่ายของนักศึกษา มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร
- ปัญหาและแนวทางในการพัฒนาการออม: กรณีศึกษาชุมชนพระยาประสิทธิ์ เขตดุสิต กรุงเทพมหานคร
- ความรู้และทัศนะของนักศึกษาเกี่ยวกับการจัดการการเงินส่วนบุคคล: กรณีศึกษา มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล ในเขตกรุงเทพมหานคร
- ปัจจัยที่ส่งผลต่อการจัดการการเงินส่วนบุคคลของบุคลากร กลุ่มมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล ในเขตกรุงเทพมหานคร
- ปัจจัยส่วนประสมการตลาดบริการที่มีผลต่อการตัดสินใจเข้าศึกษา ระดับปริญญาตรี ในคณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร
- ความพึงพอใจของผู้ใช้บัณฑิต มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร
- ปัจจัยส่วนประสมการตลาดบริการที่มีผลต่อการตัดสินใจเข้าศึกษาระดับปริญญาตรี ในคณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

ผู้ร่วมโครงการวิจัย

ชื่อ	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ดวงใจ เขมวีรัตน์
สถานที่อยู่อาศัย	บ้านเลขที่ 79/235 หมู่บ้านลภาวัน 9 ตำบลบางพลับ อำเภopakเกร็ด จังหวัดนนทบุรี
ตำแหน่งหน้าที่ปัจจุบัน	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ระดับ 8 มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

สถานที่ทำงานปัจจุบัน มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร
คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี

ประวัติการศึกษา

พ.ศ. 2521 การศึกษาระดับบัณฑิต (กศ.บ.) เอกวิทยาศาสตร์ทั่วไป
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร

พ.ศ.2542 การศึกษามหาบัณฑิต (กศ.ม.) สาขาวิชาการวิจัยและวัดผล
การศึกษา
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร

ประสบการณ์เกี่ยวกับงานวิจัย

- ปัญหาและความต้องการเกี่ยวกับการทำวิจัยของอาจารย์วิทยาเขตพัฒนการพระนคร
- ความคาดหวังของนักศึกษาต่อการจัดการศึกษาของสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล
วิทยาเขตพัฒนการพระนคร
- การศึกษาการดำเนินงานเพื่อป้องกัน และแก้ไขการประพาศิณะระเบียบวินัย ของนักศึกษา
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร
- คุณลักษณะของอาจารย์สายบริหารธุรกิจตามความคาดหวังของนักศึกษา อาจารย์
และผู้บริหาร มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร
- สภาพที่เป็นจริงและสภาพที่คาดหวังของผู้บริหารและอาจารย์ในการพัฒนาอาจารย์
ของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร
- ทักษะ และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิชาสถิติ 1 ของนักศึกษา มหาวิทยาลัยเทคโนโลยี
ราชมงคลพระนคร วิทยาเขตพัฒนการพระนคร ที่ผ่านการเรียนแบบร่วมมือ
- ความพึงพอใจของผู้บริหารสถานประกอบการ ต่อคุณลักษณะของบัณฑิตคณะ
วิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร
- ปัจจัยที่สัมพันธ์กับทัศนคติเกี่ยวกับมลพิษสิ่งแวดล้อมของนักศึกษา คณะบริหารธุรกิจ
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล ในเขตกรุงเทพมหานคร
- ความรู้และทักษะของนักศึกษา คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล
ในเขตกรุงเทพมหานคร เกี่ยวกับจริยธรรมทางธุรกิจ
- ความคาดหวังของนักศึกษาระดับปริญญาโท คณะบริหารธุรกิจ ต่อการจัดการศึกษา
หลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร
- การวางแผนทางการเงินของนักศึกษา มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร
- ทักษะและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิชาการเงินธุรกิจ ของนักศึกษา คณะบริหารธุรกิจ
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ที่ผ่านการเรียนแบบร่วมมือ

- การพัฒนาการเรียนการสอน คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร
- พฤติกรรมการใช้จ่ายของนักศึกษา มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร
- ความรู้และทักษะของนักศึกษาเกี่ยวกับการจัดการการเงินส่วนบุคคล: กรณีศึกษา มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล ในเขตกรุงเทพมหานคร
- การประเมินหลักสูตรวิทยาศาสตรบัณฑิต สาขาเทคโนโลยีคอมพิวเตอร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร
- ปัญหาและแนวทางในการพัฒนาการออม: กรณีศึกษาชุมชนพระยาประสิทธิ์ เขตดุสิต กรุงเทพมหานคร
- ปัจจัยที่ส่งผลต่อการจัดการการเงินส่วนบุคคลของบุคลากร กลุ่มมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล ในเขตกรุงเทพมหานคร
- ปัจจัยส่วนประสมการตลาดบริการที่มีผลต่อการตัดสินใจเข้าศึกษา ระดับปริญญาตรี ในคณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร
- ความพึงพอใจของผู้ใช้บัณฑิต มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร
- ปัจจัยส่วนประสมการตลาดบริการที่มีผลต่อการตัดสินใจเข้าศึกษา ระดับปริญญาตรี ในคณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร
- การศึกษาลักษณะความเป็นพลเมืองดีของนักศึกษา มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

ชื่อ

กุลิสรา ยงยิ่งประเสริฐ

สถานที่ติดต่อ

86 ถนนพิษณุโลก แขวงสวนจิตรลดา เขตดุสิต กทม. 10300

ตำแหน่งหน้าที่ปัจจุบัน

อาจารย์

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

สถานที่ทำงานปัจจุบัน

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

คณะบริหารธุรกิจ

ประวัติการศึกษา

ศิลปศาสตรบัณฑิต (ภาษาฝรั่งเศส)

มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี

Master of Applied Linguistics (TESOL)

Macquarie University, Sydney, Australia

ประสบการณ์เกี่ยวกับงานวิจัย

-